

ଦେଖାଯାଏ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଏକା ବାହୁ ମଧ୍ୟ-
ପଦକଳ ବାଣ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୋଗିବେଲେ
ଅଛି ନିମ୍ନଲିଖି ଓ ତେଜାନାଳକର ବଜ୍ରାମାକେ
ଏବଂ ତାକ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାଯଣ ଶାସ୍ତ୍ର ଚୌଥୁମୀ
ପ୍ରତିକ ବସ୍ତୁଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପୁଥାକ୍ ଆସିବେ
ଏବଂ ନିମ୍ନରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନେ
ପ୍ରତିକରୁ ରହି ରୋଇର ଆମୋଦ ଦେଖୁ
ପ୍ରତିକରୁ ଯାହେବମାନେ ଯେମନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ
ରହେଇଲା କରିବାର ଦେଖାଗଲା ତହିଁରୁ ଧର୍ମ
କ୍ଷମାରାଜ ସେ ଏ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀୟ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟେ-
ତ୍ତବ ଅତି ଉତ୍ସମ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତେ
ତହିଁରୁ ହୃଦୟ ହୋଇଥିଲେ । ରୈଜନ ଶେଷ
ହେଇଲୁ ବାହୁ ମଧ୍ୟବନଦୀର ଗୋଟିଏ
ଏବଂ ବୃଦ୍ଧାତ୍ମାର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ସ୍ଵିଅଧାବେବକ ପ୍ରତି
ପ୍ରତିକରୁ ଦେଖାଯୁଁ ଏବଂ ଇଂରାଜମାନଙ୍କ
ମାନସିର ଭାବ ସମୟୋଧ୍ୟୋଗୀ ରସସ୍ତୁ
ପରାବେ ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଶୁଣା-
ଦଳା ବ୍ୟକ୍ତିନା ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ
ଅତିରିକ୍ତ ସେଇ ବୋଲି କହିଲେ ତେବେଳେ
ଯରେ ତାତ ସରରେ ଦର୍ଶ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ଏହି ତାହାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାମା ତରଜିନ
ହୋଇଥିଲା । ତହିଁ ଉତ୍ସରୁ ସ୍ଵିଅ ସାହେବ
ମାନସିର କର ଉପସ୍ଥିତ ସର୍ବ ଏବଂ ଏ ପ୍ର-
ତ୍ରେଜିଯା ଦେଖାଯୁଁ ସମାଜକୁ ଧନ୍ୟବାଦ
କର କହିଲେ କି ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ସେ କେବଳ
ଏହି ଦର୍ଶ ସରାଗେ ଯାଉଥିଲାନ୍ତି ଏଥି ଉତ୍ସରୁ
ଯେବେ ଫେର ଆସିବେ ତେବେ ସୁନ୍ଦାର
ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ କହିଲେ କହିଲେ
ଏବଂ ଯେବେ କୋଣି ବାରନରୁ ଅବିବାର
ଶକ୍ତିବ ତଥାତ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ
ଏବଂ ଶୁଭ କାମନା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା
ତେଗଳ ମୁରଣ କର ଆନନ୍ଦ ଲଭୁଥିବେ ।
ଉତ୍ସର ସମସ୍ତ ହେଲାରୁ ସାହେବମାନେ ଏବଟେ
ବନ୍ଦୀୟ ସତକ ଜାଗାୟ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କର
ହେଇଲାକାପାଇଁ ଧେର କଲେ ଏବଂ ତହିଁ ଉ-
ତ୍ତବୁ ବାରନାକୁ ଯାଇ ବାଗପୋଡ଼ା ଦେଖିଲେ ।
ବାଗପୋଡ଼ା ଉତ୍ସରୁ ନାଚ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଜନ
ପରା ବାହୁ ନାଚ କରିବାକୁ ଅଧିକିଲେ ଏବଂ
ଯେଉଁ ବନ୍ଦୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଆମୋଦ ଲାଗି ର-
ହିଲା । ଯେଉଁମାନେ ସାତମାସ ପୂର୍ବେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ଏହି ସାହେବଙ୍କ ବିଦ୍ୟାୟ ରୈଜ ଏହ-
ଠାରେ ଦେଖିଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ଜାଣିବାକୁ
ଅଥବା ନିଜନ କରି ନାହିଁ କେବଳ ଏହିନାର

ଅନୁଷ୍ଠାନ କିଛି ଅଧିକ ଆଡ଼ିମରରେ ହୋଇଥି
ଲା ଏବଂ ସଙ୍ଗଳ କଥା ଅଛି ସୁନ୍ଦରଚାପେ ନିବାଦ
ହେବାରୁ ଏଥର ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତମନେ
ପ୍ରଶଂସା ଓ ଧନ୍ୟକାଦିର ପାତ୍ର ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଟି ସ
ନେହି ଲାହୁଁ । ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁଁ କି
ତେଣାକୁ ସବଦା ଏହିପର ଉତ୍ତମ ହାତମମାନେ
ଆମନ୍ତି ଏବଂ ଆମେମାନେ ତାହାକୁ ସମ୍ମାନ
କରିବାହାରୀ ଆମିନ୍ଦିକ ବେଉଥାରୁଁ ।

ବିଗର୍ଷ ଓତକା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ

ପାଇଁରୋଷିକ ଦାଳ ସଜ୍ଜ ।

ଗତ ବୃଦ୍ଧବାର ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ହିନ୍ଦୁ ବିଦୟା-
ଲୟ ନମିତ୍ର ଗଣେଶ ମନ୍ଦିରରେ ନିର୍ମିତ
ହୋଇଥିବା ନୀତିନ ଗୁଡ଼ରେ ଏସାର ହୋଇ-
ଥିଲା । ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ କମ୍ପିଲ୍ଯୁର ସ୍ଥିଥ ପାଦେବ ସଙ୍ଗ-
ପଦିର ଅସାନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ
ଶୁଭ କେବଳ ତିନୋଟି ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନ ଉମଣି ଏ
ଥିର ଶୋଭା ବର୍ଷିନ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଏବଂ
ଦେଖାଯୁ ଭୁଲେକ ପ୍ରାୟ ୨୫୩୦ ଜାର
ଉପରୁର ହୋଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାନମ ଧାଠ ଉତ୍ସବ
ବାଳକାମାନେ ଦଳ ହୋଇ ମଞ୍ଚପୁ କରିଥିବା
ଧାଠ ପଢିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନ ଆମାନଙ୍କ
ପୁଲିସ୍ ପ୍ରପଣ୍ୟମ ହତିଲ ସାହେବଙ୍କ ମେମ୍ ଦ୍ୱାରା
ଦସରେ ପିଲମାନଙ୍କୁ ପୁରସାର ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍
ପୁରସକ ଥିଲାର ଏବଂ ଖେଳଗାମାନ ବାର୍ଷି
ଦେଲେ । ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥିଥ ସାହେବ
ଗାନ୍ଧୋଥାଳ ପୁରସକପିଲମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବବିର୍ତ୍ତ
ଛପଳିଶରେ ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନେ ବକ୍ତ୍ତା କଲେ ଏବଂ
କାହିଁ ମଧ୍ୟସୁନ୍ଦରାବ ତାହା ବଜାଲାରେ ପିଲ
ମାନଙ୍କ ବୁଝାଇ ଦେଲେ । ବକ୍ତ୍ତାର ସାର ମନ୍ଦ
ଏହିକି ସେମାନେ ଅବ୍ୟାପ ପୁରସାର ପାଇଲେ
ସେମାନଙ୍କର ମହା ଆଜନ ମହ ପେତ୍ରିମାନେ
ନ ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କର କରାଶ ଦେବାର
ଅନୁଭିତ ସେମାନେ ତେଣ୍ଟା କଲେ ଅରବିର୍ତ୍ତକ
ଏଥିରୁ ତଳ ପୁରସାର ପାଇ ପାଇବେ ଓ କିଛି
ପ୍ରତିଶର ରଖି ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ଉଚିତ
ପୁରସକ ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପୁରସାର
ଦିଦ୍ୟାପାରଥିଲା ସେ ତଥାର କର୍ତ୍ତର ପ୍ରକୃତ ଜ
ବେଶ୍ୟ ସାଧନ ଦେଇ କି ଥିଲ ଏ ବର୍ଷକ
ପୁରସାର ମୁକାବିର ପଦକ ଦିଶ୍ୟପାଇଥାଇ
ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଅଧିକ ବୃତ୍ତାର୍ଥତା ଲାଗୁ
କରିଅଇନ୍ତି କେବଳ ସେହିମାନେ ତାମା ପାଇ
ଅଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟାଲୟର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଏ ବର୍ଷ ସୁନା

ହୋଇଥାରୁ କାରଣ ଦୂଳଜଙ୍ଗ ବାଲକା
ପ୍ରାଚୀମେର ପଶୁଷାରେ ପାପ କରିଥାନ୍ତି
ଏବଂ ସମ୍ବ ଦୁଆର ସେମାନେ ଦୃଢ଼ ପାଇବେ ।
ମାତ୍ର ଦୂଃଖର ବିଷୟ ଯେ ବାଲକା ସଞ୍ଚା
ପ୍ରକା ବର୍ଷ ୪୫ କୁ ଏ ବର୍ଷ ୫୦ ହୋଇ-
ଅଛି ଏବଂ ଭଣୀ ଦେବାର କାରଣ ଏହି କି
କେତୋଟି ଶ୍ରୀ ବିବାହ ଦେବାରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପରିଦ୍ୟାଗ କଲେ । ଅନ୍ୟ ବୟସରେ ବିବାହ
ପ୍ରଥା ଶୁଦ୍ଧିବର ବିଦ୍ୟା ଲାଭର ମହାନ ପ୍ରତିବନ୍ଦିକ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷିତ ପିତା ଓ ଅଭିଭାବ-
କମାନେ ଏଥୁର ପ୍ରତିବିଧାନ କି କଲେ ଶ୍ରୀ
ଶିକ୍ଷାର ଉଦ୍ଦତ ଦେବ ନାହିଁ । ତେଣୁଗାରେ
ପୁରୁଷ ପିଲଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦଳାର
ସମ୍ବାରେ ଦୃଢ଼ ଦେଉଥାରୁ ମାତ୍ର ତହିଁ
ତୁଳନାରେ ଶ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା କେବଳ ନାମ ମାତ୍ର
ବିହିଅଛି ବେଳିବକୁ ହେବ । ତଥାତ ଅନ୍ୟ
ଗ୍ରେହ କରୁଁ କି ସେଇ ବାଲକାମାନେ ଏଠାରେ
ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରୁଥିଲୁ ସେମାନେ ଆପଣା,
ଥଣୀ ଓ ପ୍ରତିବାସିଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଥଣିବାର
ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଏବଂ କିମ୍ବା ଭଲ କର ପରିଲେ
ଆରମ୍ଭନକୁ ମଧ୍ୟ ଭାଷ୍ଟାଦ ବରିବ । ଏହିରୁଧେ
ସେ ଆଶାତରକୁ ସେମନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଚେଷ୍ଟାରେ
ଆଗମୀ ବର୍ଷକୁ ଶୁଦ୍ଧ ସମ୍ବାଦ କେବଳ ପ୍ରକା ପର
ଦେବ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଗହିରୁ ଅନ୍ତର ଅଧିକ
ଦରି ଦେବ ।

ଏଥୁରାବୁ ପିଲମାନେ ବୁଣିବା ଓ ସେଇର
କାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ସାହା କରିଥିଲ ଦେଖାଇଲୁ ।
ଏକ ପିଲ ପୁନର କମ୍ପଟର ଓ କରିପେଟ
ବୁଣିବାର ଦେଖାଗଲା ଏବଂ ସେଇର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଏ ବର୍ଷ ଅଧିକ ମନୋଯୋଗ ଦୟାପିବାର
ଦେଖି ଆମେମାନେ ଅନନ୍ତର ହେଲୁ । ସାନ୍ତେ
ଲୁରୁବା ବୋଟ ଭବିଧ ପିଲମାନେ ସେଇର
କରିଥିବାର ଦେଖାଗଲା । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ
କରିବାରେ ସଜ୍ଜା ନିପତ୍ତାରେ ଅଧିବି ।

ପିଲାମାନେ ଯେଉଁ ଅଶ୍ରୁ ସହିତ ଆପଣା,
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇଥିଲେ ଜହାରେ ବଡ଼ କୋ-
ତୁଳ ଜାରି ହୋଇଥିଲା । ଏହିରୂପେ କିମ୍ବାରୁଷାର
ରାତ୍ରି ସବୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲା ।

ପଞ୍ଚ ୬ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ।

ମୋହରମ ପଦ୍ମ ପ୍ରତି ବାଧା ଜୀବିକାଳ
୧ ନଗରର ପୁରୀର ନ ଜିଣ୍ଟେଟ ଓ ପଲଟନର
ଫ୍ରେନ୍ ସେପ୍ରକାର ଆବେଶମାନ ଦେଉଥି

ଲେ ଏବ କରିଶୁଇ ସ୍ଥିଥ ସାହେବଙ୍କ ଉପଦେଶ ମରେ ଯେବୁପ ଜାରୀ ଥିଲୁଥା ହେଲା ଗତ ସ୍ତରରେ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ କଟ୍ଟେଳ ସାହେବଙ୍କରେ ସହିତ ପରମର୍ଶ କର ଏହି ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲେ କି ଡାକ୍ ଆମାଳ ଯେପ୍ରକାର ସମ୍ବେଦ ସହିତ ପ୍ରକଟ ବର୍ଷ ନଗରର ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ଦୁଇମା କରିବାର ସାହିତ ଅଛି କହିର କିମ୍ବାତୁ ପରବର୍ତ୍ତନ ଦେବ ନାହିଁ କେବଳ କିମ୍ବା ଏକବାରେ ଘାନ୍ତି ରଖାର ଭାବ ପଲଟନ ଅପଣା ଭିପରେ ଲେବେ ଏକ ନଗରର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ତର ଭାବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପୁନଃସାହାସ ପରାପରରେ ଅପେ ନିଷ୍ଠାତ କରିବେ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଶାସ୍ତ୍ର ଯୋଜନା ସାହେବ ଏହି ବନୋବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ଶିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ ପରିଷମ ସ୍ଥିକାର ପୁନଃକ କରିଲାଗନ୍ତ ଏ ୧୯ ଶା ସମୟରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଆନାତାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ତେପୁଣି ପ୍ରେଇର ସହେବ ଓ ବରଦାବାବାଚକ୍ର ମନ୍ଦ ଅପଣା ସଙ୍ଗରେ ରଖି ସଡ଼ିକର ଏକ ଅଂଶରେ ପୁନଃସପ୍ତତ ଦୁଷ୍ଟ ରଖିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବାତୁ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ପଲଟନ ଭାଜିଯା କମ୍ପୁର, ଦିଶିଣ ଗୀମା କଟକ-ଚର୍ଣ୍ଣାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ ତେବେବେଳେ ସାହେବ ଖେଳାକୁ ଯାଇ ଥାଣ୍ଟି ରଖା କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବାତୁ ଥିବା ପଲଟନର ସାହେବ ଓ ସିପାହୀମାନଙ୍କ ଲୋକଟାଇ ଦେଇ ସେ ଏଇକାରେ ଡାକ୍ ଆମାଳଙ୍କୁ ସମ୍ବେଦ ସହିତ ସହର ନଧକୁ ଲାଭିବେଲେ ଏବ ସେ ଡାକ୍ ଯାମାଳ ରଖିଲି ତୌକାର ପଦ୍ଧତିକାରୀ ବେଳେ ସହର ଏଲବାର ଡାକ୍ ଯାମାଳଙ୍କୁ ନମର ଅନୁସାରେ ଛିଡ଼ କରିବେର ପୁନଃସାହାସ ପ୍ରକଟ ଅଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ଜଳଭା ନଧରେ ରହି ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ଏବଂ ଅପରାଧଙ୍କୁ ଧରିବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କୌଣସିବୁପେ କୌଣସି ଡାକ୍ ଯାମାଳ କି ଥଖିଦା ସଙ୍ଗରେ ଲାଗିବେ ଲାହିଁ । ଏହିପରି ସମସ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ କରିଦେଇ ସାହେବ କିମ୍ବାତୁ ଆନାରେ ବସିଲେ ଏବ ଦିନ ଏକ ଦାନ୍ତା ସମୟକୁ ଡାକ୍ ଯାମାଳ ଥାନା ନକଟରୁ ବାହାର ଆସିବାରୁ ସେ ଅପଣା କୋଟିରୁ ବାହାର ଗଲେ ଏବ ବାଟରେ କେହି କଳାପୁରକଳା ଆସିବାଲଙ୍କୁ ତତ୍ତ କେହି ଥିବାର ଦେଖି ଡାକ୍ ଯାମାଳ ମନ୍ଦ କଲେ । ଅଲବଦା ଦିନ

ମଧ୍ୟ ସହରର ଭାଜିଯା ସଙ୍ଗେ ପୁଲିସ ଦିଳ
କେବଳ ଗୋଖାନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାକୁ ଅଧିକାର
ପାଇଥିଲେ ! କିନ୍ତୁ ଏହି ସୀମାରୁ ପଲଟ-
ନୟ ସିପାହିଙ୍କ ପଦର ଅରମ୍ଭ ହୋଇନାଥାକୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିଥିଲା ଏବଂ ପଲଟିକିଆ ସାହେବ
ମଧ୍ୟ କେତେଜଣ ସିପାହି ସଙ୍ଗେ ଘେନ ସତ୍ତର
ଉପରେ ଗ୍ରେ କରୁଥିଲା ! ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର
ଫଳ ଏହି ଦେଲ କି କରନ ରାତ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ
ବିଦା ଦିନ କମ୍ପିମଧ୍ୟରେ ପୁଲିସ କିମ୍ବା କାଳ ଜଣେ
ସୁଭା ଦେଖାଗଲ ନାହିଁ ଏବଂ ସବର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ
ପୁଲିସ ଅବୌ କାହାର ଉପରେ କହିର ପ୍ର-
କାଶ କରିବାକୁ ଥବିବାର ନ ପାଇ ଭାଜିଯା
ଏବଂ ଆଖିତାବାନୀର ଜଡ଼ାର ଅଧିକ ଦୋଳ
ରହିଲେ । ଅନ୍ତରୀଳ ବର୍ଷ ପୁଲିସ ଅକାରର
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କହିର ଫଳାର ଉତ୍ତବା-
ହାର ରସତଙ୍ଗ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ଲୋକ-
କିର ଦୃଢାର ପାତ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ଅକା-
ରାଶ ଲୋକର ରାଗ ଜନାଇ ଅପେ ଶାନ୍ତ
ଭଙ୍ଗର କାରଣ ହେଉଥିଲେ । ଏବର୍ଷ ସେପରି
ଦିଛି ହେଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ମହା-
ନନ୍ଦରେ ପରା ଦେଖି ଅଛନ୍ତି । ଶାୟକୁ ଯୋଳସ୍ତୁ
ସାହେବ ଅଛିଯା କାଷ୍ଟିକ ପରିଶମ ଏବଂ ଦିନ-
ତା ମହିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ନିରାପଦ କର ପରିବା-
ରାଜନ ଦୋକାନରୁ ଏବଂ କଲାକାରୀ ସମ୍ପ୍ରେଦ୍ୟ
ଭାବାକୁ ଧଳିଦାକ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମୋହରମ
ପ୍ରକୃତଚିତ୍ର ମସିଲମାନଙ୍କର ପରା ଦେଲେଦେଖେ
ଏ ନଗରରେ ଭାବା ସାଧାରଣ ପକ୍ଷ ଅଟୁଳ
କାରଣ ଭଜିଯା ଓ ଆଖିତାରେ ଅନେକ ହୁଏ
ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଦିଲଭୁକ୍ତ ଅରନ୍ତି ସୂଚିବା
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ବାହେବଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମସ୍ତକର
ମନ୍ଦର ଅକର୍ଷଣ କରିଅଛି । ପୁଲିସର ଅକାର
କହିରର ଶୁଭାର ଅମ୍ବୁମାନ ଅନେକଥିରେ
ଶୁଭାପୁରାହିମଙ୍କ ଜାଗାରଥିରୁ ଏବଂ ବାବୁ ଶାନ୍ତମ
ସୁନ୍ଦର ଦତ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀକଟରଙ୍କ ଅନଳରେ ଜାନ
ପରାରେ ସୁଲିସନ୍ଦାର ସେତେ ଗୋଲଗୋ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲୁ ଜାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କର
ବାବେ ତୁଟି କର ନାହିଁ । ବିନ୍ତୁ ଏତେକାମ
ସୁଲିସନ୍ଦାର ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମର ପ୍ରକୃତି
ବିଶ୍ୱାସ ଦେବା ଭାବାରିକୁ ଦେଖି କି ଥିଲୁ
ଶାୟକୁ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ସାହେବ ସେ ଶିଳ୍ପା ଦେବ
ବଢ଼ି ସଞ୍ଚୟାବିର କାର୍ଗିକରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ବୁମାନ
ଦିନରେ ଦରସା ବରୁଁ ଅଳ୍ପାକାଳୀଁ ଦାକିମମାନ
ଏହି ଖରି ଅନ୍ତରରେ କରିବେ ।

କେହିଁ କହନ୍ତିଲା କମ୍ପି ମଧ୍ୟକୁ ଏହାଦେବକେ
ପୁଲିସର ପ୍ରବେଶ ନିଷେଧ କରିବା ଏବଂ ସେଠା
ଶାନ୍ତି ରଖାଗଲାର ପଲଟିବାରେ ଯଥାଜ୍ଞ
ଉପରେ ଦେବା ଛଳ ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ
ଦକ୍ଷମମାନଙ୍କ ସ୍ଵାଗତ ପରିଚ୍ୟ ଦେଇଅଛି ।
ମାତ୍ର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଅନୁଭବ କର୍ତ୍ତା
ମାନ ସମୟରେ ପୁଲିସ ଓ ସଂପାଦକୁ ଅନୁଭବ
କରି ଦେଇ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ନାର ବାର୍ଯ୍ୟ ବରାଅରୁଣ୍ଟି । ପୁଲିସ ଓ ପଲଟିନର
ମାମଲା ଅବସ୍ଥା ନିଷ୍ଠତି ହୋଇ ନାହିଁ ସୁଭରଂ
ବିବାଦ ଲାଗି ରହିଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।
ଏ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାପରର ଲଜକା
ମଧ୍ୟରେ ମସଟିର ଦେଇ ଗଢାଯୁଗିତ କରିବାକୁ
ଦେବାଗଙ୍କାର ବିଷୟ ଦେବାର ଆନ୍ତା । ଏଥିମା-
ଧରେ ସାହେବଙ୍କ ନିଜଟିରେ ଏକ ଦେଇମାପଦ
ପଡ଼ିଥିଲ ସେ ମୋହରମ ସମୟରେ ପୁଲିସ
ଓ ପଲଟିନର ହଙ୍ଗମା ଦେବକ ସେଥି ସକାରେ
ସାହେବ ବିଶେଷ ସରକାରୀ ସହିତ ଘ୍ୟାମ କାହୁର
ଉପରେ ଦୁଣ୍ଡ ରଖି ଥିଲେ ।

ଅନୁଭବ ର କଥା ସି ଦିଲ ବାଲପାତା ସେହି
କମ୍ପୁସଲକାରେ ପତଳ ଏବଂ ସେହିନ ମଧ୍ୟ ମୁଲ୍ୟ
ଧେତୋକୁ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ରଷାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଲୁର ପଲଟନୀର୍ଥୀ ମାଳ ନେଇଲ । ସେହି-
ଠାରେ ପଳି କନେଖୁବଳ ଘର ପୁଲର ଦୂର
କେବେ ଅଧିକାର ଦେଖାଇ ସଜେଲ ମନୋହର
ଦଶ ପାଞ୍ଚଙ୍କଣ ଦିପାଳୀ ପ୍ରାୟ ଅଢୁଗିରାବରେ
ଛିଡା ରହି କରିଗୁରେ ସମ୍ମାନ କମ୍ପି
ଦେଇ ଥିଲେ । ଏଥିର୍ବାର ଦୋହାମାତାରୁ
ଦର୍ଶକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ମହାଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ପୁଲର ଗବ୍ବ ଜବ
ଦେଇ କୋଳ କେହି ବୌତଳ କରିଥିଲେ ।

ସାହୁପାତ୍ର ସଂବାଦ

ବାଲେସର ସେହି ସ୍ଵର୍ଗହୃଦୟର ମନହାର ଏବଂ
ବାବେ କପଳର ସବୁର କପଳ ଜେତା ବାରେ କେତେ
ମେହିକୁ ପାଞ୍ଚ ଦେବା ଅପରାଧରେ ତୋର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଦେଇବତାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫୋରବାର କେଉଁଥିରୁ ବୈ
ବାହୁ ଅବଧ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଅଛି । କେବଳ ତାହାର ମଜା
ଦର୍ଶକର ଏବଂ ପାଦକଳର ଦର୍ଶକ ତୋରସ ଏହି ଦେ-
ମାନେ ସଖାକମେ ୨ ବର୍ଷ ଓ ୨ ବର୍ଷ ବାରୁକାର ପରେ
ଦର୍ଶକ ।

ପ୍ରେରଣ ପତ୍ର ।

ପ୍ରେରିତପାଦର ମଗାମତ ନିମିତ୍ତ ଅମ୍ବୁମାନେ
ଦାୟୀ କୋହୁଁ ।

ଆଜି ଶ୍ରୀଶ୍ଵର ଶ୍ରୀ ଉତ୍ତଳପଥେକା ସମ୍ମାନକ ମହା-
ଶ୍ରୀ ସମୀଯେଷ୍ଟ !
ମହାଶ୍ରୀ !

ଏଥେ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦିନ ଅଠମିତିବ୍ରଦ୍ଧ ଶଙ୍କା
ମୁଗ୍ଧାନିନ୍ଦିତ ସପେନ୍‌ଦରେ ଏକ ବୃଦ୍ଧତ ଜଙ୍ଗ-
ଲରେ ପ୍ରବେଶ ହେଉଥିଲେ । ସଜାକ
ଆଦେଶ ମରେ ସିନ୍‌ଦମାନେ ଜଙ୍ଗଲର ତିନି
ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ବାଦ୍ୟ ଏବଂ ଅଳ୍ଯାନ୍ୟ ଶବ୍ଦହାରୀ
ଜଗଳପୁ ପଶୁମଳକୁ ପଢ଼ିଲେ ଏବଂ ବାଣୀଅ-
ମାନେ ଯେଉଁ ରାସ୍ତାରେ ଛନ୍ଦୁ ଯିବେ
ସେହି ବିଷ୍ଟରେ ଏକ ବୃକ୍ଷ ଅଳ୍ଯାନରେ
ଛିପି ରହିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଜଙ୍ଗଲ
ମଧ୍ୟରେ ନାନାଦି ଅଳ୍ଯାତ୍ମକ ଦୋର ବାଦ୍ୟ
ଏବଂ ଗର୍ଜନରେ ପଶୁମାନେ ଅବୁଳର ହୋଇ
ଶ୍ରୀପତିଶ ସେହି ରାସ୍ତାରେ ଧଳାଇଲେ ତେ-
ବେବେଳେ ବାଣୀଅମାନକ୍ଷବାର ଗୋଟିଏ ବାଣ୍ଡୁ
ତ ଦିଲିକ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଦୂରଶ ଗୋଟିଏ
ମଧ୍ୟପତିଲେ ଶାପୁକୁ ଶା ଶଙ୍କା ଏହା ଦେଖିବାର
ଦିଶେଷ ସମ୍ମୟା ଦୋର ମୁଗ୍ଧାନରେ ଯେତେ
ଦେବା ବାଣୀଅ ପ୍ରକଟକୁ ଏକ ବୃଦ୍ଧ ଭୋକ
ଦେଲେ ଏହି ହେତୁ ପଞ୍ଚମାନେ କରେଷ୍ଟ
ଅଳ୍ଯାନକ ଅଛନ୍ତି । ଇତି । ୧୫୩୫୮

Gopinath Masool,
Sub-Post Master
Boud

ଶ୍ରୀମତୀ କିଛିଲାପିତା ସମ୍ମଦିନ ମହାଶୟୁ
ମହାଶୟୁ ।

ଏ ବର୍ଷ ଶୁଦ୍ଧିତି ପରାମାର୍ଗ ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କଣ୍ଠ ହୋଇଅଛି ଅନେକ ଲୋକ ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରଶ୍ନ ଦେଖି ଅସଂଗ୍ରହୀତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବୋଧ
ହୁଏ ପରାମାର୍ଗକ କେହି ଜଣେ ବାଲୁଆର ନୂହନ
ଲୋକ ନୋହିଲେ ସେ ଏପରି ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପରାମାର୍ଗ
କରି ନ ଥାନେ, ପଧାରିବି ମଦାଶୟ ଅଧିକ
ପରିମାଣରେ ବ୍ୟାବରଣର ଆଧୁପରିୟ ଦେଖାଇ
ଅଛନ୍ତି—ଅମୂଳାନକର କେତେକ ସନ୍ଦେହ
ଦେବାରୁ ପରାମାର୍ଗକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବୁ ମେ

ଏ ମହାଶୟ ଅନୁଗ୍ରହକର ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ସନ୍ଦେହ ମେଘନ କରି ଦେବେ ।

ସିଦ୍ଧକଳ ପିଇବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ଥିଲା
ଦିନ୍ତିର ବେଗରେ ଦେଖ ତୁମ୍ହି ବେସନ
ନାଳଦିଶେ ଜୀବତାଳୀ ଝମାଳ ମାଳରେ ।

(ଘ) ପ୍ରଶ୍ନରେ ପଞ୍ଚକ ପଞ୍ଚରଥାଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି,
ଦିଶେ ଏହି କିମ୍ବା ଦୟର ବର୍ତ୍ତା ନିଷାନ
କର । ପଞ୍ଚକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିର ପଦକୁ କିମ୍ବା କଲେ
କିପର ? ଏଠାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ପଦ କିଶେଷଜ୍ଞ
କାହିଁ କି ନ ହେବ ? କିନ୍ତୁ କଳ ପିଇବାକୁ ପ୍ରବ-
ର୍ତ୍ତିଶ ଯନ ଏପରି କୋରିଥିଲେ “ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିଶ ”
ଅବଶ୍ୟ ଅସମପକା କିମ୍ବା ପଦ ବୋଲିଯାନ୍ତା ।

ଅଳ୍ପକ୍ଷ

ଯେହି ପ୍ରତିକଳନ ଉପରୁକ୍ତ ବେଗରେ ପ୍ରବାହୁତ ଦୋଷ ଛରଖାଦି ।

ପରାମର୍ଶକ (କ) ପ୍ରଧାରେ ପଶୁର ଆଜିନ୍ତା “ପ୍ର-
ବାହିତ” ଏସୁଳେବେ ଶିତ ପ୍ରଭୟମୁ କି ଲାଗିଥିଲା
ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଅଛି ?—ଆମେମାନେ
ଦେଖୁ ଅଛି ବକ୍ଷ ଯାତ୍ରାରୁ ଯ ଓ ପ୍ରଭୟମୁହାରୁ
ପ୍ରବାହ ପଦ ସାଧନ ହେଲା କପ୍ରରେ (କରିଅଛି
ଅର୍ଥରେ ଉଚି ପ୍ରଭୟ) ପ୍ରବାହ କରିଅଛି
ପାଦାର ସେ ପ୍ରବାହତ—ଅଧିକ କର୍ତ୍ତାମାନେ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରବହିତ ପଦର ଏହାପରି ସାଧନ କେବେ-
ଅଛି ମାତ୍ର ବିତ ପ୍ରଭୟମୁହାରୁ ପ୍ରବାହତ ପଦ
ସାଧନ ହେବାର ଦେଖାଯାଇ ଲାହିଁ, ପଦନାତ
ନିକେ ବୋହୁତି ଶିତନ୍ତ କିହିଁ କି ହେବ ?

ଶ୍ରୀମତ୍ ଉତ୍ତଳବାପିକା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟ

१३१८

ସମୀପତ୍ର

ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପ୍ରକାର ସାମାଜିକ ଅନୋ-
ଦ ପ୍ରମୋଦ ଦେଖି ମନ ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ି ଆଜନ
ଜାତ ହୋଇଥିଲା । ସବୁପି ସଙ୍ଗା ଓ ଜମୀଦା-
ରିମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରିବେ ତେବେ ଶେଷାର
କିମ୍ବା ପ୍ରତି ଅଳେକ ମଙ୍ଗଳ ଦେବାର
ସମ୍ମାନିତା ।

ଗଲା ଅସିନ ପୁଣ୍ଡିମୀ ଦିନ ତେଜାକାଳ
ମହାରାଜାଙ୍କ କରୁଥିଲ ହୋଇଥିଲ । ମହାରାଜା
ଅଞ୍ଚାଦିଏ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ କରି ଉଳଦିଶିବି ବର୍ଷ-
ରେ ପଦାର୍ଥଶ କଲେ । ଏଥିକ ଘଟରେ
କଟକରୁ ଦେଖେକ ସ୍ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କୁ
ନିମନ୍ତଣ କରି ହୋଇଥିଲ । ଏମାନଙ୍କ ଅଭିଭା
ଷ୍ଟରୁ ସାଧୁବାଲରେ କେବେ ଗତି ଥିଲ

ସଜୀଳ ଗାନ ହେଲ ପରେ ତାହାର କୋଣ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ଧରା
ହେଲ ହେଲ—

ଗାତ । ସାରୀରି ପୂର୍ବ ତାଳ ଥାତାହେତୋ ।
ଧୂଠୁ ଉଦ୍‌ବୃକ୍ଷ ଦ୍ଵିଦ୍ୟାନେ ଯଥ କୁଞ୍ଜମ ତୁମନ
ଗାତ ଶୁଣୁଁ ସୁରେ ସୁରନ ଲୁଙ୍ଗନକଳୁଁ । ୧୩ ।
ଭାବତ ସମ୍ବେଦେ ଶୋଳ ବରୁ ବରୁ ଶୋଳ
ମାଳ । ବିକାଶୁ ଦେଶ ବିଦେଶ ସୁରନ କାରେ
ବାହାର । ୧ । ସୁଦେଶ ହିତ ସାଧକ କେବୁ
ତିବ ପ୍ରାଣସମ । କରୁ ପଳାଯନ ଦେଖି ଅଜ୍ଞ
ନବା କୁଦମ୍ଭର । ୨ । “ ଯଥାର କାତ ସଜ୍ଜିନୀ
ଶୀ ” ରଖି ଏହି ବାବେଦ ମର । ଅନ୍ତେ ଭାସ୍ତୁ
ଲହ କର ଆହେ ନରେଶ୍ଵର । ୩ । ନାହାର
ଭାଷ ଭାଜିରଥ ତେବାକାଳ ମରଦାରଥ
କର ପର୍ବି କିମେନ୍ଦ୍ର ଏହି ଶାରୀ

ବିହୁପରେ ନମଦିତ କାତ୍ରମାତ୍ରେ ଅନ୍ତରେ
ଦୀର୍ଘରୁ ସାମାଜିକ ସ୍ଵାଚନ୍ଦ୍ର ବିଷୟରେ ଏବଂ
କି ଅନ୍ଦୋଳନ ହେଲା ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ
ସମସ୍ତେ ଉପବେଶନ କଲାରୁ ଏହାରେ ଏହାରେ
ଛଠି ଉପଗମ ଓ ବଙ୍ଗଭାଷାରେ ଏହାରେ
ରେ ମହାବିଜ୍ଞାନ ସାର୍ଥିକୁ ପରିଚୟ ଏବଂ
ମହାବିଜ୍ଞାନ ପରି ସମ୍ବନ୍ଧବେଶ କରିବାରେ ଏହା
ଆମର କଲେ । ଏ ହାଲର ମୋତ୍ତର କିମ୍ବା
ଭମଣୀୟ ହୋଇଥିଲା । ତହୁଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସମ୍ବନ୍ଧାକନ୍ତୁର ସମସ୍ତେ ବିଦ୍ୟାୟକର୍ମୀଙ୍କ ବିଜେ ।

ସଙ୍ଗାବକ ମହାଶୟ — ସବ୍ୟତେ କଣ ଏ
ଜମ୍ବାରମାନେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ପରୁଶାପାଦିଷ
ପ୍ରଥା ଅନୁଗାମେ ଗଞ୍ଜା ଓ ଚତୁର୍ବାହି ଫୁଲଙ୍କ
କ ଖେଳ କରୁଥିଲାଟମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି କହିଲା
ଆମେ ଭାବାଦେଲେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଓ ଅଧିକା
ର ସେ କେତେ ଅଧି ଭବନ୍ତି

ବିଜ୍ଞାନ ମାନ୍ୟଦର ଶାଖାକୁ
ମାନ୍ୟଦର ଶାଖାକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପାଇଲା
ମହାଶୂନ୍ୟ ପାଇଲା ଏବଂ ଏହାର
ମହୋଦୟ ।

ମୋହୋର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଦୁଇଟି କଷ୍ଟବ୍ୟା
ସବ୍ୟତା ପଢ଼ିବ ଅପରାଧର ସାଥୀର ଗଣ-
ବିତ ଓ ରୂପବନ୍ଧୁର ପଢ଼ିବାରେ ଜୀବନରେ
ଦେଇ ଅନୁଭୂତି ଏହି ଲିଖାରେ ଫୁଲ
ହିଁଛି ।

ଭାବୁଳସାହିକା ।

ଶାରୀରିକ ନାବେଶର ସଳ୍ପିକ ମହିଦା

~~ଯେହିରେ କଳ ଗୁଲକା କରିବା
ଦସ୍ତଖଣ୍ଡେ~~

ଏହି କାଣ୍ଡେଟି ନେଇ ଅଧିନିକ ନିକାଳିଗୀ
ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବାଧୀ ମଧ୍ୟରେ କାହାର ବିଶେଷ
ଅନେକଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ ଯେ, ଗର୍ଭମେଖର
ଜୋଖରେ ମୁଦ୍ରା ଅଥବା ଜମିଦାରୀ ସମ୍ବାଧୀ
କୌଣସି କୁଳର କରିବା ଅବହୁତ; ସେବେଳୁ
ନିରନ୍ତର ପ୍ରଧାନ ଧାରାରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ
ମାନସିର ଅବହ୍ୟ ସନ୍ଦର୍ଭା ଭୋଗ କରିବାକୁ
କୁଣ୍ଡା ପାଇଁ ତାହା ନ କର କେବେଳି
କରିବାରେ କରିବ ଜମି କରିଗତ କର ସଂ-
ପରମାର୍ଥର କରିବ ଜମିଦାରୀ ଶଶ୍ଵେତପୂର୍ବାଦି ପୂର୍ବକ
ଦୂଧିନରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ରହିବା ସରବାରୀରେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠରଙ୍କ। କିନ୍ତୁ ରଜଳାୟ ଅଥବା ଜମିଦାରୀ
ସମ୍ବାଧୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଯେ, ହଲ
ଗୁରୁତ୍ବରେ ଜାହିବା ନିଷାହ କର ସାଧାନ କରି,
ତାହା ଅଧ୍ୟାନକର ବୋଧଗମ୍ୟ ନ ଥିଲା।
ପରିପ୍ରେସ ମେମାନଙ୍କର ଏବମ୍ଭୁବ ଉଚ୍ଚିରେ
ଆଜିଛିବ ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇଥାଏନ୍ତି।
ତାହା ହେଉ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏତିବ ମାତ୍ର
କୁରୁତ୍ୱ ଯେ ଅତୃତ୍ୱାନ୍ତରେ ସେଇ ବିଜ୍ଞି
ତେବେଳି ହେଉ ନ୍ୟାନାଥକ ପାଠୀଅୟନା-
ରେ ଏହି ସମ୍ବାଧୀ ଶ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟର
ଅନୁଭ୍ଵ କରି, କୁପୁରେ ସୁଧାରିତିଃ
ତେବେଳ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ହିଅନ୍ତି,
ତାହା ହେବିଲେ ପ୍ରଥମତଃ ନିୟନ୍ତ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟର
ନିଯନ୍ତ୍ରିତ ବ୍ୟୁଦତା ଲଭ, କମଳା ଅପର
ଶ୍ରେଷ୍ଠମନ୍ତ୍ରର କବ୍ୟ ପ୍ରଶାଲା ନିୟମ ଅଲେ-
ହିଲା ତୁପକାର ସହିତବେଶଗର୍ହ, ସହ
ନିରାକାର, ନାନାକୁନ ଓ ନବରସ ଆଶିଷ
ଦିଲେ, ପ୍ରାଚିଲୀ ଅଶ୍ୱନଦ୍ଵାରା ବହୁ ଦୂର
ଦୟାତା, କବିତ ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞପା, ପଟ୍ଟକ
କମାନଦର, ଜଳ ଏକ ଦେଶହିତୀଷିତ
ପହାନ୍ତି ଏହ ସମସ୍ତ ମୂଳବାନ୍ ଅଳକାରର
ଦିଲେନିମଧ୍ୟ ବିଭୁବିତ ହେଲ ବୃତ୍ତବନ
ହେଲେ ନନ୍ଦମାଜରେ ଅଗ୍ରଗର୍ଜ୍ୟ ହିଅନ୍ତି
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପୂର୍ବହକରେ ସର୍ବ୍ୟାନ୍ତପ୍ରାୟ ତାହା
କର ନାହିଁ, ଜନପ୍ରଶଂସି ଯଶୋରାଶି ପୁଣ୍ୟ
କରେ ଚରଣର ହେବାରୁ ଅନେକ ମାନ୍ୟଗର୍ଜ
କରୁ ବନ୍ଦରୀ ସଦାଶୟ, ମହାନୁହବ, ମଦେ
କ୍ଷେତ୍ର କୁରୁତ୍ୱ ସହିତ ବିଶେଷ ପ୍ରକାରେ ଅଳ
କ୍ଷେତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହିଁ” କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତି

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଏଇବି ମାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ, ଯେ-
ଉଁ ମାନଙ୍କର “ ସୁହୃଦୀରେ ହଳଗୁଣନା କରିବା
ସ୍ଵାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ମନରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ
ଥିଲି ” ସେମାନେ ଜଣେ କିନ୍ତୁ କୃଷକ ପାଖରୁ
ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକଳ ବିଷୟର ବିସ୍ତର ବିବର
ରଖି ସମ୍ବନ୍ଧକାରୀ ଅବଗତ ହୋଇ ଉପର
ଲିଖିଛି ବିଷୟ ସହିତ ତାହା ଭୁଲନାହାର ଉଦୟ
କର୍ମ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ କର୍ମ ମ୍ବାଧୀନ ଓ କେଉଁ
କର୍ମ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ କର୍ମ ଅବଲମ୍ବନ କରି
ବିଧେୟ ଏତିକି ଦୂରୀଲେ ଆମ୍ବାନେ ଅଳ୍ପକ୍ଷି
ସୁଖୀ ହେଉଁ ତାହାର ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର ସନ୍ଦେହନାହିଁ ।
କିମ୍ବାନିମିଦିବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ପ୍ରଦୁଇ ଶ୍ରୋକ ଓ ନାନା ବିଗଳା ମୁଣ୍ଡ ଜଳ
ଗାରରେ ବିରତିର ସତତ ଦେଇଲାପାଷ ବିଶଳ
ପରି ମୁହଁର ହୋଇ କଟକ ପ୍ରଶିଂ କୋମାନଙ୍କ
ଯନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ପେଣ୍ଟ ଅଠ ପ୍ରେସରେ
ବିକ୍ରି ହେଉଥିଲା ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ୩୯ ମୋଟ-
ସଲ ଗ୍ରାମକ ମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଛାତା ତାଳମାସିଲ
ଖଣ୍ଡପ୍ରତି ୧୦/ ଲେଖାଏ ପଢ଼ିବ
ଏକହେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଗର୍ବଶକଳେ ଉଗା
ପଢ଼ି ପାରେ
୧୩୫୮

ଶ୍ରୀକର୍ମାତିଥି ସାହୁ ।

ହୃଦୟର ହୃଦୟ ତାତିତ ରକ୍ଷା କବିତା

ଚାତିକପ୍ରାଣ-ସୁନ୍ଦର ରକ୍ତର
ଲାବନୀ-ଶକ୍ତି ।

ଏହି ଦିନେ ଅବଶ୍ୟକ !

ମାତ୍ରକ ଶକ୍ତି

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ପ୍ରକାର ବେଗରେ ଥକାନ୍ତି
କୁଆନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ଏହି କବତ ଧାରଣ କଲେ
ବୈଚିନ୍ୟ ଜୀବାଚିକ ଓ ଉତ୍ସବମେଳ ହୁଏ ।

ନିର୍ମଳତାପ କବିତା
ଏ କବଚ ନାନା ପ୍ରକାର ଧ୍ରୁଦାର
ବୌଶଳକୁମେ ନର୍ମିତ । ଦେହରେ ଲଗିଥିଲେ
ଶଶଭର ଲବଧାକୁ ଓ ଅମ୍ବରସ ସ୍ଵପ୍ନକୁ ହୋଇ
ମୁହଁ ଭାତିଶାକ୍ତି ଉତ୍ସାଦନ କରଇ । ପିଲମାଳକ
ପ୍ରଷ୍ଟେ ବିଶେଷ ଉପକାଶ ଓ ନିରାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିଲେ ନିମ୍ନଲୋକର ବେଗ
ସମ୍ମଦ ନିବାରଣ ହେବ । ଯଥା—ରଦ୍ଧିଷ୍ମମୟ,
ରକ୍ତମାଶୟ, ଯକ୍ଷତ ବେଗ, ମୁଢ଼ାତ, ହୃଦ-
କଞ୍ଚ, ବାତ, ସନ୍ଧିବାତ, ବସ୍ତିଶୂଳ, ସ୍ଵାଶିଳ,
କଞ୍ଚୁରଜ, ଧାରୁବୌଦ୍ଧିଳ୍ୟ, ସାଧାରଣ ଦୁର୍ବ-
ଳତା, ହୃଦବାତ, ପଞ୍ଚଦାତ, ସମ୍ପ୍ରକାର
ବେଦନା, ବାତାଧିକ୍ୟ, ଅଜାଣୀ, ସ୍ଵା ତତ୍ତ୍ଵଶିଖ, ବିଷ-
ଦ୍ଵାରା, ପିତ୍ରୋଦ୍ଧାର, ନିଦ୍ରାନାଶ, ଶିରବେଗ
ମସ୍ତକ ଦୂର୍ତ୍ତିନ, କ୍ଲେଶକର ସ୍ଵପ୍ନ, ବାକ୍ସେଧ,
ହୃଦାଳେକମାଳକର ଦର୍ଶ ମର୍ତ୍ତା, ମୁଢ଼ରେଗ ସମ୍ମଦ,
ବକ୍ଷଶୂଳକର ଦୃଶ୍ୟବନ୍ଧନବୋଧଶାସ୍ତ୍ରର ତୀରତା;
ଶ୍ଵର ଏକ ଶୋଭିତ ସମକ୍ଷୀୟ ସମସ୍ତ ବେଗ ।

ଶଶ୍ରାବ ମଧ୍ୟେତ ଭାତିର ହ୍ରାସ ଦେଲେ
ରକ୍ତର ଦୋଷ ଜନ୍ମିଯାଏ, ଏହି ହେତୁ ପର-
ମିଳିଗୁପ ଭାତିର ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ
ଭାତା ଉଚ୍ଚ ଭାତିରଙ୍କବତ ପିନ୍ଧିଲେ ସାଧିତ
ହୁଏ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ ଗୋଟିଏ ରେଣ୍ଟମ
ସୂଚାଦାର ଶଳଦେଶରେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ହୁଏ,
କିମ୍ବା ଶଶବର ସେ 'କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପିନ୍ଧି-
ଯାଇ ପାରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ କବଚ ଓ ରେଶମର ମଲ୍ଲ୍ୟଟେଣ୍ଡ୍
ଲେଞ୍ଜୀଏ ଅଛି । ନାହିଁରେ ପଠାଇବା ପାଇଁ
ଦେଉଥାମା ମସ୍ତଳ ଲାଗିବ ।

ବହୁକାଳୀରେ ଥିଲେ ଏଥିର ଏକ ମାତ୍ର
ଶବ୍ଦ ଏକାକିଅଟୁ ।

ଅମ୍ବ ନିକଟରେ ଏହା କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍କଲାଇନ୍
ପୁସ୍ତକ ଦୋକାନରେ ଏହା ବକଟ୍ ହେଉଥିଲା ।
ଏହା କବଚଦାର ବିପ୍ରକାର ଫଳ ହେଉଥିଲା
ତାହା ଜଣାଇବା କାରଣ କେତେବୁଦ୍ଧି ଏ ପ୍ରାଣ
ଶଂସାପତ୍ର କିମେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ।

ଶ୍ରୀ ବିଜୟକୁମାର ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।
ତେବେଳ ଅଞ୍ଜିଷ୍ଠାଣ ସର୍ଜନ

ପ୍ରଶଂସା ପତ୍ର ।

ଅଶ୍ରମ ରେଳ ଶାଠର ଛଣେ ହେଲିଗ ମାନ୍ଦିର ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ସେ ଅପରାମାଜିକ ପ୍ରେସର କବିତର ପାତ୍ର
ସ୍ଥାନର ଓ ଗାହା ଦେବହାର ବନ୍ଦ ସେ ମହା ଉତ୍ସବର
ଭାବ କରିଥିଲୁ ସେଇ ପାଇଁ ଦୂରକ ଧର୍ମାବାଦ
ପାଇଁ ହେଲୁ ଆମେ ଅପରାମାଜିକ ନିକଟରେ ଗଲି ଥିଲୁ
କର୍ମମାନ ଦୃଢ଼ଭାବ ସହି କଣାର ଅଛି ସେ ଆସର ବନ୍ଦ
ବାକର ବେଦନ ଓ ଶାଶ୍ଵତ ଦୁଃଖଲଭାବ ସମ୍ପର୍କ ଅବେଳିକ
ମର କରିଥିଲୁ ଏ ଉଦ୍‌ଦୟ ସେ ଉତ୍ସବର ପାହା ସବୁର
ବେଦେହୁର ଫଳବାସକ ଗାହା ଥରେ କବିହାର ବିଲେ
ଶାଶ୍ଵତ କାହିଁ ପାଇବେ ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

946

୪୭ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଗର ମଙ୍ଗଳବାର, ଶାହୁକୁ ବିଦେଶର ସ୍ଥାନ
ସାହେବ କୃତବ୍ୟାଳ ବାଟେ କଲିବନାକୁ ଯାଏ
ଦିଲେ । ଶାହୁକୁ ବିଦୀଷ୍ଟ କରିବା କାରଣ
କରିବାରୀ ଅନେକ ଲେଖକ ଏବଂ ଦେଶୀୟ
ଦ୍ୱାରମ ରଜୀ କରିବାର ଅମଲ ପ୍ରକଳ୍ପ ହିଁ
ଲେକ ଯୋବର ବାଢ଼ାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଥିଲା । ସ୍ଥାନ ସାହେବ ଦେଲ ଏ ଏ ଏ ଏ
ଶାହୁ ଖୋତାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଏକ ପ୍ରାୟ
ଏକଦଶମା ସମୟକ ସହିତ ମିଶ୍ରାକାଳୀବ କରି
ଏ ୧୦ ମା ଛାତ୍ର ଏ ଲଗବରୁ କିଦାୟିରେ ଗୋ ଟା-
୧୦ ଟା ବିମ୍ବ ଘୋଡା ଦେଲ ଏବଂ ଚର୍ଚର ଶକ
ସମସ୍ତ ସହିରରେ ଶୁଣା ଯାଇଥିଲା । ଏଠି
ଲେକିବର ଏବିଶ୍ଵରାକୁ ଆଦର ଏବଂ ମେହିର
ତତ୍ତ୍ଵନାନ ଦେଖି ସାହେବ ଯେ ନିରାକୁ ବ୍ୟସ
ହୋଇ ଯାଇଥାରୁ ଏବଥା ବୋଲିବା ବା-
ଦୁଇ୍ୟା

କଥର ପ୍ରଥମ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ସୁଲ ଜଏ-
ନେଷ୍ଟେଟର ଗାନ ବଧାନାଥ ପ୍ରସ୍ତୁ ଆଶାମା
ଦସର ମାସଠାରୁ କିମାରାର ବୁଟୀ ପାଇବାର
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି ଏହ ଗାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତ
କାଳରେ କଟକର ତେଣୁଟା ଲନ୍ଦେଷ୍ଟେଟର ଦାନ
ମଧ୍ୟମୁଦନ ଗଠିଲୁ ଏକଟଂ କିମ୍ବାଳୁ କରିବା
ଦାରଣ ଅନୁରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି । ପେବେ ଏ
ହଥା ସତ୍ୟ ହେବ ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ଦୋଳିବା

କୁ ହେବ ସେ ବିଧାନାଥ ବିଜ୍ଞାର ଏପ୍ରକାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କେତେ କର୍ମଗୁରୁକର ମଳସ୍ତାପର
କାରଣ ଦେବ । ମଧୁବାବୁ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପସ୍ଥି
ନୁହନ୍ତି ଏପର ଆମ୍ବେମାନେ କହୁନାହୁଁ । ଏହି
ଅବ୍ୟକ୍ତିକାଳ ସକାଗେ ବିଶେଷ ଫେରବଦଳହାର
କାର୍ଯ୍ୟର ଫିଲେଙ୍କା ଜଗାରବା ବାହୁମାଣୀ ନୁହିର
ଏକଥା ମଧୁ ଆମ୍ବେମାନେ କହିପାରୁ । ବଥାର
ଦେଖାଯାଇ ଅଛି ସେ ଅନ୍ତରାହୀ ଯୁଦ୍ଧର ତେଷ୍ଠି
ଜନପ୍ରେକ୍ଷିତ ଏହି କଟକ ଜମୀନଗୁଡ଼ର ସ୍ଵପ୍ନ-
ରକ୍ଷଣେଶ୍ଵର ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ
ସୁରକ୍ଷା ଏହି ଅସବ ବେଳଜଣ୍ଣଗୀ କର୍ମଗୁରୁ
ଅଟନ୍ତି ଏବି ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ଏବାହିଂ
ରଜୀ ଦେଲେ ବିଶେଷ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଅବଶ୍ୟକ
ଦିକ୍ତନ୍ତ ଲାହୁଁ । ମଧୁବାବୁ ଜୀବଜଳନ୍ଧେକ୍ଷିତ
ହେଲେ ଏମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ପରିଦର୍ଶକ ହେବେ
ଏହି ତାହା ଯେମନ୍ତ ନ୍ୟାୟତଃ ଅସଙ୍ଗତ ଭେଦନ୍ତ
ଦୃଷ୍ଟିକଟି ଅଟଇ । ଆମ୍ବେମାନେ ରହସ୍ୟ ବରୁ
ଶିଖାବିଜ୍ଞାଗର ଜାଗରେକ୍ଷିତ ଏବି ଗର୍ଭୀ-
ମେଳା ଏ ସକଳ ବିଷୟ ହବେଚନ୍ତା ପରିବର୍ତ୍ତ
କରେଇନ୍ଧ୍ରେକ୍ଷିତରେ ପଦରେ ଏକ ବିଦ୍ୱାଜୀ
ନୟତ କରବେ ।

ସରକାରୀ ଦାତମ ଏବଂ ଅମଲ ପ୍ରତିବନ୍ଦି
ପ୍ରଦର୍ଶନା ଦେଖିବାର ସୁଧାର କରି ଦେବା
କାରଣ ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟୀ ଘୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ସରକାରିଲିଙ୍ଗ
ବାଦାର କରିଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଉହିରେ ଏହି ଅନ୍ତି

ପ୍ରଗ୍ରହ ହୋଇଥାଏ ସେ ତିଷ୍ଠର ମାସ
ତା ୨୫ ଜାଖଟାରୁ ଜନନେତ୍ର ମାସ ତା ୩ ରିଖ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଦେଶବର ଦୋବାମା କବେଶମାନ
ବନ୍ଦ ହେବ ସେ କହି ମଧ୍ୟରେ ସେ ଲଗିବାର
କାମ ଓ ଅମଲମାନେ କରିବିବାକୁ ଯାଇ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଖି ଦେଇ ଆହି ପାଇବେ । ଧୂଳି
କଟକ ବାକରଙ୍ଗ ଗରୁଡ଼ ଶ୍ରୀକର କବେଶ
ମାନ ଅବସଥକ ଦେଲେ କାନ୍ଦୁଦୀର୍ଘ ମଧ୍ୟର
ତା ୩୫ ରିଖରେ ମୃଦ୍ଗା ବନ୍ଦ ହେବ ଏବଂ
ଧେର୍ ଅମଲମାନେ ସମ୍ମରେ ଯାଇ କି ପାଇବେ
ସେମାନେ ପଦ୍ମ ଅଞ୍ଜଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟରେ
ମଧ୍ୟ କୃତ୍ତିମ ପାଇଁ ପାଇବେ ମାତ୍ର କେହି ସେମନ୍ତ
ତୁମ୍ଭ ଦରକୁ ଯିବା କାରଣ ଏହି ସୁଯୋଗକୁ
ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ନାହିଁ । ଏ ଅଞ୍ଜଳିରେଷ୍ଟରା
କଟକବାସିଙ୍କର କଲିବିତାରେ ଦିଶିଛିରୁ ଅଧିକ
ବାସକରିବାର ସତଃା ହେଉଳାହିଁ କାରଣକୁଟିର
ଅଧିକାର ତାଳ ବାଟ ହାତି କେଉଁଥିଲା । ଧୂଳିର
ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵ କାରଣ ସେଠାକୁ ସବଦା
ଜହାଜ ଅସର ନାହିଁ । ଧୂଳିରୁ ବନୋବସ୍ତୁ
କଲେ ସେଠାକୁ ଜାହାଜ ଅସିପାରେ ମାତ୍ର କି-
ଟକରୁ କଲିବିତାକୁ ଯିବା ଅସେବା କୌଣସି
ମନେ ଆଠଦିନରୁ ଉଠା ହେବ ନାହିଁ । ଅବ-
ଏବ କଟକ ପରସ୍ର ଆଜି ଏକଥିପ୍ରାତି ଅନ୍ତରୁ
ପ୍ରବହ କଲେ ତଳ ଦୁଆନ୍ତା ।

କଲେଜ୍‌ଟ୍ସ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଜଳକା ଦ୍ୱାରମ୍
ଓ ଅମ୍ବାନାଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ଆଦେଶ ଦୋଇଥିଲା

Digitized by srujanika@gmail.com

ବି ପେର୍ମାନେ ଯିବେ ସେମାନେ ଦି ୧୩ ନ
ଆବକାଶ ପାଇବେ ମାତ୍ର କେହି ଅମଲ ଯେମେ-
ନ୍ତୁ ଏହି ଅବସରରେ ସବରୁ ନ ଥାଏ ଏଥୁ-
ଧୀର ଜଣେ ଦାକିମ ସଙ୍ଗରେ ସେମାନେ ଯିବେ
ଏକପିଠର ରତ୍ନା ସମସ୍ତକୁ ଶୁଭ ମିଳିବ । ଏ
ଆଜ୍ଞାନୁହାରେ ଯେଉଁମାନେ ଉଷମର ଛାଁଙ୍ଗ-
ଖରେ ବଠାରୁ ଯିବେ ସେମାନେ ବଜିଦିନକୁଟୀ
ଏଥୁସଙ୍ଗରେ ମିଶାଇଲେଇ ଦି ୧୫ ନ ବନ୍ଦିବ-
ଗାରେ ରହିପାରିବେ ।

କୁରିବାରର ମହାଶକ୍ତିର ଅଭିଷେକ
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଉପଳବ୍ରେ ଯେଉଁ ମ-
ହୋମ୍ବର ସେଠାରେ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା କହିର ସ-
ମାଦ ଗର୍ବ ସପ୍ତାହରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲା ।
ସେପଥରେ ଅଭିଷେକ କହିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ,
ଯେତେ ବଜ ମହାଶକ୍ତି ବାହାକର କିମ୍ବା କାଣ୍ଡ
ପଦ୍ମପଦ୍ମବିହାରରେ ସମାପ୍ନେବନ୍ତ କେବେ
କତ ହୋଇଥିଲା ଶୁଣାଯାଇ ପାରେ । ଶକ୍ତିଶାଖା
ନିମିତ୍ତ କବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା କହିର
ପରତୟ ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ । ଏଥରୁ ମହା-
ଶକ୍ତି ଦୋଷିଣୀ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି ଶାସନ
କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସବୁ ଉପରେ ଲାଗୁ ଦେବ ।
ଏ ସବାରେ କିନିକରି ମେନ୍ଦର ରହିବେ ଏବଂ
ସୁଧାମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷ ମହାବ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ।
ତିନି ମେମରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଚମଦର ସହ-
କାଳୀଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସୁଧାମାନଙ୍କ ଦେବେ ।
ଏହି ପଦରେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଗର୍ଜନ ସାହେବ ନିଯୁଲ୍
ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଦେବାନ କାଳବାହାସ ଦର୍ଶନ
କିମ୍ବା ଏହାକ ଅଧୀକରେ ରହିଥିଲା କୃତ୍ୟ
ମେମରଙ୍କ ଅଧୀକରେ କିମ୍ବର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ରହିବ
ଏ ପଦରେ ଅବସ୍ଥ କେହି ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି । ମହାଶକ୍ତା ଉତ୍ସମ୍ଭବେ ଘୁଣିନୀତ
ହୋଇଥିଲେହେତେ ସାମାଜିକ ସମନ୍ଵରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦରଶ କଲେ । ପ୍ରଥମାବସ୍ତାରେ
ପଦମ୍ଭ ଲାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ
ହୋଇ ଇଂରାଜ ଓ ଦେଶୀୟ ବିତନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ଅଭିମର୍ଗରେ ସଙ୍କଳନର ନିଷ୍ଠାତ କରିବାକୁ
ବନ୍ଦର ଦୋର ସୁରକ୍ଷାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଥିବ ଏବଂ ଆପେ
କବଳସ୍ୟ ଲାବରେ ଶାସନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ
ଦେବେ ଏବଂ ପ୍ରକାମାକଳ ମନ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ଅବସ୍ଥାର କରିବେ ସହ୍ୟମାନଙ୍କ ତା-

ପରେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପକାଇ ଦେଇ ନିଷ୍ଠିତ
ରହିବେ ଲାଗିଛି । ସେ ଯେମେତ୍ରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇ
ଥିଲାନ୍ତିରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଭାବାଙ୍କତାରୁ ଥିଲେ
ଦିଦିର ଅଧି ବରନ୍ତି । ସହିରେ ସେମାନେ
ଆଜୁଯାଏନରେ ଆଶିତ ହେବେ ଏବଂ ସକଳ
ବାଜାକ୍ୟାନ୍ତରେ ଭାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବେ
ଦିଦିର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଲେ ଭାବାଙ୍କର ଯଗ
ଅଗ୍ରରେ ଚଢ଼ିଦିଗରେ ବିସ୍ତାର ଦେବ ଏବଂ
ତଥାପି ଭାବାଙ୍କର ଗୌରବ ମଧ୍ୟ ଦରିବ ।

ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶର ସ୍ଥାବିକ ରେଜଞ୍ଚଲ କି-
ଭଗର ବର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାତନୀରୁ ଲଖାଯାଏ ଯେ
ତନିବର୍ଷ ହେଲ ଦ୍ୱା କଳ ରେଜଞ୍ଚଲ ସଙ୍ଗ୍ୟା
କମାଗତ ଭଣା ହୋଇ ଥାଷୁଥିଲ ଗତିବର୍ଷ
ସନନ୍ଧାର ହୁବି ହେବାର ଦେଖା ଯତ୍ତଥିଲ
ସଥା;

ବିଦ୍ୟାକଳ ପାଇ
ସନ ୧୯୭୫-୦ ଖ ୧୦୩୧୦୯ ଟ ୧୧୦୫୭
୧୮୭୫-୮ ଖ ୧୯୭୫୩୩ ଟ ୧୯୭୭୮
୧୮୭୬-୮ ଖ ୧୯୭୭୦୮ ଟ ୧୯୧୬୦
୧୮୭୮-୯ ଖ ୧୯୭୮୮୮ ଟ ୧୯୪୨୦୪
ସେଇ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ବୈଜ୍ଞାନିକ ସଂଖ୍ୟା
ଗଣ୍ଡା ପତଥୁଲ ଉଚ୍ଚ ସଙ୍ଗେ ପିବ ଆଦୀଷ୍ଵର କେ-
ବାର ଲାଗୁ ପତ ଲ ହୁଲ ଏକ ପିବରୁ ଝାର
ଯାଇ ଗର୍ବମେଧ୍ୟଙ୍କର ନିଟ ଅଧି ପ୍ରାୟ ସମାନ
ଥିଲ ଯାହାକେଉ ଗର୍ବର୍ଷରେ ବୈଜ୍ଞାନି
ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ଅଧି ଦ୍ୱାରା ଦୂର ହେଉ ଅଛି ଏବଂ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଝାର ଯାଇ ନିଟ ଲାହ ଟ ୧୯-
୫୦୪୯ ଲା ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧିକର ସଂଖ୍ୟା ଗୋ ୨୮-୩
ଅଛି ଉନିବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ୨୬ ଅଧିକ ଥିଲ ।
ବିଜ୍ଞାନରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ତୁମି ସମ୍ବଳିଷ୍ଟ
କଳାହାର ଏବଂ ସ୍ଥାନିକ ଉତ୍ସବ ପ୍ରକାର
ବିଦ୍ୟାକଳ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୂର ହୋଇଥାଏ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାକଳରେ ସେପରାର ନୂହ ଜଗେ
କଲେକ୍ଟର ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ପୁଣେ ବିପୁର
କୋକ ଉମ୍ବକ ବୈଜ୍ଞାନିକ କବିତାକୁ ମାତ୍ର
ବିଦ୍ୟାକଳ ବିଶେଷ ଲାହ ନ ଦେଖି ଉଚ୍ଚିରୁ
ପାନ୍ତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ପାହା କବୁଲିପୃଷ୍ଠ ସମ୍ବର-
ରେ ମାତ୍ରମନ୍ଦିଷ୍ଟର ସବ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି କି କେହିଁ ଜମେଦାର ପ୍ରକାମାନଙ୍କ
ଅକଳରେ ପକାର ଲାହାଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ନିମ୍ନମରେ ବିଦ୍ୟାକଳ ଲେଖାଇ କେଇ ଅଛନ୍ତି

ଶ୍ରୀ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ମହାରାଜ
ନିଷାହର ବ୍ୟକ୍ତିଗତି ।

ଦୟାକଳ ପୀଏ
ସନ୍ଧି ୧୮୭୫୯-୦ ଖେ ୧୦୫୧୦୯ ଟ ୧୧୦୫୭
୧୮୭୬୦ ଖେ ୧୮୭୫୩୩ ଟ ୧୮୭୭୫
୧୮୭୬୧ ଖେ ୧୮୭୦୮ ଟ ୧୮୭୬୭୦
୧୮୭୬୨ ଖେ ୧୮୭୫୪୧ ଟ ୧୮୭୬୦୪
ସେଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନକରେ ବେଳଖୁଲା ସଖ୍ୟା
ଯାଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ତହିଁ ମଙ୍ଗେ ପିତା ଅପାପୁ କନ୍ଦି-
ବାର ଜାଣ ପତ୍ର କାଳୁ ଏବଂ ଦିଷ୍ଟକୁ ଆପ୍ନୀ
ଯାଇ ଗର୍ଭମେଖର ନିଟ ଅପ୍ତ ପ୍ରାୟ ସମାନ
ଥିଲା ଯାହାରେ ଗର୍ଭବର୍ତ୍ତରେ ବେଳଖୁଲା
ସଖ୍ୟା ଏବଂ ଅପ୍ତ ଉଦୟ ଦୂରି ହୋଇ ଥାଇ ଏବଂ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଜାଣା ଯାଇ ନିଟ ଲାହ ୩ ୩-
୫୦୪୯ କ୍ଷା ହୋଇଥାଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବେଳଖୁଲା ଅଧିକର ହଜାର ଗ୍ରେ ୫୮୫ ଟା
ଏହି ଉଚିତର୍ଭାବରେ ପୂର୍ବେ ୫୯୫ ଅଧିକ ଥିଲା ।
ବିଜ୍ଞାପନରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଭୂମି ସମ୍ପର୍କିୟ
କଳାଇର ଏବଂ ସେଖାଧିକ ଉଦୟ ପ୍ରକାର
ଦୟାକଳ ବେଳଖୁଲା ଦୂରି ହୋଇଥିଲା ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ ଦସ୍ତାବକରେ ପେପରକାର ନୃତ୍ୟ ଜଗେ
କଲେକ୍ଟର ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ପୂର୍ବେ ବସ୍ତର
କୌଣ ଭିନ୍ନବ ବେଳଖୁଲା କରଇଥିଲେ ମାତ୍ର
ଦୟାକଳ ବିଶ୍ଵ ବିଶେଷ ଲାହ ନ ଦେଖି ରହିରୁ
ଥାନ୍ତି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଧନ୍ତା କରୁଲିଥିଲା ସମ୍ବନ୍ଧ-
ରେ ମାତ୍ରମନିଷିତ୍ତର ସମ୍ବରେଳଖୁଲାର ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି କି କେହିଁ ଜମେଦାର ପ୍ରକାମାନଙ୍କ
ଅକଳରେ ପକାର ଭାବାକ୍ତାରୁ ଥନ୍ଦାମନ
ନିର୍ମିତରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଲେଖାଇ କେଇ ଅଛନ୍ତି

ଶିଖ ନବେମର ସଂ ୧୦୮ ମସିହା

ଭାବିତାପାଇଁକା ।

ପ୍ରମାଣ କରିଛି କେବଳ ଜାହାଙ୍କର ଦୋଷା-
ନୋଇ ସମ୍ବଲରେ ଗବଞ୍ଜମେଖକୁ ଉପୋର୍ତ୍ତ କରି
ପାଇଟେ !

ପୁରୁଷାତ୍ମମ ପଢ଼ିକା ବୋଲନ୍ତି ବିକଳେକୃତ
ସାହେବଙ୍କର ଉପର ଲାଗିଥିବା କଥାମାନ ଶୁଣି
ଧର୍ମମାନଙ୍କ ବସିଥା ଲୋଗେସି ମର ଜ ଦେଇ
ଛି ଅରମଳ ଗ୍ରା ମନ୍ଦିରରେ ଏକ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ
ମନ ଅବ୍ୟାହ କଲେ ଏହି ସେଠାର ଅନେକ
କୁଟାଦୂରୀର ଉତ୍ତର ଏହି କଥା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲା
ଗେ ମନ୍ଦିରର ଚତୁରାବିଧାନ ପ୍ରକଳିତ ପ୍ରଥା-
ର ବଜାର ଦସ୍ତରେ ରହିବା ଉଚିତ
ତହର ଅନ୍ତରୀଆ କଥାତି ବାହୁମାୟ ନୁହୁର
ସମ୍ଭାବ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ କଲେକୃତ ସାହେବଙ୍କ
ବୀରାମ ଦେଇଯାଇଅଛି ।

ଅମ୍ବେନାଳେ ପୁଣ୍ୟରୂ କହିଥିଲୁ କି ଗବଣ୍ଠି-
ମେଳ ମେଘର ଗୋପନ ଭାବରେ ସଜ ୮୪୦
ମେଲର ୧୦ ଅଇନକୁ ରହିଛ କଲେ ତାହା
ହୁଏଇ ଅମ୍ବେନାଳୀମୁ ଲାହଲ । ସେବେ ସେ
କୁହାଇ ରହି ଅଇନ ରହିଛ କରିବାର
କହିରୁମାଳ ସମସାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଦିଯୁପାଇ
ଆନ୍ତା ୧୦ ସେମାନେ ତହିଁର ପ୍ରତିବାଦ
କରିବାକୁ ଅବକାଶ ପାଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ସେ
ମୋହି ପରିବାଦ ଅତ୍ୱାଦ୍ୟ କରିବାର ହେଉ
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅଇନ ରହିଛ ହୋଇଥାନ୍ତା
ହେବେ କର୍ତ୍ତମାଳ ପୁଣ୍ୟ ସାଧାରଣ ଭାବ
ହେଯା କାଳାବ ସପନରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଦୋଷ
ପାଇଲା ଲାହୁ । କାରଣ ନେକମାନେ ଏହି
ଅଭିର୍ମଳର ଅବଶ୍ୟକତା ଉତ୍ସମ୍ଭବେ ହୃଦୟ
ଲମ୍ବ ହେବାନ୍ତେ । ଭାବିତରଣୀମୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
ବିଭା ସାଧାରଣ ମହି ହୃଦୟରେ ନ ରଖି
ଗୋଟିଏ ଅଇନକୁ ଛାମଟି ଲେଉଟାଇ
କରି ମହିର କରି ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏବା
ଏବା ଅମ୍ବେନାଳେ ଏମନ୍ତ କହି ନ ପାରୁ
ଯେ ମନ୍ଦରର ତୋବଧାରଣ ବିଷୟରେ
କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅବଶ୍ୟକ ଲାହୁ ।
ମେଲ୍ଲ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଦାବର୍ତ୍ତ କା ସାଧାରଣ
ଦେବାନ୍ୟମାନଙ୍କର ତଦ୍ଦ୍ଵାପ ପୁଣ୍ୟ ମନ୍ଦରର
କାହାରଥାରଣରେ ସମୟରେ ଅନେକ
କାହାଲା ଘଣ୍ଠାରୁ ଏବଂ ପରିବାରସମ୍ବନ୍ଧ
କୌଣସି ପ୍ରତିକାର କରିବା ଗବଣ୍ଠିମେଷାଙ୍କର
କିମ୍ବା ହେଉଥିଲା । ପୁଣ୍ୟ ରଜାମାନେ
ମଧ୍ୟ କମାଗରିସମୟେ ଏରୁପ ଯୋଗନା ସହ
କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କରିବାର ପରିପ୍ରେସ୍ ଦେ

ଅସି ନାହାନ୍ତି କି ଯଦ୍ବାସ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
କେହି ଦକ୍ଷାଟିକ କରିବାର ଅବସର ପାଇବ
ନାହିଁ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ତେଣାର
ସଜାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଛାତା ଉପରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ
ନିର୍ଭର କରିବ ତାହା ଯେ ସଜାରା ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଦେବ ନାହିଁ ଏହା ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ
କର ପାରନ୍ତି ଏହି ଯେଉଁ ଅଖକାରରେ ଭାବର
ବର୍ଣ୍ଣାୟ ସମସ୍ତ ହନ୍ଦୁକର ସମ୍ବନ୍ଧର ତହିଁର ଅସଥା
ବ୍ୟକ୍ତିଗାରର ପ୍ରତିକିଥାଳୀ କରିବା ଉପର
ଅଟଇ । ଅଛିଏବ ଯଦ୍ୟପିକି ପୁଣ୍ୟ ମନ୍ଦର
ସମ୍ମରରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡିଜର ଦସ୍ତଖେପ କରିବର
ସତ ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥାଏ ବିନ୍ଦୁ ଦସ୍ତଖେପ
କରିବାର ସଂତୋଷ କାରଣ ରହିଅଛି । ବିଶେଷତଃ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପୁଣ୍ୟ ସଜା ଲାବାଳଗ
ଏହି ବଢ଼ିବାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ
ରହିବ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଧର୍ମ ସଜାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି
ଦସ୍ତଖେପ କି କରିବା ରୟରେ କୋଟି ଅବ୍ୟକ୍ତିର
ବାର୍ତ୍ତାରେ ଅଧିକରେ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଶି କି ପାରନ୍ତି
ଏହି ଅନ୍ୟ କୌଣସିବୁନ୍ଧ ତହିଁର ଦୁଇଏ ସହି
ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏ ସ୍ଥଳେ କମେଟ୍ ନିୟମଙ୍କ
କରିବା ରହି ଗଲି ନାହିଁ ଏହି ଯେବେ କମିଟ୍
ନିୟମଙ୍କ କରିବା ଏବାଳୀ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ତେବେ
ଗ୍ରହ ସାହେବ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥାନ୍ତି ରାଜ୍ୟ
ସବୁଠାରୁ ହଲ ଏ ପରିବେ ରହି ମନ୍ଦ ଦୋଷ
ନ ପାରେ । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ପ୍ରଥାନ ଗୁଣ ଏହି
ସବ୍ୟତି ପୁଣ୍ୟ ସଜାଳ ଏକାଧିପତ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ
ମନେ ଖବର ଦେଇଥାଏ ତଥାତ ତାହାଙ୍କ
ପ୍ରାଥମିକ ରକ୍ଷା ପାଇଥାଏ । କାର୍ଯ୍ୟତଃ ସେ
ନିର୍ଭର ଅଧିକ ରହିଲେ କମିଟ୍ କେବଳ ରହିବାରୁ
ହାକର ପରମାଣୁଦୀପ ଏବି ମାନେଜର ରହି
କର କରିଗଲା ହେଲେ । ଏଗେ ମାନେଜର
ନିୟୋଗ ଓ ବରଖାସ୍ତ୍ରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କ କାରଣ
ରହିବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହର ବରି ଉପର
ଏବନ୍ତକାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ
ମାନେଜରଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଦର୍ଢାକର୍ତ୍ତା କର
ଦେଲେ ହୋଇ ପାରେ ଯେ ସେ ବିମ୍ବ
ମନ ଯୋଗାଇବାକୁ ଏବାଳୁ ପ୍ରକୃତ ହେ
ଏହି ତହିଁରେ କୌଣସି କାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ବିଶ୍ଵାଳା ଦିକ୍ଷିବ । ଅଥବା କମିଟ୍ଟିର ଅଧିକ
ରହି ପ୍ରକାଶର ନାହିଁ ବୋଲି କେହି କି
ଓ ସ୍ଵାଧୀନର ବାପର ବ୍ୟକ୍ତି ଏ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅଧିକ
କରିବେ ନାହିଁ । ଅଛିଏବ ଯେତେ ପ୍ରକାଶ
ଅମ୍ବୋମାନେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନ୍ତର୍ଭବନା

ଅରୁ ତେବେକ ଏଥର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅନୁଭବ କଲୁ
ଅଛି । ଏ ସ୍ମଳେ ଏ କଥା ନିଷ ସ୍ମାକାର କରି-
ବାକୁ ହେବ ସେ ଶ୍ଵପ୍ନ ସାହେବ ଏ ପ୍ରସାଦକୁ
ପୁରୁଷାକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କର ସାଧା-
ରଣ ମର ପ୍ରତି ସେହି ଅଶ୍ଵା ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି
ତାହା ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରକଳ୍ପନାୟ ଅଟଇ । ଅନେବ
ସ୍ମାନ୍ୟ ଦାକିମ ଆଶଙ୍କା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବା ଦୂର୍ଭି
ଉପରେ ଅଧିକ ନିର୍ଭର କର ସାଧାରଣ ମତର
ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତଥାର ସେମା-
ନଙ୍କର ସହାନୁଦୂରତ୍ବ ବନ୍ଧୁ ହୁଅନ୍ତି ଶ୍ଵପ୍ନ ସା-
ହେବ ସେ ସେବଳ ଲୋକ ନୁହନ୍ତି ତାହା ସେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରତିଶାର ଶାବନ ସମ୍ମକ୍ଷୀୟ
ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସନ ୧୦୮୩ ବାଲ ବାବହ ତେଣାର
ପାଥାରଣ ଗାସନ ସମ୍ରକ୍ଷଣୀୟ ବିଜ୍ଞାପନ ଥାଏ
କର ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାର କେଣ୍ଟକଳା ଗବର୍ନ୍ମର
ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟକ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ବିଲ-
କତା ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କ ଜାଣିବା କାରଣ ଚିହ୍ନରୁ ବ-
ିଲାଖିବାର ସମ୍ଭବନ ବିଲାଖ ।

କଲିଶ୍ଚତ କଥାମାଳା ସାହିତ୍ୟର
ଗ୍ରସୁକ୍ତ ସ୍ମୃତି ସାହେବ ବର୍ଷପାତର ତେବେବ
କମିଶ୍ଶର ଥିଲେ ଏହି ସେ ପ୍ରଦ୍ଵବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି
ଏଥର ସେଇଁ ବିଜ୍ଞାପନୀ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ତାଦା
ମନେ ଅଂଶରେ ଅମ୍ବାଖ ଥିଲା ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ କମିଶ୍ନ୍ଦୁର ସାହେବ ଦି ୧୦୦ ନ ମୋ-
ପ୍ରଥମରେ ରହି ମଣିଲବନୀ ଏବଂ ଗଡ଼ଜାଇର
ଅନେକାଂଶ ସନ୍ଦର୍ଭରେ କରିଥିଲେ । ତିନିଙ୍କଲବନ
କଲେକ୍ଟର ଓ ସବ୍ରତବଜଳ ଅଧିକରମାନେ
ମୁଖ ସଫୋରିତ ତୁମେ କରିଥିଲେ ।

କେବଳ ଖୋରଥା ସଦ୍ଵିକଳରେ ଦୁଷ୍ଟ
କହି ଉଣା ଥିଲ କବୁବା ଜିଲ୍ଲାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ସମ
ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ଘରରେ ଉପସନ ଉତ୍ସମ ହେ-
ଉଥିଲା । କୌଣସିଠାରେ ବାରପଶକୁ ଉଣା
ଫସିଲ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କଟକରେ ମୁଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା ଉଦ୍ଧା ପତିଥିଲ
ଅର୍ଥାତ୍ ଗତ ବର୍ଷର ମୁଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା ଏକୋଟଙ୍କି ୫
ତହିଁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷର ସଂଖ୍ୟା ୪୦୭୭୦ ଥିଲା
ପୁସ୍ତକରେ ମୁଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା ୯୫୧୯ ହାତୁ ପୂର୍ବବର୍ଷ
ପରି ଥିଲା ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ୨୦୭୭୫ ଠାରୁ
୨୫୦୫୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ସତଳ
ଜିଲ୍ଲାରେ ଡେଲାହାଟି ସେବର ମୁଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା

ପ୍ରଦ୍ବୁ ଚେତେରୁ ଅଥବା ଶୁଣି ମହି ଥ-
ନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୋଗର ଉପଦ୍ରବ ଭାବା ଥିଲ
ଏହା ବାଲେଷର କିମ୍ବରେ କହନ୍ତି ଗୋଗର
ପ୍ରଦୁର୍ବଳ କହି ଅଥବା ହୋଇଥିଲା । ଲୋକଜୀ-
ନ୍ତରାର ଅବଳୁ ଅଛି ହୃଦୀ ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥବ୍ର
ପ୍ରଦୁର୍ବଳ ୧୦୫୦ ଜଙ୍ଗ ଟୀକା ସେବିଥିବା
ପ୍ରଦୁର୍ବଳ ଗତିବିଷ୍ଟ ଧର୍ମାର୍ଥ ଜଙ୍ଗ ଟୀକା
ବେଳେଥିଲେ କିମ୍ବା ହୁଅମିମନେ ସମସ୍ତେ ଏକ
ଯୋଗ ହୋଇ ସହାନ୍ତ କରିଥିଲୁଛି କି ଲେଜଙ୍କ-
ଙ୍କର ସଂସରକ ଅବସ୍ଥା ସୌଭାଗ୍ୟ ଧୂର୍ମଥିଲା ।
ବାଲେଷରର କଲେକ୍ଟର ଏ ବିଷୟକୁ ବା-
ହୁଲ୍ୟ ବୁଝେ ବିନ୍ଦର କରି ଏହିମତ କିମ୍ବରୁ କର
ଅଛନ୍ତି କି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତେବେ କେବଳ ଧାନ-
ରୂପ ଏକ ଧସଳ ଭୂଷରେ ନିର୍ଭର କରଇ ସେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଜଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ସନ୍ତୋଷକଳନକ ବୋ-
ଲାଗାଇ ନ ପାରେ । ଶଶି ଛାତୀ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ
ଫରନର ଶର୍ଷ ବିଷ୍ଟାରହେଲେ ଯେତେବେଳେ
ଆଜ ମନ୍ୟାତିବ କେତ୍ତେବେଳେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଫରନ ବିଷୟକାରୀ ପ୍ରଜାମାନେ ଅର୍ଥନ୍ତର କରି
ତଥାର ଆଦିଦ୍ୱିଦ୍ୱୟ କଥ୍ଯ କରି ନିର୍ବାଚ ହୋଇ
ଥାରିବେ ମାତ୍ର ପ୍ରଜାଙ୍କର ଅମନ୍ତରୀଯେ ନିର୍ମାଣ ଏବଂ
ଜମ୍ବାରକ ଖଳଣ ଦୂରି ଦୟ ଦେଇ କୁଷର
ଦୂରକ ହୋଇ ପାରୁ କାହିଁ । କିମ୍ବାନର ସା-
ଦେବ ଏ ମନ୍ତ୍ରରେ କରି ଦୋଷ ନାହାନ୍ତି
ସେ କେଳନ୍ତି କି ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ କରିଥିଲା ଅ-
ପ୍ରାକର ମୃତ୍ୟୁପରି ଯେହି ଦିନର ମୃତ୍ୟୁ କା-
ହାନ୍ତି କାହାନ୍ତି ଦେହଥିରେ ନାହିଁ କହି ଥି
ନୁହିଲ ଧସଳ ମରଣା କରିବାକୁ ମନ ବଲ
ନାହିଁ । ଖଳଣା ଦୂରି ଦୟ ଅଥବା ସାଧାରଣ
ଅମନ୍ତରୀଯୋଗିଗାହେଉଥି ସେ ନୃତ୍ୟର ଦି
ଦେଉ ନାହିଁ ଏ କଥା ସର୍ଥାର୍ଥ ନୁହେ । କିମ୍ବା
ଅମ୍ବରେ ଲେଜଙ୍କ ବାହରେ ଟକା
ବେଳେ ଧାନ ଗୁଡ଼ଳ ନ ଥିବାରୁ କିମ୍ବି ଥାର
କାହିଁ ଓ ଥାନ ଧସଳ ଅରେକ ବର୍ଷରେ ୧
ମାତ୍ର ଦରପତ୍ର । ନାନ ଖେଳଇ ଏବା ଦି
ଓ ବନ୍ଦରମାଳକର ଦୂରକ ପାର ଧସଳ
ଏକ ଦୂରପତ୍ରରେ ଥିଲ ଗୁଡ଼ଳ ଅମଦି
ସଥେମୁଁ ସବିଧା ହୋଇଥିଲୁ ଏବା କେଳି
ଦୂର ଏକ ବର୍ଷରେ ପିଣ୍ଡ ଗଲେ ଅମଦି
ଧାନ ଗୁଡ଼ଳ ଅମଦାନାର ଉପାୟ
ହେବ । ମନ୍ୟବର ଶୈଳେଜି ସାହେବକ
ଅମସ ହେବୁର ଅଥକାଂଶରେ ବିକା
ଥୁଲିବେ କହିଥିଲୁ ଏ ଯତ୍ନ୍ୟଷି ସନ

ଶାଲରେ ବାଟର ସୁରଥ ଦ୍ଵାରା ଡେଣା ସହିତ
ବାଣୀକ୍ଷଣ କରିବାର ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାନ୍ତା ଏବଂ
ନେବାଗରେ ଖାଦ୍ୟ ଛାଡ଼ା ଅଳ୍ପ ଫ୍ରେଶକ୍ଷର
ଶୁଷ୍କ କରୁଥାନ୍ତେ ଶାଖା ହେଲେ ସେ କାଳର
ବିପଦ ଥିଲେ ପରମାଣୁରେ ଜୀବବ ଦୋହାରାଙ୍ଗ
କ୍ରା ଏବଂ ଯଦ୍ୟପି କ ଡେଣ୍ଟିପ୍ଲା ରନ୍ଧର ଏପରେନ୍଱
ପରି ଉଚିତ ଅନୁମତି ଦିବିଥାରୁ କରୁଥାର
ଏହିତ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଫଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାହାନ୍ତି ଦେ-
ଖାଇ ଦୟାପାଇ ନାହିଁ । ବାଟ ସଠ ପଳି
ଦର୍ତ୍ତମାନ ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗ ଦୟା ଯାଇ
ଅଛି ଏବଂ ଭୂଷି ବିଭାଗରେ ଏ ପ୍ରଦେଶର
ଦର୍ତ୍ତମାନ ବଢ଼ି ହେଲେ ଦର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାଣାଳୀ-
ନ ଦୋହାରାଙ୍ଗ ପଣେଥିଲା ଦୋହାର ଯିବା ।

ଏ ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କର ଆଭାସିତ
ପୂର୍ବତାରୁ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲି ମହା ଅଳ୍ପପ୍ରାମାନିକ
ଲୋକ ଏଠାକୁ ଅଧିକା ବା ଏଠା ଲୋକ ଅଳ୍ପକୁ
ପୁନରୁ ଯିଗାର ଭାବୁର ଦେଖା ନାହିଁ ଏବଂ
କୁଳମଳିମ ଅଜନ ସହର ବାର୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅପରିଚ୍ୟନ
ଭାବୀ ।

ପ୍ରସର ପ୍ରତିର ଦୋରଥିଲେହେଁ ବଦେବ
ରତ୍ନାଶ ଅଥବା ଦେବୁ କୃତଳ ବଜ ସକଳ
କଥାରେ ରତ୍ନର ରୀମାରେ ରହିଥିଲ ଏ
ବାଲେଷବେ ରତ୍ନ ବଜି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲ
ତେଣାର ଅଚିମାନ ପଞ୍ଜାଯୁ ଅବାୟବ
ରହିଥିଲ । ଲଙ୍କାର କାରହି କର୍ମ ର ଯ
ଡେଖାଗ ସଙ୍ଗପ୍ରଧାନ ପିନ୍ଧ ଲାର୍ଯ୍ୟନ ଅଟର ପଥ
ପ୍ରେଷ ଅଥବା ପ୍ରତ୍ୟର ଦୋର ଉତ୍ତମ ମନ୍ୟର
ବନ୍ଦୁ ହେଉଥିଛି । ପ୍ରସୂତ ଦୁର୍ବଳ ବନ୍ଦୁ
କାରହାର ମଧ୍ୟର ଲଞ୍ଜ ପ୍ରଧାନ ମାତ୍ର ସ
ହନ୍ତରେ ଏଥର ଗୋଟାଳ ଏ ବର୍ଷ ର
ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ତହୂର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟର
ହୋଇଥିଲ । କୁରାଳର ପତିହନନ୍ଦା ଏ
ବନ୍ଦୁର ପ୍ରସୂତ ବାଣିଜ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ରେ
ଅଛି ।

ତେଣାବିନିକର ମାନସିକ ଭୁବ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ
ବିଷ୍ଣୁ କବିତାର ସହେବ ଏହିପରି ବିଶ୍ଵିକା କରିଅ-
ଛନ୍ତି କି “ସହେବ ନିଜର ସାନ୍ଧାର ସମ୍ମର୍କ ନାହିଁ
ଏମନ୍ତ ବିଷ୍ଣୁ ଯେତା ଏମାନେ ପ୍ରାୟ ଗନ୍ଧ
କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଭ୍ୟାସକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚର
ବିରକ୍ତ ମୂଳ୍ୟଦର୍ଶରେ କେତେଜଣ ଶିଖିଲା
କେବଳ ଅଧିକ ମୂଳ୍ୟ ବଜାଳିବାରୁ ଅତିମାନ
ହୋଇ ଏ କର୍ତ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବି ଉତ୍ସଥିମାନ
ଏମାନେ ସୁବା ପଞ୍ଚମରେ ଯେତେ ହିନ୍ଦି

କେବାର ଥିଲେ ତାହା ବିପ୍ରର ମନୀ ପତ୍ରର
କଣ୍ଠାବୀରା ଏହିପରି ଫଳକବାଣୀ ଦାର୍ଶି
ପଣ୍ଡାଧଳ ଦିଷ୍ଟପୁର ପଣ୍ଡଗାନ୍ଧିର ଅନ୍ଦରେ
କେବଳ ଛଂଗଜ ସଙ୍କୁଦ୍ଧାପୃଷ୍ଠ ଏବଂ ସମ୍ମାନର
ପତ୍ରଥିବା କେଶୀୟ ଉଷ୍ଣପ୍ରତି ଲୋକର ମନ୍ଦରେ
ଆବଦି ଥିଲା । ସାଧାରଣ ନେବରର ଏ ସମ୍ମାନ
ଦିଷ୍ଟପୁର ପଞ୍ଜାରୀୟ ମନୀର ଓ ସର୍ବଜୀବିଜ୍ଞାନୀ
ଚୋନ୍ମୁଖ ସାତହେବ ଛରାଯାଇଲୁ ତାହାରା
ଆଜିଥିବା ଅନ୍ତରୁ ତୁମି ଖଣ୍ଡରେ ପାଦପର୍ଵି
ବିଲମ୍ବିତର ମିଥ୍ୟାର ଶେଷ କୁଳାନ୍ତିବାର
ଆଗାମୀ ଦର ଜଣା ଦୂରଦୂର ଆଶାରର ପରିଷର
ଦେଖିଥିବାର ଅନ୍ତରକ ଦୂରଦୂର । ଅନ୍ତରକ
ପ୍ରଥମ ଦେଖା ଦେବକ ପର୍ବତ ପ୍ରକାଶରେ
କୁଳକର ଦର ଭାବ କେବର ଅଧିତି କରୁଥିବେ
ଏହି ଦସକ ପ୍ରତି ଉପଦି ଦାଢ଼ିବାର କରାଯାଇଲେ
ଏକାବେଳେବକ କୁଳଦିନାଶେ । ତୁମ ପରିଷର
ସନ୍ଦେହ ଲାହାରୀ”

ପ୍ରାଦଶ୍ଚତ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଲେଖାଶ୍ଵର ବ
ବାଲେୟରେ ଦୂର ଏକ ଛଟକ ଓ ଫୁଲରେ
କୋହିୟ ଲେଖାଶ୍ଵର ଦୟନ୍ତାୟ ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ତେଜାରେ ଅଛି ଯେଥେ ନିରବ ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଆର୍ଥିକ ଅଳ୍ପକାରୀତିକା ଏବଂ ପ୍ରଭୁଷୋଭ୍ରାତିକା
ପ୍ରାଣୀୟ ଅଭ୍ୟମାନ ଅଥବା ଗାନ୍ଧୀ କାରକେ
ବିଶ୍ୱର ବରନ୍ତି ମାତ୍ର କିମ୍ବା କାରମାନେ
ଶୁଦ୍ଧାର ବରନ୍ତି କି ପ୍ରାଣୀୟ ପାଦମର ଅଭ୍ୟାସ
ଓଦେଶ୍ୟାଳୁ ଅପରିବ ନାହିଁଲା ଦିନା-ଓଡ଼ିଆର
ବୌଣ୍ଣି ସହଦେହ କିଶ୍ରର କର ଆବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ । ଏ ବିଭିନ୍ନରେ ବାଲେୟରେ କିନ୍ତୁ
କୁର ଉତ୍ତର ସର୍ବତ୍ର କଳ କିମ୍ବା ମଳିତ୍ୟ
ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ କିମ୍ବା ପାଦମର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯତ୍ନ ହେଉଅଛନ୍ତି । ସମ୍ମା

“କୌଣସି ଦେଖାଯୁ ସନ୍ତୋଷରୁ ସଙ୍ଗୀ
ଦଳ ଅଶ୍ରୁ ପଠନ୍ତି ସବୁ କଥା ଜୁଲାଇକା
ଅଥବା କୌଣସି କଷତିଳ ଜରଦରଶରୂପେ
ବିଶୁର ଦଇବାକୁ ତେଣୁଆ କଥକାହିଁ କେବେ
ଦେଖେ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । କଳାତଥାର
କୌଣସି ସନ୍ତୋଷରେ ଯାହା ବାହାରେ
ଘନି ବୁଝାଇଦୋଇ ଘରବର୍ଦ୍ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଦେବକଳ
କହୁଛ ଏବ ଅଚିବର୍ତ୍ତନାପତଳ । କବିରେଣ୍ଟିଯୁ
ଦେଖାତପଢିନାକଲିବେ ଗେ ପ୍ରକାର । କବୁଳ
କାହାର ଗମାଲେନେ ଅଥବା ଅଗ୍ରହର ବର୍ତ୍ତି
ନାହିଁ ପକିଜାହି ଦେଖାଯାଏ ଏ ମନ୍ଦିର କାହା

କରେ ସେପରି କିଛି ଲମ୍ବିତ ଦୁଆର ନାହିଁ ।
ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନବ୍ୟ ବିଷୟ ସମ୍ବର୍କରେ ଏ ସମୟ
କାଗଜ କିଜାନ୍ତ ଅବରତ୍ୟ । ସେ କିଛି ମିଥ୍ୟା
ରହିଲାରେ କାଗଜ ଉଚିତ ହୋଇ ପାରେ
ଅତି ଅଶ୍ଵର ସହିତ ଗୁମ୍ଫାର ଓ ପ୍ରକାଶିତ ଦୁଆର
ଏବଂ ଭାର୍ତ୍ତର ସରଦା ଅଳ୍ପବନ୍ଧନର ଚେଷ୍ଟା
କିଛିମାତ୍ର ଦୁଆର ନାହିଁ ଅଥବା ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧ
କି ନା ସେ ପରିରେ ଅବୋ ଚନ୍ଦ୍ର ନାହିଁ । ”

ସନ ୧୮୮୯ ସାଲର * ଅଜନାନ୍ତରେ
ଦୁଇ ବାକୀ ଏହି ବର୍ଷ କଟକ ଜିଲ୍ଲା ଦୂର
ଦୋଷାଳ୍ପତ୍ର ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ କମିଶ୍ନ୍ଯାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଖଣ୍ଡିବ ରପୋର୍ଟ ଶୀଘ୍ର ଆସିବାର
ଥିବାରୁ ଲେଖନକୁ ଗବ୍ରଣ୍ଟର ଆପଣା ମନ୍ତ୍ର
ମୂଲ୍ୟର ରହିଲେ । ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ଅନୁରୋଧ
କମ୍ପେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟପତ୍ରରେ ଜଣେ ମନ୍ତ୍ରସଂସ୍ଥ ରଖି
ବାର ପ୍ରସାର ନାହିଁ ହେଉଥିଲା । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଶାୟକ୍ରମ ସ୍ଵାଧୟାବେକବ ରପୋର୍ଟ ଜୁତିବିଲା
ବିଭାଗରେ ବର୍ତ୍ତନା ହେବ । କମିଶ୍ନ୍ଯ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ହସରରେ ଶୀତଳାଳ ଲାଗିଥିଲୁଣ୍ଡ ଆର୍ଦ୍ଧ ହେଉ
ଅଛି । ଯତେ କିମ୍ବା ହସରୁ ଚାନ୍ଦିଲାଳରେ ଶୀତ ମନୁଷ୍ୟ
କୋଣାର୍କ । ଆପାଏ ପରିଦ୍ୱାରା ଏହି କରୁ ସମ୍ପର୍କର ହୋଇ
ଅଛି । କେବଳ ଜର ଓ ସରଦି କେବଳେ ଦେଖିଲୁଣ୍ଡ ଦୂରଦ୍ୱାରା
ଦେଖିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଅସମାନଙ୍କ ଏହାଟି ବନ୍ଦିଶର ବନ୍ଦିଶ ସହେଲ
ଅଗମୀ ମାତ୍ର ତା * ପିଲାରେ ବନ୍ଦିଶର ପାଦ କର
ତା ଏହିବେ ଏଠାକି ପଢ଼ିବାର ବନ୍ଦିଶ ।

କାହୁ ଜଳନ୍ତେ ଦଳ ଧୟ ରଖୁଣ୍ଡିବାକଷ୍ଟମ ଅଛାଯ
ମେଣ୍ଟିରେ ବାହାର ହୋଇଥିବି ।

ସୁରକ୍ଷା ଦୂରକାଳ କଲେକ୍ଟର ଶାସ୍ତ୍ର କରି ମାହେଳ ଏ ମାଥ୍
ଠା ୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚରେ ୧୦ ରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ତା ୧୮ ରିକର୍ଡରେ ସୁଲକ୍ଷଣ
ରଖେ । ଶାସ୍ତ୍ର ଗ୍ରହ ଶାଖାକ କହାନ୍ତିରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଇ ଏଠା
କେ ପ୍ରଦେଶ ବହାରାଇଲା । ସୁମ୍ମ ଦେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ହବିଲ
ଫେରାଇ ହୁଏଥିବ ହୋଇଗଲାର ଏଠା ଦେବେଳ ତାଙ୍କ
କରିମେଲାଇବ ସମ୍ପଦ ପାଇ ପ୍ରେତରି ଅନେକର ହୋଇଲା
ଦେବେଳ । ବୁଝୁ ମାହେଳ ଏଠା ମୁଖ୍ୟମିତ୍ୟାଇକର ସହୃଦୟପଦ
ଦେବେଳ । ଏହାକିମି ଜିରିମ ଦେବେଳ ।

କଲିତତାର ପ୍ରଦେଶ ହେବାର ମନିକ ଦୁଃଖର ସବ
ଅଂଶୁଳୀର ବିଜ୍ଞାନାଳିକ ବେଳେବ କିମ ଦେଇ
ପାଇଲେ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟତଥି ଅଗାମୀ ମନେକବାର ମନେକବାର
ଯାଏ ଦିକ୍ବିଜୀବ ସମୀ କରିବେ । ଯାର ହନ୍ତବଣୋର
ତାର ନିଧ ସମାଜକୁ ସମେ ଦେଇ ଯାର ଅଛନ୍ତି । ତେଣାର
ଯେତେ ଦୂର ଦୂର ଗାୟ ମହାଶୟ ସେମହାର ଦରକାର
କାହାର କିମ୍ବା କୌଣସିବି ।

ପ୍ରକାଶ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବି ହେବେନ୍ତି କଲ ବୋଲି କଥାମ କଥାମରୁ
କଥାମ ହେବେ ଯେଠି ସବୁ ମହାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କଥାମ ।

ପଞ୍ଚାଳ ନାଳ ଦକ୍ଷ ଦରଶା ପୁଣ୍ୟତରେ ଅସୁରେଖିତ
ଏହାର କେତେ ଦେବ ଘରଙ୍ଗ ହୋଇ ଧୈର୍ଯ୍ୟଲେ
ବାରୁ ବରଦାକାନ୍ତ ଦେୟଟି କଲେଖିତ ଅଠ ସୁକରିତ
ପୂଜକ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଳ୍ପ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

କେତ୍ରାପରି ମିଳନିଷେପଳ କରିବ କାମରେ ଯେଉଁ ବି
ଚାୟ ମୋଦିବନା ଫରକବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଜହିର ରେ
ଗୁରୁବାବ ଦୂର ବର୍ଷ କାଶିବାସ ଏକଟ ୪୦୦ ଲା ଅର୍ଥବତ
ହୋଇଅଛି । ଆହୁର ଏକ ହମ୍ବର ମୋଦିବନା ବାହାବ ବାନ
ରେ ଦାଏବ ଅଛି ।

ଭାବୁଙ୍କର ତେପୁଟି କଲେବୁର ବକେହ ମାହେବ ଅନ୍ତର୍କଳା
ନମିତ ଷ୍ଣୁ ଶ୍ରେଣୀରେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଲାହୁ ।

ଏବେର୍ ବାଲେଶ୍ୱର ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ କ ୯ ଶ ପତ୍ର ପ୍ରବେଶିବା
ପରିଶ୍ରମ ଦେବା ନମିତ ନିଧାନର ହୋଇ ଅଛି ।

କଥିତ ଦ୍ୱାରା ଶାମା ନାମ ଦୂର୍ବଳ ଧ୍ୟାନରେ ଦେ
ଦ୍ୱାରା ତେସୁଠି ବାବୁ କନ୍ତୁ ଶେଷର କାନ୍ଦୁପାଲ ଦୁଇ
ନେଇ ଘରକୁ ଯିବେ ଏହା ଏଠା ତେସୁଠି ପ୍ରେକର ମାହେବ
ରୁହୁ ସନ୍ଦର୍ଭକରି ପ୍ରେତ ହେବେ । ସୁରି ଗୁରୀଧାର କନ୍ତୁ
ଶେଷର ବାବୁ ଦୁଇ ଜ ପାଇ ଏ କନ୍ଦରକୁ ବିବର ହୋଇ
ଆଏବେ ।

କାହାରେ ପାଠ କଷ୍ଟ କଥାକୁ ମାନ୍ୟ କରିବା
ଉପରୁ କଣେ ପିଲ କ ତାହାର ଦସ୍ତଖତ କ ୧୦୧୯ ଶ୍ରୀ
ଅକ୍ଷେତ୍ର ମହ ଲଗାଏ ଯେ ଅଭ୍ୟାସ ପରି ପିଲା, ଗୋଟିଏ ବର
ମାତ୍ର ତାହା ଅର୍ଥପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଳ ଗଲା । ପିଲର ଅର୍ଥକବଳ
ମନେ କୌଣସିଲୁଏ ମହିଳା ଗାହାର କଥ ନ ଥାଏ ତା
ତୁରପ୍ରକାଶ ଘାହାଏବ ବେଳେ ଏକ ଜାତର ବାବୁ ଓ ନେବେ
କୌଣସିଲେ ମହିଳାଙ୍ଗେ କଥ ହାତ କରୁଣାଲୋଇ ଗାହାର
କଲେ ମାତ୍ର ବାକକଟ ରକ୍ଷା ପାଇଲା କାହିଁ । ବୋଧ ହୁଅଥି
ଅଭ୍ୟାସ ସନ୍ଦର୍ଭ ହେଲୁ ସେହିଠାରେ ମଦ ଗଲା । ପୋଖର
ରେ ମହ ଭାବର କଳ ପିଲାଗ କମ କମ କଥା ।

ପାଠେ ପରିଚ କାହିଁ ଘୋଷିଛି କୋଥ କୁଏ ଦୟା
ନାହାଇ । ସେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅମେରିକାକେ ଯେ ଗ୍ରାସ ଜଳିବା
ଓ କରୁଥିବ କହିର କଥାର ସବୁଜ ପାତ୍ର ଶୁଣ ଯଦି
ଅଛି । ଅମେରିକାର ମିଶନ୍‌ଡିଵିଲାରୀରେ ମୋଟିଏ ଶୀ
ରିଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ପଥମ ହିତାର ଫେରିବ ଦିନ ଧେତାରେ ଏକ
ସବା କରିବ ହୋଇଥାର । ଅହେବ ଯେବେ ନିମ୍ନଦ୍ୱାରା
ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବ ବେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି କାହିଁ
ମୁଖ ବକଳିବ । ଉପରେଇଥିଲାରେ ପାଇ ନିରିଭ
ବେ ହାତରେ ସବ ଖାଇବା କାହାର ସନ୍ଦାସ ଉଥୋଇଲାମ୍ବ
ପରିବର୍କ କନ୍ଦିଲକୁ ହୋଇଥାର । ସେ ଅନ୍ତର କାହାର ହାତ
ରେ ଆଉ ହାତାଛି । ଖେତାରେ ସେଥି ତାମ୍ରକୁଣ୍ଡ ସରକା
ଏବ କାରାପାତ୍ର ସମରାତାଗାନ ଉତ୍ସମନଳୀ ନିରିଭ
ଅନ୍ତର ଲାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥାର ପରେ ଏବ କରିଥିଲାମ୍ବ ।
ପାଠେ ଅବେ ଏହାକ କିମ୍ବା ନିରି କିମ୍ବା

କୁଳ କରିବାକୁ କିମ୍ବା କାହିଁ ମରି ଦେଇ ।
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣନ ପାଇଁ ଏଠା ଦିଲାଗୀ ସାଥୀର ଅଶ୍ଵର୍ତ୍ତି ଏକ
ପ୍ରତିଲିପିକାର ହାଜି ସମ୍ମରିବେ କବ ଏକ ସମ୍ମରିକାର ସିଂହ
କୁଳକୁ ସହିତ ପକାଇ ଦେଇ ଯାଉଥିବା । ଜିକ୍ଷା ପ୍ରମୁଖ
ଜାଗର ମେଟିକ ପୁଲ ନାହିଁ ସହିତ ସେଠାରେ ଏହି ରହ
ଯାଇ ସବଳ ହେଉଥି ସାଧାରଣବିଳ ଦୃଷ୍ଟି ଶୋଭର
ଦୂର ଏହି ଅଭିନେତରଙ୍କେ ମୁଖ୍ୟ କରିବାକାମେ ଦେଖାଇର
ପାଇବା ହୋଇ ଖୁଲକିଲୁ ଅପରା କାହାରେ ଉତ୍ତାପନକାରୀ
ଜାଗର ଗର୍ଥାବାଦିତ ସମ୍ମରି ଅନ୍ତର୍ମାନ କଲାଙ୍କର
ମୁଖର ବିବରଣ ଏ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ ହେବ । ସୁ , ପ,

କଳିବଢା କାରଣାନ୍ତାମାନ୍ଦର ଏବଂ ତାଲିବା ହିନ୍ଦୁ
ପେଟୁ ଅଟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ; ସବୁ ୧୮୮୮ ମିହିନାରେ ସବୁ
ସୁତା ଗୋ ୧୯୭ ଟା କାରଣାନ୍ତା ଦେବ ତହେ ମନ୍ଦରୁ ନିମ
ଲିଖିବେବୋଟ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟା;—

ମୁଦ୍ରା କଳ	ଗୋ ୫୦
ସୁରକ୍ଷା କଳ	ଗୋ ୪୨
ଲୁହା ଏକ ପଟ୍ଟକ କାରଣାଶ	ଗୋ ୩୩
ତେଜ କାରଣାଶ	ଗୋ ୨୯
ଫୋଟ ରିଙ୍ଗ ଉତ୍ସବ	ଗୋ ୧୫
କଟା କଳ	ଗୋ ୭
ଧୂପ ଗ୍ରା କଳ	ଗୋ ୩
ହତ୍ୟେଣା କଳ	ଗୋ ୨
ଦୁର୍ବଳ କଳ	ଗୋ ୧ ମର୍ଯ୍ୟାଦା

ଉପର ଲେଇ ଗଲିଥା ଦେଖିଲେ ଶେଷାରେ ଯେ
ନଧବସାୟ କାହିଁକିମ ନିତାର ନିମ୍ନ ଶେଷାରେ ପଢ଼ିଅଛି ମୁଦ୍ରା-
ର ପ୍ରତୀୟମାଳ ହୁଅଛି ।

ବୀର ପ୍ରତି ପଢନ୍ତି ମଜୁନ୍ଦର ଗାନ୍ଧେରକାରେ ଛାପାଯୁ
ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦ୍ୱାରା ଭାଷାରେ ଭାବୁଡ଼ା କରିଥିବାର
ସେଠାର ବାପଟଙ୍ଗ ନାମକ ଏକ ପଦିକା ବନ୍ଦର କିଶୁନ୍ଦ
ଭାଷା ଓ କଥପ୍ରାଣିକାର ବଢ଼ି ପ୍ରସଂଗ କରିଥିଲୁଛି ।—
ଭାରତୀୟ ଲୋକେ ପୃଥିବୀର ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ନାମରେ ଏହାଯୁ
ପ୍ରକଳ୍ପର ପଦବାର ଶୁଣି କାହାର ନକ ଅନ୍ଧର ତ ଦେବି ।

ଦେବକର ଏବଂ ଜଳ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ ଗେ ଅମ୍ବନ ନନ୍ଦର
ବିନ୍ଦୁର ଅଣ୍ଟର (ନିନ୍) ହେତେଟିଥି ବିଶ ସାହେର୍ ସ୍ଵାତଂ
ସ୍ଵଧୀନୀୟ କେତେକ କଷ୍ଟ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ପରମର୍ଶ ଅମ୍ବନଙ୍କ
କର ରୁଚିତ୍ୟ ଧରିବାକୁ ମେତାର କେବୁାର ସାହେବଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ବରବା ନନ୍ଦିର ନିଶିର ତେବେଳ ଅବିଷ୍ଵର । ଏ
କଷ୍ଟ୍ୟ ବ୍ୟାପାର ମଧ୍ୟରେ କେଇଁଟ ପ୍ରଥାକ ବିଥା
କେବେଳା କାହିଁ ।

ବ୍ୟାକ ପରେଇ ଲିଙ୍ଗନଠାଳେ ବନ୍ଦିତମାତ୍ର ଏ ରୀତି
ଥିଲେ ଏବେ ହାତ କଷଗ ବନ୍ଦାହିତେ ସମ୍ମ ହୋଇଥିବାର
ସ୍ଵାଚ୍ଛ ଅରିଛି । କର କରି ଯାଇଁ ବାହୁମଣ ବଶୀୟ
ଥାଏ । କର କରି ଯାଇଁ କରିବାର ବୟସକଳ ଜୀବକ୍ଷଣ
ବର୍ଷା । କରିବାରେ କେଶାୟୁ ନେବେ କୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଏହିୟା
ସମାଧା କଲେ । ଅନନ୍ଦକ ବନ୍ଦୀ ।

ଅପିମୁକ୍ତ ସବୁଡ଼ ବେଳକର କାହିଁ ଦୂର ଦେଇଥିବାର
ଦେଖା ଯାଏ । ତେବେଳରସ ଲେଖିଥିଲୁ କିମ୍ବା ବନ୍ଦର୍ଧ
ମଧ୍ୟରେ ବୁଝିବେଶରେ ବିଜ୍ଞାନ ପାଇସର ଅଧିକ ଅତିମା
ବନ୍ଦୟ ଦେଇଅଛି । ସୁଧି ଖୋବାଗାନ୍ତ ପ୍ରତିକିରଣ ଦୀର୍ଘମୁକ୍ତ
କାହିଁ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଏହିମାର୍ଗରେ ବନ୍ଦର୍ଧାର ପୂର୍ବ
ଦେଇଅଛି ।

ବେଳୋରାରେ ବନ୍ଦରକୁ କାଳିବନ୍ଦାରୁ ସେମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁବୀ କେତେ କେବାର ଏଥା କିମ୍ବାହୁବୀ
ତାଙ୍କରେବେଳୀ ସାହେବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାବନ୍ଦାରୁ । ୧୨ ଜାରୀ
ଲେଖିବ ହେତୁ ହେବାର ଶର୍ଷାଧିକ କରିଥିଲେ ଏକ
ନିଜାଙ୍କୁ ହୃଦୀ ପିଲାକୁ କବା କେତେକରେ ପଢାଇଗାର
କବିତାକୁ ହୃଦୀରେ ମାତ୍ର କରୁଥିଲୀୟ ସଥରେ ସମ୍ମରଣ
ହୋଇ ଥିଲା ଯେବେଳୀ ପିଲାବନ୍ଦାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ
ଯୀବି ଦେବନ ନେବାର ହୁଏ କିମ୍ବାହୁବୀ । ଏ ଘେରେ
କହିଲ ଅନ୍ତରଭାବ ସେଠା ସହିତରେ ହେବାର ।

ହୁନ ପେଟେ ତତ୍ତ୍ଵ ଶୁଣିଅଛୁଟି । ୮ । ଦୋଷକ କରେ
ଏକଟୁ ଦୂର୍ବଳ ବାରଣ ଲଜ୍ଜାଗତି । ଯାହାପଥ୍ୟ ପ୍ରମଳ
ଅଳ୍ପକୁ ବସିଥାଇ କେବେ ବାରଣରକତି ଦୂର୍ବଳଭାବ ଥାଏ
ଦେଖି ଘାର ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ତର ଗୈବେ ଏକା ଆପଣଙ୍କୁ ଗୌତର ହୋ-
ଇଲୁ, ଚିତ୍ୟାଦି ଏତାତୁର ଅତ୍ମର ଅନେକ ପ୍ର-
ତାର ଉଚିତର ଶୁଦ୍ଧ ସୁଶାବ୍ୟ ମନୋଦୂର
ବନ୍ଧୁଜାଗର କୃତାତ୍ମର ଶେଷ ହୃଥଳ-ଗଞ୍ଜାମ
ନିମ୍ନ ଆୟୁମାନଙ୍କର ଉପରେନ୍ତୁ ପ୍ରକାରେ
ଲେଖିବାର ଓ କହିବାର ଉତ୍ସୁପ୍ରକାର ଭାଷା କୁ
ରାଜନୀ କଲେ କିମ୍ବକ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଅଦି
କଲାର ଉତ୍ସନ୍ନାଶା କି ବଳ ଯିବ ? ଆୟୁ-
ମାନେ ଦ୍ୱାସ୍ୟ କର କହନ୍ତି କଟକ ଅତ୍ତର ଓ-
କିମ୍ବକ ଭାଷା ସେବ ଭାଷା ? କିଛି ଶୁଦ୍ଧ ନୁହଇ,
ଏହା ସର୍ବ ପ୍ରମାଣ କାରଣ ଉପେନ୍ଦ୍ରିୟ ଏହି
ମନ୍ଦର ଅତି ବିଖ୍ୟାତ କବି ଥିଲେ, ତାଙ୍କ କୃତ
ଅନ୍ତର ଉତ୍ସନ୍ନମନ ମୂଳ ଆତ୍ମ ହୁଏ
କେବଳ ଅନ୍ତର ଶୁଦ୍ଧମନ ମନ୍ଦର ପରିବାର ଆୟୁମାନେ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଅଶୁଦ୍ଧ ଓ ପୁରୁଣା ପଦମାନ ବାହି ପ-
କାର, ଉଲ୍ଲ ବଦଳେ ଭାଲୁ, ମେବ ବଦଳେ
କାଳୁ କଥା ବଦଳେ କ୍ୟାଗ, ଅତି ବଦଳେ
ଅତିରି, ଏପରି ଶୁଦ୍ଧଦ ଓ ବାକ୍ୟମାନ ବା-
ହାର କର ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଏହି
ଭାଷାରେ ଉପେନ୍ଦ୍ରିୟ କୃତ ବିଖ୍ୟାତ
ମନ୍ଦର ଶୁଦ୍ଧମାନ ସଂଶୋଧନ କରିପଥା କଲେ
ଅତିରି, ଉଲ୍ଲ ହୃଥଳୀ, ମାତ୍ର ଅତ୍ମକ ଏହି ସେ
ଜ୍ଞାନ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ କୃତିଗା ଶାସନ-
ମନ୍ଦରରେ ତେଡ଼େ ଉଲ ବୌଣସି ପଣ୍ଡିତ
ଯତ୍ତ ବାହାରିବାର ଦୂଷର, କେଉଁଠ କଣିକ
ମାତ୍ରମାନଙ୍କରେ ପିଲାରୁ ବଢ଼ ସମସ୍ତେ ଏହା-
କୁଟ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାର ଅଟନ୍ତି, ଏହି ଅଳ ଆ-
ତ୍ୟନ୍ ନୁହଇ ? ପୁଣି ଭାଗ୍ୟ ବଳରେ ସେବେ
କେବେଖଣ୍ଡ ପଥା ହୃଥଳୀ ତେବେ ସୁଲ-
ବନ୍ଦ କରେ ଉତ୍କଳଶ୍ରୀ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ତହିଁର
ଅର୍ଥ ସବ କଷାତ୍ତ କଷ୍ଟକର ବେଥ ହୃଥଳୀ ଉ-
ପରି ପାଗଲଖାଲାସ୍ତ୍ର ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଶିଖକର ପା-
କାର, ତାଙ୍କ ଅତି ସବଜରେ ତାହାର ମନ୍ଦର
ବହି ପାରନେ—ଥଳ୍ଯ ଗଞ୍ଜାମ ଉଲସ୍ତ ଆୟୁ-
ମାନଙ୍କର ଉତ୍କଳ ଭାଷା ଧଳ୍ୟ—

ମହାଶ୍ୟ !

କାଳୀ ଲିଙ୍ଗ ବ୍ରଦ୍ଧିଷ୍ଵର ଗ୍ରାମ ବିଦ୍ୟାଧୀ ମହାଜଳ
ବାହୁ ନରସିଂହ ବଜ୍ର ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଲା ବ୍ୟସୀ
କର ଅପାଞ୍ଚାମର ବିଦ୍ୟାଲୟ ମୃଦୁ ନିର୍ମିତ
କର ଦେଇ ସବ୍ର ସଖରଣଙ୍କର ବିଶେଷ ଉପ-
କାଳୀ ସାଧକ କରାଯାଇନି, ଅମ୍ବୋଦୀକେ ବ୍ରଦ୍ଧି

ମହାଶୟକ୍ଳ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପୂର ବାଳକମାନଙ୍କର ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ଅଭିଭ୍ୟାନକରି
ମୋତନବର ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତି କ୍ରମେ ବିଶେଷ
ଦୃଷ୍ଟିପାଇ କଲେ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟଳରେ ସମୟରେ
ଉଚ୍ଛବ୍ରାତା ଶତବର୍ତ୍ତି ମୁଲଗୁଡ଼ରେ ପରିଣାପହେ
ବ ବନ୍ଧୁପୁର ଗ୍ରାମ ଯେପରି ବନ୍ଦୁଜଳ ସମାଜଟି
ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ଶତବର୍ତ୍ତି ବିଦ୍ୟାଳୟ
ଅବଶ୍ୟକ କାନ୍ତାମୟ ଅଟେ ଏଠାରେ ଲେଖିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନିକଟରେ ନରସିଂହ
ବାବୁ ଓ ସହସ୍ରଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି କରି ଗୋଟିଏ ପୁଣ୍ୟ
ରଣୀ ଖୋଲାଇ ଅଛନ୍ତି ଉଚ୍ଚ ପୁଞ୍ଜିଣୀ ଗୋଟି
ଓ କର୍କଣ୍ଠମୟ ସ୍ଥାନରେ ଖୋଲା ହୋଇଥିବାରୁ
ଏତେ ଅଧିକ ବ୍ୟଧି ହୋଇଥିଲା ନରସିଂହ ବା-
ବୁ ଅତିଥ ଅଭ୍ୟାଗତ ଓ ଆଗନ୍ତୁକ ବଦୁବିଦ୍ୟକିଳି-
ର ବିଶେଷ ସମାଦର ଓ ସଜ୍ଜାର କରନ୍ତି ଅମ୍ବେ-
ମନେ ଉତ୍ସରକଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ବାବୁ
ନରସିଂହଙ୍କୁ ଧୈତ୍ର ସମ୍ମାନ ଦିଇବାରୁ
ଉନ୍ନତି ସାଧନକୁବାବ ସାଧରଣ ଦେଶ ହିତ-
କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯଥା ସାଧ ଦାନ କରି ମହାଜନ
କୁଳର ଅଦର୍ଗ ଦୋଷ ସାର୍ଵଜାଗା ହୁଅନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଅପନ ।

ମାନସାଙ୍କ ।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୦୯

କେତେ ପ୍ରଦିଳିତମାନଙ୍କ ସହାଯ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞୟ
ହେଉଅଛି ।

ହୃଦୟର ହୃଦୟ
ତାତ୍ତ୍ଵର ରକ୍ଷା କବିତା ।

ରାତ୍ରିପ୍ରାଣ-ସ୍ଵରୂପ ରକ୍ତର

ଜୀବନ୍ମାଣକି ।

ମୁଦ୍ରଣ ଦିନେ ଅବଧି ତ

କାନ୍ତର ଶହି ।

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ପ୍ରକାର ବୋଗରେ ଥାକିଲୁ
ହୁଅନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ଏହି କବଚ ଧାରଣ କଲେ
ନିର୍ମିତରୁଷେ ନିବାରକ ଓ ଉପସମେତ ହୁଏ ।

ଏ ବବତ ନାମା ପ୍ରକାର ଥାରୁହାର
କୌଣସିମେ ନିର୍ମିତ । ଦେହରେ ଲଗିଥିଲେ
ଶରୀରର ଲବଣ୍ୟକୁ ଓ ଅମ୍ଲରସ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ
ଯାଏ ଯାନ୍ତିରଙ୍ଗକୁ ଉପାଦିନ କରଇ ପିଲମାନ୍ଦିଙ୍କ

ପରେ ବିଶ୍ୱସ ଉପକାଶ ଓ ନାନ୍ଦାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାକୁ ପିଞ୍ଜରେ ନିମ୍ନଲୋକଙ୍କ ଗେଲା
ସମ୍ବନ୍ଧ ନିବାରଣ ହୁଏ । ଯଥା—ଉଦ୍‌ଦୟମୟ,
ରକ୍ତମାଶୟ, ସକୃତ ରେଗ, ମୁଢାଘାତ, ହୃଦୟ
କମ୍ପ, ବାତ, ସନ୍ଧିବାତ, ବସ୍ତିରିଳ, ଘୟୁଷକ,
କଞ୍ଚକାଳ, ଧାରୁଦୌର୍ଯ୍ୟ, ସାଧାରଣ ଦୂର୍ବଳତା,
ଦୁଃଖାତ, ପଥାଘାତ, ସମ୍ପ୍ରକାର
ଦେବନା, ବାତାଧିକ୍ୟ, ଅଜ୍ଞାନୀୟ, ତ୍ରିତ୍ରୁଟି, ବିଷ-
ଦ୍ୱାରା, ପିଣ୍ଡଦ୍ୱାରା, ନିଦାନାଶ, ଶିରରେଗ
ମୟକ ଦୂର୍ଣ୍ଣିକ, କେଳିଶକର ସ୍ଵପ୍ନ, ବାନ୍ଧବେଦ୍ୟ,
ଝାଲେକମାଳକର ଦର୍ଶ ମର୍ତ୍ତି, ମୁଢରେଗ ସମ୍ବନ୍ଧ,
ବନ୍ଧୁକର ଦୃଶ୍ୟକରାଧ୍ୟାସର ତୀରତା,
ଘୟୁ ଏବଂ ଶୋଣିର ସମଜୀବ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ରେଗା ।

ଶଶ୍ରର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଭାତତର ଦ୍ୱାରା ହେଲେ
ରକ୍ତର ଦୋଷ ଜ୍ଞନୀୟାଏ, ଏହି ହେତୁ ପରି-
ମିଳିବୁପ ଭାତର ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏହି
ଭାତା ଉଚ୍ଚ ଭାତିକବତ ପିନ୍ଧିଲେ ସାଧିତ
ହୁଏ ।

ପ୍ରବେଦକ ଉତ୍ତରଯୁକ୍ତ ଗୋଟିଏ ରେଶମ
ସୁତାଦ୍ଵାରା ଗଲକେଶରେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ହୁଏ,
ଚିମ୍ବ ଘର୍ଷଣର ସେ କୌଣସି ପ୍ରାନରେ ପିନ୍ଧି-
ଯାଇ ପାରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବଚ ଓ ରେଶମର ମୁଲ୍ୟଟେ ଏଣ୍
ଲୋକୀଏ ଅଟେ । ନାହରେ ଧାରାବା ଧାରା
ଦଳାଶା ମାସିଲ ଛାଗିବ ।

ବୁଦ୍ଧ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେ ଏଥର ଏକ ମାତ୍ର

ସବୁ ଏଇଲେଖା ଅଛୁ ।—
 ଆମ ନିକଟରେ ଏବଂ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକଣ୍ଠାନିଷ୍ଠ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋକାନରେ ଏହା ବନ୍ଦ ହେଉଥିଲା ।
 ଏହି କବଚହାରୀ ବିପ୍ରକାର ଫଳ ଦେଉଥିଲା
 ତାହା ଜଣାଇବା ବାରଣ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରେସ୍
 ଶାପାଟ୍ଟ ନିମେ ପ୍ରକାଶ କଲୁ ।

ଶ୍ରୀ ବିଜୟକୁମାର ଚନ୍ଦ୍ରବାର୍ତ୍ତୀ ।

ବେଳାନ ଅଣ୍ଟିମୁଖ ସର୍ବକ

ମନ୍ଦିର ପତ୍ର ।

ଅଶ୍ରାମ ରେଳ ବାଟର ଜଣେ ହେଲେନ ମାନ୍ୟର ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ସେ ଅପେକ୍ଷାମାନଙ୍କର ପ୍ରେସିଧ କବିତର ଗ୍ରାଫ୍ଟି
ପୁକାର ଓ ତାହା ବିବହାର କରି ସେ ମହା ଉପକାର
ଲୁହ ଦ୍ୱାରା ଏଥି ପାଇଁ ବୃଦ୍ଧକରା ଦୂରକ ଧର୍ମବାଦ
ଦାନ ଦେବୁ ଅଥେ ଅପେକ୍ଷାମାନଙ୍କ ନିବାରଣେ କଣୀ ଅର୍ଥୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁରକରା ସହର ଜଣାଇ ଅର୍ଥ ସେ ଅଥର ଦୃଢ଼
କାଳର ଦେବତା ଓ ଶାଶ୍ଵତବ ଦୁରଳିପ୍ରାଣ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅଶ୍ରାମ
ମର କରିଥିଲୁଁ ଏ ତରିକେ ସେ ଉପରେଇ ପୌତା ବସୁର
ବେଦେହୁର ପଳାଦୀପକ ତାହା ଅଥେ କବିତାର ବଳେ
ଶ୍ରାଵନ କାହିଁ ପାଇବେ ।

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

四六九

ପାଇଁ ଏହି ନାହିଁ ଉପରେ ସବୁ ଧାରା ନାହିଁ । ମୁଁ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶକ୍ତି

ଗର ପ୍ରକାଶିତ ସେବକରେ ଲେଖା ଅଛି କି
“ମନ୍ଦିର ଏଟା ଗାଁ” ସାଙ୍ଗର ଉପେର୍ଟରେ ସଜ-
ପୁରୁଷମାନେ ଉଛଳ ଦେଖଇ ବମାଦପତ୍ରମା-
ନଳ ଉପରେ ଖାତୁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କର
ଅଛନ୍ତି ଅଥ ହେଉଥିବୁ ଉଛଳୀୟ ସମାଦିବ-
ନାଲେ ତାହା ପଠିବା ଉବଳେଚାକୁ ପାଦଧାଳ
ହେବେ।” ସଜପୁରୁଷମନେ ଅକାଶର ଯେଉଁ
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି ଦେଖି ସମାଦପତ୍ର
ପେରାହାକୁ ଅନ୍ତରୁମେ କନ କରି ଏପର ଅମେ-
ନାଲେ ଅଧା କରି କଣ ଥିଲୁ ବରଂ ତେଣା ଛାଇ
ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଦୂର ବଜାଲାର କେବେଳ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦର ନମ ରହି ର ବହୁତ ପ୍ରତିବାଦ କରିବାର
ଦେଖି କଥାହି ଅସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବୁ। ଏକା
ସେବକର ଲେଖକ ଏଥିରେ ସହ ନିର୍ମିତ
ଦେଆତବରେ ଜଣାଇଲ ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ-
ନର ଏବାକୁ ବାଧ ସେବକ ଅଟନ୍ତି। ଯାହା
ହେଉ ନାମଟା ସର୍ଥକ ହେଲ ମାତ୍ର ଉପଦେଶଟା
ଅମ୍ବେମାନେ ଗୁରୁତବ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ କେଳୁ
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ। କେଉଁ ଅଂଶରେ
ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅଧାକଧାନଟା ଲେଖକ ହୃଦ-
ସ୍ଥଳେ କର ଅଛନ୍ତି କେହି ବସ୍ତାର କର ବୁଝାଇ
ଦେଇଥିଲେ କହି ଭଲ ହୋଇ ଅନ୍ତା।

ପୁଣ୍ୟ ଦରସନୀ ସାହରେ ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ଲେଖ
ଦ୍ୱାରତର ଗୋଟିଏ ସଦ୍ୟଜାତ ଶିଶୁ କେହି
ମନ୍ଦିରୀଙ୍କ କରି ଯାଇଥିବା ଏବି ପୁଲିସ୍ ତହିଁର

ତଦନ୍ତ କରୁଥିବାର ଗତ ସମ୍ପାଦରେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଗଲ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପଢ଼ିବାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ଯେ ଶ୍ରୀ ଜଗଦିଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହେବକ ଯୋ-
ଗିମେଳାପରିହିଅର ପତି ପୁଲିସ ଏହି ଅପରାଧର
ସନ୍ଦେହ କରି ବଳପୂର୍ବକ ତାହା ସରେ ପଢ଼ି
ଉଚ୍ଚ ଶ୍ଵାକୁ ପାଇବରେ ବସାଇ ତାକୁ ରଖାନ୍ତିରୁ
ଯେତି ମଲେ ଏବି ତହଁ ପଛେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ସାହେବଙ୍କ ଆବେଶ ମତେ ତେଷୁଷ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ପ୍ରାଣକୃତ ବରୁ ବସପବାକରୁ ପାଇ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ଵାର
ଜୋବାକିନ୍ଦି ନେଲେ । ପୁଲିସ ସାହେବ
ତାହଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ତାକୁ ବଳକାରୀ ରିଲ୍
ଶ୍ଵାକୁ ମାରିଲା କରାଇବା ଏବି ତାହାଙ୍କ ଦାକତି
ରେ ଦେବାର ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲେ ମାତି
ତେଷୁଷ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ମନା କରିବାରୁ ତହଁ ରୁ
ଶାନ୍ତ ରହି ଶ୍ଵାକୁ ସେ ବରୁ ଥାଳାରେ ରଖି
ତହଁ ଅରଦିନ ୧୩୦୦୦ ଟାର ଜାମିନ ନେଇ
ତାହା ସରକୁ ବଦାୟ କରିଦେଲେ । ଗତ
ତା ୨୭ ରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଲିସ ତଦାରକି କାଗଜ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇ ନ
ସୁଲ୍ଲ ସୁତରଂ ସଜଳ କଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ।
ଉଚ୍ଚ ଶୀ ପ୍ରତି ପୁଲିସର ସନ୍ଦେହ କରିବାର
କାରଣ ଆଉ ବ ନ ଆଉ ଜଣେ ପରଦାକଷିକ
ଶୁଦ୍ଧ ରମଣିକ ସେପରି ବଳପୂର୍ବକ ଥର କେଇ
ସାଙ୍ଗିଥିବାର କଥୁତ ହୁଅଇ ତାହା ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ନିଷ୍ଠାର ଓ ଅବିବେଚନାର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ

ଏଥର କପର ବିଳୁର କରିବେ କିମେ ଦେଖି
ବାରେ ଅସିବ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେଳେରି ଲଞ୍ଚ
ପିପଳ ଅଛି ସକାଳ ଦ୍ୟା ଏମୟୁରେ
କଲାବତାରେ ପଦାର୍ପଣ କରିଥିବେ ଏହି
ତାହାଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ସଙ୍ଗେ ହାତୁ ନଗରରେ
ମହୋତ୍ସବ ଉଣିଥିବ । ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଏହି ଗୁରୁ-
ମାସ କଲାବତା ସଜାବ ଅବ୍ୟୁକ୍ତରେ ଥାଏ ମାତ୍ର
ଏବର୍ଷ ତହିଁର ମୂର୍ତ୍ତି ଅଧିକ । ଲଞ୍ଚ ରିପନ
ନାନା ହତକର ରାଜକୀୟ ଅନୁଷ୍ଠାନଦ୍ୱାରା
ଉତ୍ସବାବିମାନଙ୍କର ମଳ ବଣି ନେଇଥିବାରୁ
ତାହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ନିମିତ୍ତ ଏଥର ବିଶେଷ
ଆୟୋଜନ ହୋଇଥାଇ । ନଗରବାସି ବହୁ
ପରିୟକ ପ୍ରକା ଭାବାଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ନିମିତ୍ତ
ବାବଡ଼ା ଷ୍ଟେଶନ ଏବଂ କଲାବତାର ଗରୀ
କୂଳରେ ଉତ୍ସବ ହୋଇ କଷ୍ଟ ଧୂଳ କରିବେ
ଏବଂ ଯାତାବଳୀ ଅମାବସ୍ତ୍ରା ଦିନ ପର ନଗର
ବାସିମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଆପଣା ଆପଣା
ଘର ଓ ସତକରେ ଅଳୁଆ ଜୀଳିବେ ।
ଏ ପରମର୍ଶ ବଡ଼ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଇ । ଆଗମା
ସୋମବାର ତା ଦ ରିଖରେ ରାଜକୁମାର ଡିହକୁ
ଅବ୍ଦ କଲାରୁ ସପରିକ ରାଜୁ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ
ହେବେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ନିମିତ୍ତ
ସେହିନ ମଙ୍ଗଳ ଫଟକ ଶୋଭଣା ଲଭ୍ୟଦି
ସତକରେ ରିତି ଦେବ ଏବଂ ସତରେ

ସେଷମାର ଏହି ବାଣ ପୋଡ଼ା ହେବ ।
ତହିଁ ଆର ଦିନ ମହା ପ୍ରଦର୍ଶନର ପ୍ରକଟଣ
କିଥା ହେବ । ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ ବ୍ୟାପାରକ
ଏବେଶରେ ଅଳୋକକ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।
ଏଠାରେ ଧୂଥିର ସମସ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଏକଠିଲ
ଦୋଳଅଛି ଏବି ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନର ଲୋକ ଏହା
ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ପତ୍ରକାରୀ । ଏଥର ବାଣୀ ହେବେ
ଏଠାରେ ବୋଲି ଲାହିଁ ବିମ୍ବ ବଢ଼ିପାଇନ
ବିହିତବା ଲୋକଙ୍କ ଜୀବଦିଶାରେ ଥରି ଦେବେ
ଘଟବ କାହିଁ । ସମସ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ
ହେବେ ବୋଲି ଏଯାତ୍ରା ଛିନମାସ ଜାଗି ରହିବ
ଏହି ଏଥୁ ନିଷରେ ଏ ମାସରେ ଦେଇଲେ
ବେଠିବି ମଜଲିସ୍ ସଭା ପ୍ରଭାବ ହେବ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ସୀମା କାହିଁ । କଲିବହର ମନ୍ୟ ଗଣ୍ୟ
ଚିଲକମାଳକୁ ବ୍ୟାପାର କହିଲେ ସରବ ନାହିଁ ।

କରିବେ । ଲଭ୍ୟଦିଗ୍ନପରେ ବିଧମତ ଅରୁଳଜଳ
ସଂ ଶେଷ ହେଲୁଛି ସଜ୍ଜପୁତ୍ର ଗୋଟିଏ କ୍ଷତ୍ର
ବକ୍ତ୍ଵରେ ଏହା ଅଧ୍ୟାର୍ଥକାଙ୍କ୍ଷାର ଦିଶେ
ଆନନ୍ଦର କରୁଥିବାର ଜଣାଇ କହିଲେ ଯେ
ସେତେବେଳେ ଶ୍ରମଗୀ ଭାବରେ ଶୁଣିବେ
ପେ, ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଭାବଜୟ ପ୍ରଜାମାନେ
ଏହା ନୌସିର୍ବିକ ଭାବରେ ଅଧ୍ୟାର୍ଥନା କର
ଦେନିଅଛନ୍ତି, ତେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଆନନ୍ଦର
ସୀମା ରହିବ ନାହିଁ । ଭପୁରେ ଶଜ୍ଜପୁତ୍ରଙ୍କ
ଗଲଦେଖରେ ପୁଷ୍ପମଳା ବିଲମ୍ବିତ ହୋଇ
ଉଛୁଳିବ ଶତାବ୍ଦୀଶୁଣ୍ଡର ବଳରୁ ସବ୍ରାହମିନ୍ଦର
ସଜ୍ଜପୁତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣରକ୍ତ ପ୍ରସାଦାଭିମନ୍ଦରେ ଯାଏ
କଲେ । ବାଟ ପାତାକାରରେ ବିରୁଦ୍ଧର ହୋ
ଇଥିଲା ଏକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦର୍ଶକବୃଦ୍ଧର ଜୟନ୍ତ
ନାନ୍ଦ ଆକାଶ ଛାତ୍ରଙ୍କର କରି ଲେବରଙ୍ଗ
ଏକାନ୍ତ, ବଜ୍ରିଧଳ ଉଚ୍ଚର ଥିଲା ।

ସାହିତ୍ୟକାଳ ବାଣିଜ୍ୟର
ମୋଦିକମା ।

ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଆମେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ ଓ
ଗତ ଅର୍ଦ୍ଧନ ମାସର ଅଳାକଣ୍ଡ ସେବେବେଳେ
ଛେଷମାଳକୁ ଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଧନ ସେମାନେ କାହାର
ହୋଇ ଲାଗା ଉପାୟରେ ମେଜରୁ କଳ
ନେବାର ଚେତ୍ରୀ କଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଗତି ଉପାୟ
ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସାଧିନାଳରେ ବଜ ପକାଇବାରୁ
ବାରକମାଟର ମଦକୁମାର ଅଭିଯୋଗ ମଧ୍ୟ
ପୁଲିସ୍ ୩୦୫୦ ନାର ମେବଦମାର ରିପେଟ
ପଠାଇଥିଲେ । ସେହି ସମସ୍ତ ମୋକଦମା ମଧ୍ୟରୁ
ଦୁଇ ମୋକଦମା ପୁଲିସ୍ ରୂପରେ ବରବାରେ
ଏବଂ ଗୋଟା ବାରୁ ପୁଣ୍ଡିତଙ୍କ ସଥି ତେଷ୍ଟା
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏବଂ ଅଳିଟ୍ଟା ବାବୁ ବରବାକାନ୍ତୁ
ମଜ୍ଜମଦାର ତେଷ୍ଟା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ସରପାର୍ଦ
ହୋଇଥିଲା । ଭାବୁ ମୋକଦମା ଆସିଲେ
ସପ୍ରସରେ ନିଷାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥରୁ ଏବଂ ମୋ-
କଦମାରେ ଅପରାଧୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଚାହିଁତ ନ ଦେବାରୁ
ତିମ୍ବରୀ ହେଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୋକଦମାର
ଅବକଳ ଇଂରାଜୀ ପ୍ରକଳିଷି ଆମେମାନେ ସ୍ଵନା-
ନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ନାଲ କେତେ ପ୍ରକାରେ
ତେଣାବାସିଙ୍କର କାଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୋ-
ପ୍ରସର ଅଛି ପ୍ରକାମାନେ ଏହାହାର କେତେ
ଅବ୍ୟାପ୍ତି ସହ୍ୟ ବଳୁଆସିଛି ଏହି ଟିକ୍ଟିର
ରହିବ ସନ୍ଦର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲା ।

୪ ମେବଦମାର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ୍ୟ ଉତ୍ତର

କଷତିରୁ ଏହିପରି ପ୍ରକାଶ ପଡ଼ିଥିଲୁ ବି ଅନ୍ଧ-
ପୂର୍ଣ୍ଣଦେଶୀୟ କ୍ରମେଦାସ୍ତା । ମୋ । ବେଶ୍ଟାଖେ
। ପ୍ର । ଅସୁରେଷରେ କ ୯ ଓ ୧୫ ମୁଦ୍ରା
ବରଳାକ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ ଶ୍ଵରେ ଗୋଟିଏ ପାଇ-
ଲାଳ ଏହିଚର୍ଚ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ତୁ
ଅଧିକ କୃଷ୍ଣକଳ ଛମା ହୋଇ ଯେଇ ନାୟକ ହେଲା
ନ ପାରବ ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ଲାଳ କଟା
ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ତଥିର ବିଲବ ଜଳ ଗୋଟିଏ
ଯୋରୁକୁ ବହୁଯାଏ ॥ ଯେବେ ଏ ବର୍ଷର
ଶ୍ରାବଣ ଭାଦ୍ରପଦ ଅଷ୍ଟିତ ମାସରେ ଦୁଇ
ହୋଇଥାଏନ୍ତା ତେବେ ସାହି ଲାଳରେ ତୁମ
ବହୁଯାଏନ୍ତା ମହ କୃଷ୍ଣର ଆଶା ଦେଖାଇ ଯିବାରୁ
ରୁକ୍ଷନିଜେ ଅପରାଧ କଲିର କଳ ଅଟକାଳ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟବା ସକାଶେ ଏହି ଲାଳର ମହ ଆଖିରେ
ସଦର ସିଂହ କାମକ ଭଣେ ଲୁହିର ଲାଗି ହେଲା
ପରେ ଏହି ବନ୍ଦ ପକାଇଲା । ଏଥିରେ ତୁମେ
ମାନେ ସାଧି ଲାଳ ବନ୍ଦ ବଲେ ବୋଲି
୧୦ ରେ ଲଜ୍ଜାର ହେଲ ଏହି ଘୁଲିସ ଅନ୍ତର
ବନ୍ଦ କଟାଇ ଦେଇ ରଘୁନାଥ ସିଂହ ତେବେର
ଜ ୧୫ ଶ ଆସାମୀରୁ ସନ ୮୨୭୭ ସାଲରେ
ବଜ୍ରୀୟ ଶ ଆଜଳ ଅନ୍ତରୀରେ ଦରକାର ମନୀ
ଲାଳ ବନ୍ଦ ଭବତା ଅପରାଧରେ ଲୁହିର ଲୁହି
ଏଥିରୁ ଦେଖା ପାଇଥିଲୁ ଯେ ଆହୋର
ସାହି ଲାଳରେ ନ ପଢ଼ ଆସାମୀଲାଳକ ତୁମରେ
ରେ ପଢ଼ିଥିଲୁ ଏହି ସିଂହ ମୁଦ୍ରେରେ ଭୁଲ
ଜଗୁଳିକିବ ଏବି କରୁଣେ ମଳକ କହ ଅହୁରୁ କୁ
ରିକୁ ବନ୍ଦ ସାହିଲାଳର ବିହିର ଅନୁରହେ ପଢ଼
ଥିଲୁ । ଯେବେ ଏପରି ହେଲୁ ଦେବେ ଆହୋର
ଅପରାଧ ହୋଇ କାହିଁ ଏବି ଏପୁଲେ ପୁଣିରତ
ଏ ବନ୍ଦରେ ବନ୍ଦରେ କରିବାର କିମ୍ବା ତା
ଥିଲୁ । ଗୁରୁମାନଙ୍କ ଅପରା ସୁଧାଚିମେ କାହିଁ
ପଣି କାହିଁ ଦେବା କମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହିଁ
କାହାରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତିରୁପେ ସବୁବାନ୍ତ ଅଟନ୍ତି କାହିଁ
ତେଣୁଠି ମଳିଷ୍ଟେ ପାହା ସର୍ଥାର୍ଥ ଗୁପେ ସା
କାର କରିଅଛନ୍ତି । ଏପରି ପଠନାରେ ଆହୋର
ମୋକଦମା ହେବାର କାରାଣ ନ ଥିଲୁ
ଦେବେ ମୋକଦମା କାହିଁକି ହେଲା । ମୁଦ୍ରେ
ମନୁଷୀ ମାହାନ୍ତି ଗହିର କାରଣ ଅପେ କିମ୍ବା
କରିଥିଲୁ । ସେ ହୁଣ୍ଟ କହିଥିଲୁ ବି ଅସମିନାହିଁ
ଜଳବର କହିଲୁଯାହ କରି ଲାହାନ୍ତି ଏବି ଯେବେ
ଆସାମିଲାଳ ଏହି କଳ ଅଟକ ନ କରିଲୁ
ତେବେ ଲାଳଜଳନେବାରୀର କାଥ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବର୍ଣ୍ଣଜଳରେ ଲୁହିମାଳେ କାହିଁ ନିଷ୍ଠାର କିମ୍ବା

କଳନେ ଲାଲଜଳ ବିହୟ ହେବ ଲାହୁ ଓ
ରହୁଥେ ସରକାରଙ୍କର କଣ ହେବା । ସବରା
ପ୍ରତିମାଦ କି ସେ ଜଣେ ସରକାରୀ ଶୂକର
ଅଧ୍ୟା ଚନ୍ଦ୍ରମ ଥିବାର ଅନୁମାନ ହେଉଥି
ତୋଣ୍ଡୁ ଓ କେତେଜଣ କୁର ନେଇ ବନ୍ଦ
ଦୂରପ୍ରଗାଢ଼ ଗଲା ଏବଂ ଆସମିଆନେ ବାଧା
ଦେବାର ପୁରସ ସାହସରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ
କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କର ଅଭିନ୍ଦନ ଶୁଭାକ୍ଷୀ ବୋଲି
ପରିଚାର ହେଲା । ପରିଶେଷରେ ଆସମିଆନେ
ଫରୁରିଆର ଖଲସ ପାଇଲେ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏଥି-
ରେ ମେ ସେମାନେ କେତେ ଉଦ୍ଦର୍ଶି ଏବଂ
ଦୂରମ ହେଲେ ଭାବ ପାଠକମାନେ ଅନା-
ସ୍ଵାସରେ ଅନୁଭବ କରି ପାରନ୍ତି ଆମ୍ବମାନଙ୍କର
ଦୃଶ୍ୟ କହିବା ଅଧିକ । ମାତ୍ର ଏକବି ନୁହେ
ଦୂରମ କଳ ରହିଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଦୂଃଖ-
ମଧ୍ୟରେ ତତ୍ତ୍ଵ ପାଇଲୁ ପାଇଆନ୍ତେ ବିଳପ୍ତ୍ୟକ
ଏବଂ ଅନାୟ ରୂପେ ବନ୍ଦ କଟା ଯିବାରୁ
ତହୁଁକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହେଲେ । ସରକାର ପରିଶ୍ରମ
ଦେଇ ଏପରି ଅଭିନାଶର ହେବ ହେବେ
ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକାମାନେ ବିରୁଧ ନିଷାଦ ହେବେ ।
ମେଘଦୂତର ପ୍ରକାମାନେ ଅଭିନ୍ଦନ ରହିବ ଏବଂ
ନିର୍ବିପ୍ରଥିତ ରହିଲେ ଏବଂ ହୋଇ ପାରେ
ଯେ ପରକୁ ଦିଶିବୁ ମୁଣ୍ଡି ପାଇଲେ ବୋଲି
ଅଭିନ୍ଦନ କରି ଧଳଣ ମଣିଥିବେ । ସେମାନ-
କିମ୍ବା ଅଭିନ୍ଦନ କରି ଏବଂ ମାଦୟ ଥିଲେ ଏପରି-
ତାର ଅନାୟପୂର୍ବ ପରିଶ୍ରମ ନୋଦିଯାନାର ପରି
ମୁହଁର ସଜାପେ ଥିବାରେ ନାଲଗି ବରି
ବିଲକ୍ଷଣ ଦୀର୍ଘ ଦେଇ ପାରନ୍ତେ । ବାସ୍ତବରେ
ଅଭିନ୍ଦନ ପେମନ୍ତ ସମୟ ହୋଇଥାଏ ସେଥି-
ରେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସାହସ ପୂର୍ବକ ଏପରିକାର
ଅଭିନ୍ଦନକର ପ୍ରକାର କ ଲେଜିଲେ
ବରା ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶ ହତ ସକାଶେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ନାଲର
ଦ୍ୱାରା ପରିଷ୍କାର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଉଦ୍‌ବାଚ ପ୍ରକାଶ ଅ-
ନ୍ତର କରିବା ପରିଷ୍କାର ଦେବାକୁ ସମ୍ମନ ଦେବେ ଏ କଥା
କରିବା ଅସଜ୍ଜନ ଏବଂ ଆମ୍ବେମାନେ
କରିବା ମାତ୍ର କରିବାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରଙ୍କର
ଦେଖିଲୁ ଯାଇ ନାହିଁ ହୋଇ ନ ପାରେ । ମାତ୍ର
ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରିବ ? କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳରୁ
କରୁଣା ଦଳ କଲନା କରିବା ସାଧାରଣ ନିୟମ
ସାଧାରଣ ପାଇମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଏବଂ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ପରିଷ୍କାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ ଦୂରୀ

ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କର୍ମଚାରକଙ୍କାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ସହ୍ୟ କଲ ତେ-
ତେବେଳେ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘ ସ୍ଵୟଂ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ସେହି କମ-
ଶ୍ଵର ଯେବେ ସେପ୍ରକାର ମନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଜାତୀୟ
ଦଶ୍ର ଲଭିବ ତେବେଷ୍ଟିନା ସେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘଙ୍କର ମହିତ ହୁଅ ପାରିବେ ? ନଭୁବା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଏବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କର୍ମଚାରଙ୍କ ମଧ୍ୟ-
ରେ ପ୍ରତ୍ୱେଦ କଥା ? ଏହି ଉପତ୍ତିର ପଠଣାରେ
ବାରକମାସ୍ତର ବା କେନାଲ କର୍ମଚାର ଅନ୍ୟାୟ
ଗୁହାର କଲେ । ପୁଲିସ୍ ସେହି ଅନ୍ୟାୟକୁ ଦୟା
ନ ପାର ଆସାମୀମାନଙ୍କ ଅକାରଣ ଗୁଲାନ ଏବା
ଜଳକଞ୍ଚ ସମୟରେ ଭାବାଙ୍କ ସେତକୁ ଶୁଣୁ
କଲେ ଏବ ଜଳାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ ସେ
ଅନ୍ୟାୟର ପୋଷକକାରୀ କରି ଆସାମୀମାନଙ୍କୁ
ଅଛିଜଦାଯୀ ସୁପୋକ କଲେ ! ଅଛିଏବ ଯେ
ପୁଲେ ଜଳାର ସାନଠାରୁ ବଡ଼ ହାକିମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏକମତ ହୋଇ ଦେଇଲେ ଗୁଡ଼ିଏପ୍ରକାଳୀଙ୍କ ଏବେ
ସରକ ଦରବର କରି ପାରିଲେ ଏବ ସେଥିପ୍ରାଣ
ଦେହ ଦାୟୀ ହେଲେ ନାହିଁ ସେପ୍ରାଣେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଘଙ୍କ ସୁମାନ ବିପର ଜନସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବ ? ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ସୁମାନ ଯେବେ
ଭାବାଙ୍କ କର୍ମଚାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟହାର ପ୍ରତଥିନ୍ଦି
ଦେଖ କେବେ ତହିଁରେ ପ୍ରୟୋଜନ କିମ୍ ?
ବାପୁବରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅପଣା କର୍ମଚାରଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଜାତ୍ରୁଦ୍ଵାରି କରିଲେ ଭାବା-
କର ମହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମାନ କବାତ ଜନସାଧା-
ରଣ ଅନୁଭବ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି
କର୍ମଚାରଙ୍କ ଅପେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର କଳଙ୍କ
ରଟାର ଅଛନ୍ତି ଏବ ଲେବମାନଙ୍କୁ ତହିଁ ନମିତ
ନିନା କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ଏକାନ୍ତ
ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଁ କି ମାନ୍ୟବର ଲେଖୁନାହିଁ
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏ ବିଷୟକୁ ଡରମରୁପେ ବିବେଦନା
କରି ପ୍ରାଣଧୂ ହାକମମାନଙ୍କୁ ଅପଣା । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦୂର୍ଧାର ଦେବେ । ଏପରି ମୋକଦମା ଗୋଟିଏ
ହୋଇଥିଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ଏବେ ଲେଖନ୍ତୁ
ନାହିଁ । ବିନ୍ତୁ ନ କଣ୍ଠାତ୍ ମୂର ମୋକଦମା ହୋ-
ଇଥିଲା ଏବ ଅଛ ବିନ୍ତ ହେଉ ବା ନ ହେଉ
କରି କଟାଇ ଦେବାହାର ଅନେକ ଗୁଣିକୁ
ବଳପୂର୍ବକ ଏକବର୍ଷର ଫୁଲରୁ ବିନ୍ତକରା
ହୋଇଥିଲା । ଏକ ପଞ୍ଚରେ ପ୍ରଜାହାର ବିଷୟକ
ଆଇନହାର ଜମିବାରଙ୍କାରୁ ପ୍ରକାଳୁ ରଣ

କରିବାର ଏଗେ ଗଣ୍ଡଗାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟପରିଷେ
ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ଅବହୁତରୁପେ ଜଳକର ଅଦ୍ୟର
ଚେଷ୍ଟା ଦେଖି ଗବ୍ର୍ରିମେଞ୍ଜଲ୍ କିଏ ନବହିନୀ
ଯେ ‘ଶିଖାରଦିଏ ପରକୁ ହୁବି ନଥସେ
ଘରକୁ’ ।

ଓଡ଼ିଆ ଶାସନ ସମ୍ମକ୍ଷୀୟ
ବିଜ୍ଞାପନା ।

(ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ସବ)

ଫର୍ଜିକବାସ୍ତ୍ଵ ଅପରାଧ ଗର ବର୍ଷ ଯେତେ
ହୋଇଥିଲ ଚାହିଁ ପୂର୍ବ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଦସଦର
ହେସାବରୁ ଉଣା ଥିଲ । କେବଳ କଟକ ଓ
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଗର ବର୍ଷଠାରୁ ବିଛି ଦୂରି
ଲକ୍ଷିତ ହେଲେହେଁ ତାହା ବାଜେ ଅପରାଧ
ହେଉରୁ ହୋଇଥିଲ ସୁରମ୍ଭ ତଢ଼ାଗ ଜିଲ୍ଲାରେ
ଅପରାଧ ଦୂରି ହେବାର ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ
କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି କ କଟକରେ
ମଇଲୁଏଣ୍ଟର ମୋକଦମା ବୁଜୁ କରିବାରେ
କିମ୍ବା ପରିମାଣରେ ଅବବେଳିର ଗୁଲକ ପ୍ରଦ-
ଶିତ ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ବର୍କିରେ ଅବକାସ
ଆଇନ ଦାଟିର ଅପରାଧର ନାଲକ ଅଧିକ
ହୋଇଥିଲ । ଲେଖନେଶ୍ଵର ଗର୍ଭର କହ-
ଅଛନ୍ତି ନୂତନ ବୁଜୁ ରଜ୍ୟରେ ନେବଳ
ପରା ସ୍ଵର୍ଗବ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଅବକାର ବି-
ଚିନ୍ତାଦ ଆଇନ ବିବୁଦ୍ଧ ମୋକଦମାମାନ କମିଶ୍ଵ
ଦାଏର କରିବା ଉଚିତ ଯେତୁ ତ ଲୋକଙ୍କୁ
ବାଧ ନ ପାରେ । ଅନ୍ୟ ରଜ୍ୟ ଲାଭ ସକାରେ
ନୂତନ ରଜ୍ୟର ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଧାତିତ ଓ
ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ ନାହିଁ । କଟକ ଓ
ପୁରୀରେ ଶତକରୀ ୩୭ ଓ ୪୭ ଆବାମୀ ସଥା-
କମେ ଖଲୁଷ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏ କଥା ସନ୍ତୋ-
ଷକନବ ନାହିଁ । ଖେଳପାଇଥିବା ୩୮-୩୯ ଲକ୍ଷ
କା ମଧ୍ୟ କେବଳ ୩୧୮-୩୯ କା ପୁନଃ
ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲ ଏହି ଫଳ ପୁଣୀରୁ ଦିଲ
ହୋଇଥିଲେହେଁ ଆହୁର ଦିଲ ହେବାର
ଉଚିତ ।

ଦେବାମୀ ମୋକଦମା ସକଳ କିଲାରେ
ଦୂରି ହୋଇଥାରୁ କେବଳ କଟକ ଓ ବାଲେ-
ଘରରେ ଖଣ୍ଡା ମୋକଦମା ଭଣା ପଢିଥାରୁ ।
ବାରିଜ୍ଞନ ଏବି ବାରକମାସ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟର ଦୂରି
କଟକରେ ଶେଷ ଅବାଳତ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀୟ ମୋକ-
ଦମା ଦୂରିର ହେଉ ସର୍ବଧ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ
ଥାରୁ ଧୂମରେ ଖଣ୍ଡା ମୋକଦମା ଦୂରି

ଦେବାର ଏହି ଦେବୁ ସେଠି କଲେନ୍ତର
ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି କମିଦାର ଓ ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟରେ
କୌଣସି ପ୍ରକାଶ ଅସାକ ନାହିଁ ଦେବଳ
ଆଜ ଶୁଷ୍ଟା ଦେବାରୁ ଖରଣା ଆଗାୟୀ କରି-
ବାରେ କଷ୍ଟ ଦୋହନ୍ତିଲା ।

ତୁମିରଙ୍ଗିଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଧାନ କଥା ଏହିକ
ଦେବଳ ଖୋରଧା ଶ୍ଵାସମାହାଲୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଶାଶ ଦେବାକୁ ଅଛେକ ଗଜିଷ୍ଠ କାଳୀ ପଢ଼ିଥିଲୁ
ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତାମାନ କମା କମିର ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା
ଗବଣ୍ଟିମେଖ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଉର୍ବା କୁଅର ତକାଳୀ
ହିବିଷ୍ୟତକୁ କିମ୍ବଳ କାହାଦ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଯିବ ।

ଭୁମି ରେଖିଷ୍ଟୁଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ତେଣା ଅବ୍ୟୁ
ଧିନ୍ଦିକୁ ପଡ଼ି ରହିଥାଏ । ସେତେବେଳେ ଜ୍ଵଳି
କାର୍ଯ୍ୟ କଟକ ଓ କଲେଶ୍ୱରରେ ଭଲ ହୋଇ-
ନାହିଁ । ୩୯୯କ ବାଟୀ ପଡ଼ିଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସ
କାର୍ଯ୍ୟ କଟକ ଓ ବାଲେଶ୍ୱରରେ କମଣଃ ଦୃଢ଼ି
ହେଉଥାଏ । ଅବକାଶ ସକ୍ଷମ ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥାଏ
(ଏଥର ବିବରଣ ପୁଅକରୁପେ ଛଣାଇଥିଲା)
ମାତ୍ର କରିଗୁର ସାରଦାର କହନ୍ତି ଯେ ଏହାହାଲ
ପାନଦୋଷ ଦୃଢ଼ି ହୋଇନାହିଁ ବେବଳ କୋ-
ବଳ ହାତରେ ଟଙ୍କା ଅଧିକ ହେବାର ଆମୋଦ-
ଜଳକ ପଦାର୍ଥ ବୈବାର ଶ୍ରମର ଦୃଢ଼ି
ହେଉଥାଏ ।

ଜୀବେଳେ ଟାକ୍ଷ୍ମ ଦେବାଦାନର ସଂଖ୍ୟା
ଏବଂ ଟାକ୍ଷ୍ମ ପରିମାଣ ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ହତି
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କାଣ୍ଡିକ୍ୟ ହତି ଏଥର ଟା-
କ୍ଷ୍ମଶୁଦ୍ଧ ନର୍ଦ୍ଦେଖ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଟାକ୍ଷ୍ମଦାତାଙ୍କୁ ଦରଦରରେ ଟ ୧୫୫ ଦେଖା
ଅଛିଥାଏ ଏବଂ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଉପରେ ଦେଖାକ
ବଳେ ଜଣଶ୍ଵର ଟାକ୍ଷ୍ମ ଭାବ କିନ ପାହୁଳରୁ
ଉଠା ଦେଇଥାଏ । ଶ୍ଵାମେ ବଳ୍କୁ ଗର୍ବର୍ଷଠୁରୁ
ଭାଗ ପଢିଥାଏ । ଦାଖଲାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାଗ
ପଢିବା କହୁଁର ପ୍ରଥାକ ଭାରଣ ଅଛିର ।

କୋର୍ଟଅବାର୍ତ୍ତସ ଏବଂ କୋରଙ୍ଗ ମହାନ୍
ଇଣ୍ଟରିଜର କମିଶନର ସାହେବ ଲେଖିଥିଲୁଛି କି
ପ୍ରକାମାଳକ ଜୋଗ ସବୁ ପରିଚ ବନେବସୁ
ଦୋଷଥିବା ଏକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ
ଆମ ପଢ଼ାଦାର ଆଉ ପଞ୍ଚାଶବର୍ଷ ଉଲେ ଯେତ୍ରାଂ
ଜମା ବନୋବନ୍ତ ଦୋଷଥିଲା ଏହି ମଧ୍ୟରେ
ଫରଲର ମୂଳ୍ୟ ଅନେକ ଦୂରି ହେଲେବେଳେ
ଦେଖି କମା ଦେଇ ଅସୁଧାନାରୁ ସୁଖରେ ଥ
ଅଛନ୍ତି । କେବଳ କମା କନିବା ଏପରିବାର
ମହାନ୍ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ଏହି ସେଠାରେ

ଟ ୧୪୦୦୯ ଲା ବ୍ୟୁତରେ ଗୋଟିଏ କର
ପଡ଼ିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଥାଣି । ଏହାହାର ସମ୍ବନ୍ଧ
କୁଳ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ଭୂମି ଆବାଦ ଦେବ
ଅନ୍ୟ ମହାଲିମାନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସାନ୍ତ ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵରେ ଜ-
ହିଁରେ କୌଣସି ଦୃଦ୍ଧତ ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କର
ହୋଇ ନ ଥାରେ ତଥାର ସାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଆ-
ବଶ୍ୟକ ମରେ ଦେଉଥାଣି ।

ଦୁଇ ହଞ୍ଚି ହେବାରୁ ବାଲେଷ୍ଟରରେ ଜଳ
କର ହୁମିର ପରମାଣୁ ୧୯୨୨ ମାର୍ଗତାର
ମା ୧୩୮ ମାତ୍ରକୁ ଖସି ଅସେଥିଲେ କିନ୍ତୁ କଟୁ
କରେ ଧାଳଗୁଣ କମିର ଦୂର୍ବି ଏବଂ ଉବଳମ୍ବନ
ଅଳ୍ପ ଉଣା ହୋଇ ମୋଟରେ ମା ୧୩୦୪୩-୫
ସୁଲେ ମା ୧୩୧୦୭ ଶ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର
ଜଳକର ଛମା ପୂର୍ବବର୍ଷଠୁରୁ ଉଣା ପତିଥିଲେ
ବାରିଶ ଦଶମ୍ବରୁଧ ଦରେରେ ଥେବେ କମିର
କର ଧାୟନ ହୋଇଥିଲା କହିଁର ପରମାଣୁ ପବ୍ଲ
ବର୍ଷଠାରୁ ଉଣା ପତିଥିଲା ।

ଶୁଭମୋଟ ଏହା ବାଲେଖାରରେ ଅଧିକ
ଦିନ୍ୟ ଦେଇଥିଲ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟରେ
କେବଳ ଟ ୧୫୯୮୫ ଟ ଗୁ ଅଧିକ ଦେଇ
ଗାହିଁ । ବିରେଳମ୍ବି କୋଡ଼ର ବାରବାର ବନ୍ଦ
ଅଛି । ମନାର୍ଥର ଏବଂ ସେବନକାରରେ ଟଙ୍କା
କମା କରିବାର ବାରବାର ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ହୋ
ଇଥାକ ।

ଶମନା ଶମନର ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥିତ
ଏକବି ସେ ବିଦ୍ୱାଖାରୁ ଚାଲିବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବୋଲିଏ ନୂହିଲ ସତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ଏବଂ
ବୋଲୁ କେନାଳ ଏବଂ ବାଇଲେବଲ କେନାଳ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅପ୍ରସର ହୋଇଥିଲା । ରେଜ-
ସେସ୍ ଟ ୮୭୦୨୦ଙ୍କୁ ଝର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୋଇଥିଲ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଟ ୨୨୫୦୦ ଲା
ଖର ହୋଇଥିଲା । ଉଠକ ଓ ବାଲେଅରରେ
ଗ୍ରାମୀ ବସ୍ତୁରେ ଅଛି ଟକା ଝର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାର
କମିଶ୍ରର ସାହେବ ତମି କରିବାରୁ ଲେଖିଲାଏ
ଗବର୍ନ୍ନର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ରେଲବାଟ
ସବାରେ କମିଶ୍ରର ସାହେବ ବଜା ପ୍ରକଳିତିରେ
ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ଗବର୍ନ୍ନରେ ଏ
ବିଷୟ ତମା କରିଥିଲାନ୍ତି ।

ସର ପିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶତକରୀ ଲକ୍ଷ ପିଲା ପଡ଼ୁ
ଅଛନ୍ତି । ବାଲକା ବିଦ୍ୟାଳୟ କଣ୍ଠାରୁ ଏହି କାଳ
ଏବଂ ବାଲକା ୮୫୫ ଠାରୁ ୧୦୫୮ ରୁ କୃତି
ହୋଇଥାଏ । ରେବନ୍ଧୁ କଲେଜରେ ଶତ
ସଖ୍ୟା ଫୋବଳ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟାରେ ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇ ଥିଲେଛେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାର ଫଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ସନ୍ନୌଷାନକର ହୋଇଥାଏ । କେଉଁହଜର
ମହାରଜା ଯେଉଁ ପଥବଜାର ଟଙ୍କା କାଳ କର
ଅଛନ୍ତି ଉଦ୍‌ବାଗ ଶତାବ୍ଦୀରୁଷ ଗୋଟିଏ ମହିନ୍ଦି
ଆଇବ ଦୁଶ୍ମାନଙ୍କ ହେବ ।

ତିବିହା ସମ୍ରକ୍ଷରେ ପ୍ରଧାନ କଥା ଏହିଦି
ଯେ କଟକ ମିଶ୍ରନିଧିପାଲଙ୍କୁ ପିଲାଗୁମ୍ ଏବଂ
କେଳେରେଲ ଦାସପାତାକୁ ଦେଖା ଦେ-
ବାକୁ ଅନ୍ଧାକୁଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବାରଣ ସେମାନ
ମିଶ୍ରନିଧିପାଲଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକଷୟ ନ ଥାଇ ଜିଲ୍ଲାର
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଥିଲା । ଗବ୍ରୀନେଥ ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡ-
ଭାଗରେ ଏଥର ବିନ୍ଦୁର ବଜାବେ ।

ଜମିଦାରଙ୍କ ଚରଣ କଷ୍ଟପୂରେ କଣ୍ଠଶୁଭ
ସାହେବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ଜମିଦାର ସାଥୀ-
ରିଏ ଗୁପେ ସଦାଶ୍ଵର ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଦର୍ପଶର ବାହୁ ବୈଦ୍ୟନାଥପଟ୍ଟର ସମ୍ବରାହା-
ଦୁଇ, କଳଙ୍ଗର ଜନିଦାର କର୍ଣ୍ଣମନ୍ଦିର ମନ୍ଦି-
ରଳା, ସଳା ପଞ୍ଚମନନ୍ଦ ଦେ, ବାହୁ ମନ୍ଦିର
ବରଣ ବନ୍ଦୁ ସମ୍ବରାହାଦୁଇ, ବାହୁ ଦେଲାକୁନ୍ତୁ
ବୟସ ମହାଶୟ ଦିବାକର୍ଯ୍ୟା ଏବଂ ମଧ୍ୟାରାତ୍ରି
କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରିତାରେ ପୂର୍ବ ସୁଖନାତ୍ମକ ଜାପନ
ରଖିଅଛନ୍ତି । କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ ନିର୍ମାଣ
ନିଷେଧ ଓ ରୋତସେଷ କମେଟାର ସହକାରୀ
ଚେଅରମାନ ଏବଂ ଅନରେଇ ମଜିପ୍ରେସ୍ସ୍ସପ୍ରେସ୍
ଦୂନରହିଲୁ କଳୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବାହୁନାମାତ୍ରରେ
ବସୁଶୟ ବାହାଦୁର ଏବଂ ବାହୁ ଦେଲାକୁନ୍ତୁ
ବୟସ ମହାଶୟ ମଧ୍ୟ ଅନରେଇ ମାକିପ୍ରେସ୍ସପ୍ରେସ୍
ଦୂନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ମାନ୍ଦିବର ଲେଖାନା
ଗବର୍ଣ୍ଣର ତେଣା ଜମିଦାରଙ୍କ ସମ୍ବରାହା
ଶୁଣି ଆନନ୍ଦିତ ଦୋରଥରଙ୍କ ।

ହାତମମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପଳିଲାଗିଥିବ କାହିଁ
ମାନେ ବିଶେଷ ସୁଖ୍ୟାର ଅଛିଥିଲାଗି ସାଥୀ—
ବାଲେଶ୍ୱର କଲେକ୍ଟର ଦିନାନ ସାହେବ
ପୂର୍ବ କଲେକ୍ଟର ଜଗପ୍ରି ସାହେବ, ଖୋଜା
ବନ୍ଦୋଭନ୍ଦୁ ହର୍ଦୀ ଚନ୍ଦର ସାହେବ, ହାତୁ
ଜରମୋହନ ବନ୍ଦୁ ଏବଂ ବାବୁ ନନ୍ଦପ୍ରୋକ୍ତ
କାନ୍ତ ସହାଯ କମିଶ୍ନ୍କିମାନେ ଏବଂ ବାବୁ
ମହାନଙ୍କ ଗ୍ରୂପ ସାହେବ ଡେପ୍ଯୁଟୀ କଲେକ୍ଟର ।

ସାଧୁଦୀକ ସଂବାଦ ।

ଦେବତା ଗବେନସା କଲେଜରୁ ଜ ୫ ଏ ପ୍ରଦେଶୀକା
ଜ ୯ ଏ ପାଞ୍ଚଅର୍ଥସ ଜ ୪ ଏ ଦ, ବ, ଏବଂ ଏବନ୍ଧୀ ନିବଳ
ପରମା ଦେବା କାରଣ ପ୍ରାଣୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହା କଟକ
ଜ୍ଵାଳିନୀର ଜ ୪ ଏ କାଲେଶ୍ଵର ସୁଦୂର ଜ ୯ ଏ ଏବଂ
ସୁର୍ଯ୍ୟ ସ୍ତଳର ଜ ୫ ଏ ପ୍ରବେଶିକା ପଥସା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାଣୀ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ପଦ ଅବସ୍ଥା ମାଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏକଜନାଙ୍କର ପେଇ
ପ୍ରଧାନ ହୋଇଥିବ ତହିଁରେ ତେଣା କଷାୟର ତଳାଯିବିତ
କାହିଁମାନେ ଉକ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥିବି ଯଥା:—

ବୁଦ୍ଧକ ଉତ୍ସାରେ ଅହିବନ୍-ମହାତ୍ମ ନଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଘୋଷ
ଏବଂ ଶ୍ରୀମାତିରଣୀ ମହିମାର ଏବଂ କାଲେଶ୍ୱର ଜୟାହାରେ
ଦେଉବନୀଥ ତତ୍ତ୍ଵ, ବୈଦିକନାଥପ୍ରସାଦ ଦ୍ୟାସ ଏବଂ ମହେଶ
ଚନ୍ଦ୍ର ଘୋଷ ।

ଭାବୁରେ ପାଦାବ୍ୟାବ ସେ କାନ୍ଦେଖିଲାଗି ପୁଣି
ଅତିଥି ହାଲକ ସାହେବ ସାମାଜିକ ମୂର୍ଖ ନୁହୁଳ । ଏକ
କଷି ହାତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରୁ କଥେ ମୁସିଳମାନ ସବିନ୍ଦ୍ର
ହେଉଥିଲାବେ ଏକା ବେଶରେ ଯଜି ଆସଗାଏ । ଏହି
କଥେ ଏହି ମେ ସେମେ ଧର୍ମନିଷ୍ଠର ଅଧିକ ବର ପାହ
ଦୁଇଲେ ଗାଢ଼ । ଅର ନିଃସେ ସଦାଚାରୁକୁ ଭାକୁରଙ୍କ
ଏହିଜାହି ପଞ୍ଚ ୩ ଗାନ୍ଧା ହେଉ କୁଣ୍ଡର ଗାନ୍ଧାରା କର କରୁ
ସେ ଗାର୍ଵନା ନାହିଁ ହେବ ନାହିଁ । ସୁଦର୍ଶନ ସେ ଘୋଷ
କରିଲେ ନାହିଁ , କବିତା ଅଧିକ ।

ଏହି ନିର୍ମଳାର ଶାମସୁନ୍ଦର ପରି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦଳିଷ୍ଠେତ୍ର
ବାଲେସୁରଗଠାରେ ଅଶ୍ଵା କର୍ମରେ ଦୃଢ଼ିତ ହେବା ବାରଣୀ
ବଠାରୁ ଯାଏ କଲେ । ବାହାର ଯାହା ପୃଷ୍ଠାରୁ ସର୍ବ
ସୁଧାର କରୁଥିଲମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ବେଳସରେ ।

ଆଜିପୁରର ସମ୍ବାଦୀ

ଏହି କ୍ଷମାର କର୍ତ୍ତଙ୍କ ମାତ୍ର ଦର୍ଶନ ସମେ କୁର ଯେବେ
ବନ୍ଦେଶ ପାହର୍ତ୍ତ କହାଇଅଛେ । କର୍ତ୍ତଙ୍କ ଲକ୍ଷଣେ ଘେଣିଲେ
ଯେଥିର ଅଳ୍ପା ଦେଖି ମର ଦେବାର ବରମାନ ଗୁରୁଙ ଦର୍ଶନ
ଦର୍ଶନରେ ନିମଣ୍ଡା ଦୂରି ଦେଇଅଛି କହିଲୁଛି କହିଲୁଛି
ଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ଦେଇଅଛି । ଏ କର୍ତ୍ତ ମାନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କ
ଦେଇଲ ମୋହନ କର ଦେଇଲ ଅକଳେ ଯେବମାନେ ଏହି
ଦେଖାଇ ନିମାତ୍ର ଦେଇବେ ଓ ଗୁରୁମାନେ ଲାଜାନ୍ୟାରେ ଦର୍ଶନ
ଦୂରି କର ଆପକେ ନାହିଁ । ଏ କର୍ତ୍ତ ଏହି ପରମ ପ୍ରଦେଶ
ମାନ୍ୟଙ୍କ ଦେଇଅଛି ପାଇଁ କହେବ ଦେବାର ନିମାରେ ।

ଗୁରେ ତଥ୍ବ ଉପ୍ରେସ ହୋଇଲୁଛି ୧୯୧ ମାର୍ଚ୍ଚ
ମୁଖକେ ଦୂରବାର ଅଶ୍ଵ ବାଟ ହୋଇ ଗଲେ ପ୍ରଥମ ଥର
ଏବଂ ସାମନ୍ଦିକ ଦେବ ପୁଣ୍ୟରେ ସଜଳ ସମସ୍ୟରେ ଅଶ୍ଵ
ଦୂରବାର ଅନେକ ମନ୍ଦିର ଦୁଃଖ ହୋଇ ଗଲୁ ଦିକ୍ଷାବାହୀ
ଦୂରବାର ଅନେକ ମନ୍ଦିର ଦୁଃଖ ହୋଇ ଗାହୁ । ଦୂରବାର ରାତରି
ଦୂରକେ ଏ ନିରାକାର ଶାଶ୍ଵତାସମ ବାପ ବାହାରଙ୍କ ମଠରେ
ଅଶ୍ଵ ଦୂରକେ ଏ ନିରାକାର ଶାଶ୍ଵତାସମ ବାପ ବାହାରଙ୍କ ମଠରେ
ଆନାର ଭାବରାହାର କଥାପର ଓ ଜୟେ ମୋହି ତ
କଥାପର କଥାପର କଥାପର କଥାପର କଥାପର

କେବେ ଦେଇଲାଗ ଧରନା ।
ଏହି ଦେଇଲାଗ ସତ୍ତରେ ଅନୁମାନକି ଉପୋକ ମେଳକୁଳ
ଶୀଘ୍ର ବାହୁ କମଳାଥ ଦୋଷ କେବେଳ କୁଟୁ ମେଳକ
ପଢ଼ି ଅପଣା କୋଠି ହାତ ନିମ୍ନର କହିଲେଇ କରିଥିଲେ

ଅସ୍ତେଜନଶାଖା ରହନ ହୋଇଥିଲ ଏ ନମଦିକ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନେ
ସତ୍ରୋଷ ଲାଗ କରିଥିଲାବୁ । ବାକୁ ମହୋଦୟ ଦଶେଷ
ପ୍ରେମି ଘଟିଲ ତାଙ୍କ ଭୂଲ୍ ସରଳ ଗ୍ରହିକରଣର ଯେବା
ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ଦେଖାଯାଇ ।

ଚାନ୍ଦେଶ ସହିତ ପ୍ରାକ୍ସୁଦେଶର ସବୁ ଅବଶ୍ୟ ହିସ୍ତିତ
ହୋଇ ଗାହଁ । ଉତ୍ସ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରହକ ଦକ୍ଷେଷ
ଜୁବ ଏବେହିଟେ କର୍ମମାନ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇ । ଗତ ମାସ
ତା ୧୭ ଦିନରେ ଚାନ୍ଦେଶାଦୟ ପ୍ରକାଶ ସେ ଚାନ୍ଦେଶ ସ୍ମରଣ
ପ୍ରାକ୍ସୁଦେଶ ସଙ୍ଗେ ସୁନ୍ଦର ଘଟକାର ସମ୍ମାନା କରି ୧୦୦୦୦
ସେନା ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ଅଦେଶ ପ୍ରକାର କରିଥିଲୁଛି । ଏଥେ
ପ୍ରାକ୍ସୁର ସେନାମାନେ ଥେଠାରେ କୃତ୍ସମ ବୈଶରେ
ଆହେ । ମାସ ପତ୍ରଥିବାର ସମ୍ବାଦ ମିଳଇ । ଏ ସବୁ ମଲ୍ଲ
ଲଇ ବିହି କୁଠାର ମଧ୍ୟ ଏଥରେ ଆସମାନକରି ଲାଗୁ ହୋଇ
ଦସିବାର ଚାରାଣ ଗାହଁ ।

ଦେଇନ୍ତିରୁ ଅକଣତ ହେଉଁ ସେ ମାନ୍ଦ୍ରା ପ୍ରେରିତେ
ନୂହିଲା ଶିଶୁ ଦଳରେ ଦୂରକର ଦେଖାଯି ଥାବେକ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ
ତାଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ଜଗାଅଳ୍ପକ ।

ଲକ୍ଷନର ସମ୍ବନ୍ଧବାଦୀ ଅଛୁଟକର ମାତ୍ର ତା ୨୭ ଇଣ୍ଡିଆ
ପରିଲେ ତେଜିଲମ୍ବୁଷୁ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ତହଁ ପୂର୍ବ ବକ୍ତା
ମହା ମହାବେ ନିର୍ବନ୍ଧିତ ଅଧିକ କୁପ୍ରରେ ପରିଶଳ ହେ
ଗାର ଟିକ ହୋଇଥିଲା । ଅଶା କରୁଁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ଭ୍ୟ ହେବ ।

ପଞ୍ଚାକ ଶୁଣିଲୁଡ଼ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକାର ହିନ୍ଦୀଆଙ୍ଗ୍ରେ ରକ୍ଷଣାକାରୀ ହେଲାମୁଣ୍ଡିଲୁଟି । ଯିଥି ଉପରେ ଏକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟାବଳୀ

ଲୋକ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦ କାଳ୍ୟ ଏକ ଲୋକହାର କେତେବେଳେ
ଆଣି ରେଳେଖେସନ୍ଧୀଏ ଶ୍ରୀ ଏ ଏକ ଉଡ଼ା କଲା । ମାତ୍ର
ଖେସନରେ ପଢ଼ିଲୁ କେତେକୁ ରେଳାଗାତ ସେଠାରୁ ବିଷ
ଯାଇଥିବାର ଦେଖି ନିଗାରୁ କଥ୍ଯ ହୋଇ ଭାଇଜ କୌଣସି
ଠାରେ ବିହାର ଭାଇଙ୍କ କଟକଚରୀ ସ୍ଵର୍ଗ ଫଟକେ ଅଛି
ଆଏ ଦିନରୀ କୋରି ବହି ପହି ଅନୁରାଜାକ ବନା । ସ୍ଵର୍ଗ
ସବାର ବାବୁ କଟକ ସନାକ କେତେକୁ ବସ ଆଶର ନିମ୍ନ
ପରିବ ଦେଇ ମାତ୍ରବାରି ଅଗେଁ ସିଦ୍ଧାତ କହି ପଠାଇ
ଦେଇ । ଗାତକାଳ କଟକେ ପଡ଼ିଲୁ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଅପେକ୍ଷା
କର ପରେ ଖେସନକୁ ଫେର ଅର୍ପି ସୂର୍ଯ୍ୟରୁ ବାବ୍ସ କିମ୍ବ
କର କେରାବୁ ମୁଣ୍ଡି ଦେବାର କହିବାରୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଅଧିକାର କି ଥିବା ହେଉଥିରେ ବାବ୍ସ ବୁଦ୍ଧାବନ ଜିମ୍ବ
ଦେଇ ଗୁରୁଗଲା । ପରିଦିନ ପ୍ରାତିକାଳରେ ସ୍ଵରଗରେଣ୍ଟେ
ପ୍ରାତିକ ଅସମ୍ଭବ ଦୁରୁଥଳ ଏ ସବୁ ବନ୍ଦ୍ୟ ଜାମାରାଲ
ପାହେବ କେତେବେଳେ ବାବ୍ସ ଦେଖୁଁ ହଠାତ କରୁଣ
ବୋଲିବାକୁ କର ନରେ ହେଲ ପ୍ରାୟ ଦେଖିଲେ । ବନ୍ଦ
ବାବ୍ସରୁ ଭାବ ଦେଖିବାର ବଢ଼ିଲେ ଏ ବନ୍ଦ୍ୟବନ୍ଦ କାହା
ଦେବକ ମନ୍ଦିର ଶୂନ୍ୟ ଶବ୍ଦର ଭାଗ ହୋଇ ନଦୀପ୍ରାତାକ
ଦେଖାଯାଏ । ସ୍ଵରଗର ଅନୁରାଜାକ ଘରିଅଛି । ଅବ୍ୟ ଅପ
ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା ହୋଇ ଥାଏ ।

ତୁମର ଦେଖିବେ ଅବ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗପେ ଶାନ୍ତ ବସିଥିଲୁ
ହୋଇଥାର କଣ୍ଠାର ଲାଗି । ସୁଅନ୍ଧନକରି ନିକଟରେ
ଏକ ସବଳୟ ଜୀବ କରେ କମାଗର ସାହେବ ଓ ପ୍ରାଣ
ପାଞ୍ଚଶିଳ ସେବାକୁ ଏକାକେଳକେ ହୃଦ କରି ପରାଦ ଅଛି
ଏକ ମେଠା ଲୋକେ ଅଛି ଅନ୍ତରର ଅଶ୍ଵା ବନ୍ଦ
ଅନ୍ତରୁ ପଲାୟନ କରୁଥିଲୁ । ନିରନ୍ତରରେ ସୁନ୍ଦର ଅର ଏହି
ସେବାପତି ଚିନ୍ତନ ସହିତ ହାର ଯାଇଥିବାର ବାର୍ଷିକ ଅଧିକ

ତାରସ୍ୟାବୁରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ବରଦାତାରୁ ଜୀବପୂର୍ବା
ରେଲାରେ ତଥି ଅସ୍ମମାନଙ୍କର ସହସ୍ରା ଉଚ୍ଛବିଅଳୁ ବନ୍ଧାଟ
ନିରକ୍ଷି ଯାଏ କରିବେ । ହେ ବାଟ ଦୁଇକାର ଖଣ୍ଡ ଉଚ୍ଛବି
ହୋଇ ଯାଉଥିବାରୁ ସେଠା ମହାବଜ୍ଞା ଜଳଯାନ ବସିଥା
କାରବ ତାଙ୍କୁ ନିମ୍ନରେ ବଦି ପଠାଇଥିଲେ । ତରକ ନିମ୍ନ
ଦେଶ ପ୍ରତିହାର କରି ଅଗମାର ଜୀବାରତା ଦେଖାଇ ଅଛିଛି ।
ସୁରି ଉତ୍ତମଧରେ ସେପରି ସମୟ ନର୍ବିରର ହୋଇଅଛି
ସେପରି ଗଲେ ମିରଠାରେ ଅର୍ଦ୍ଧବିଶ୍ଵ ସରକ ପୃଷ୍ଠାବାବୁ
ପର୍ବତବାବୁ ମୋଟିଏ ବନ୍ଦ କହ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତିହ ବସିଥା
କାରବ ମହାବଜ୍ଞା ଅନୁଭୋଗପରି ପଠାଇଥିଲୁଗୁ ଏବଂ ସମ୍ମି
ସେ, ଅନୁଭୋଗ ରଖି ଦେବ । ଅତି ଅନନ୍ତର ଦିଷ୍ଟପୁ । ମହା
ବଜା ଉଲକାର ମଧ୍ୟ କହ ଜୀବିବାରୁ ।

ଆଜିବାଦର ତାରସ୍ୟାଦୁ ପ୍ରକାଶ ସେ ବିକ୍ରି ଘଟି
ସାହେବ ସେଠାରେ ପଢ଼ୁଥିବ ଦିନ ହେଠା ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନେ
ଇଲଗର୍ଭିକଳ କରୁଥିବେ ମେରୁ ହଲରେ ସବୁ କରିବାର
ଛି କରିବାର ରହୁଥିବେ ମେଳକୁଣ୍ଡର ସାହେବ ଅସ୍ତ୍ରିତ
ହୋଇଗେମାନଙ୍କ ସେ ସବ ଦେବାର ନିଷେଧ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଭକ୍ତିବାର ଅବଳମ୍ବନ ହେଲୁଁ ସେ ବନ୍ଧୁତରେ ଏକ
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବାର ବଳ ଅବସ୍ଥାର ଦୋଜ ପରିଷାରେ ବନ୍ଧୁ
ଫଳପ୍ରଦ ହେବାର ଦେଖାଯାଇଥିଲୁଁ । କଥିବ କଥ କରିବା
ରହିଲେ ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍ମକ ଏକମାତ୍ରଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିଷରମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ
ପେଇଁ ଦିଶୁ ଦିଶୁ ସେ ଦିଶୁ ଦିଶୁ ଗାହ ଗାହକେ । ଉଚ୍ଚ
ବଳରେ ଛାଡ଼ାଇଲା ଗୁଣ ମୋତିଲାରୁ ତହିଁର ଗଚିଶ୍ବର
ସଞ୍ଚାରିତ ହୁଅଲା ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବୁ ସେ ମୂରିଳମାନଙ୍କ ବାଜାର ବାହାଁ
ଇଲ୍ ଦିନ ଗୋଡ଼ରେ ପଥ (ବି ଯାହା ଅସତାରେ
କଣ୍ଠେ ଧୂମ୍-ରାଖିମା ସହ ସନ୍ତୋଷ ହୁଅର) ପଢ଼ିବୁ ସେଠା
ମେଲେକର ମୁରିଳମାନଙ୍କ ପଥକୁ ଅଧିକ ନାହିଁ ହିନ୍ଦୁ
କୌଣସି କଣକା କବାର ୩୯ଙ୍କ ନିଷେଷ କବିତାରେ ।
ମୁରିଳମାନଙ୍କର ପଥ ହୃଦୟକଳକ ଓ ହୃଦୟର ଶୁଭ-
ସୁଧକ ଦ୍ୱାରା କହ ଲେବେ ଯେତେ ଅପରି ବଳେ
ଦୁଇହାଁ ଘୋଷା ନ ହେବ । ଏହାରେ ସେଠା ନହାଇଲମାନେ
ଦରକୁ ହେଉ ଦୋହାରାବ ବନ କବିତାରେ ଅଛନ୍ତି ।
୩୯ଙ୍କୁ ଶୁଭର ଅନ୍ତରୀମ କାର୍ଯ୍ୟର ସଦେହ ଅକର୍ତ୍ତମା
ହରେ ଉପର ଶାସକର କନ୍ଦେହବ୍ୟୁତ ନ କର ଏହି କଥାମାନ
ଏପରି ସବସହରେ ଦରୁର କରି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ହୃଦୟ
ଭାଗୀର ମେଲେକର ଲଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ବାହାଁ ।

କର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣାସାଏ ଯେ ଅସମାନକର ଅଗ୍ରହ ସେହି
ତୁ ଜୁରଇ ସଙ୍କଳିୟ କେବେଳେ ଦିଅୟର କରୁଇ ବିଦିବା
କିମ୍ବା ଆହା ଅସମାନକର ରୂପ୍ୟ ଧକ୍କନ୍ତି କେବ୍ୟାଇ
ସାହେବଙ୍କ ନିକଟ ମିଶର ଦେଶକୁ ସାମଥନେ ସାଧାରଣ
ପୂର୍ବ ଦିଲ୍ଲିର କର୍ତ୍ତାମନେତରା ରହିବ କରମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଅଛି ।

ଗତ ମାସ ରା ୨୨ ଦିନରେ ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସବ ଅତ୍ୟ ବକଟ
ଅପରାହ୍ନ ରା ୪ ଘାଁ ସମୟରେ ନିକ ପ୍ରସାଦର ବନୀ ପରା
ପାତାଳର ଶୁଭବାଜ କିମ୍ବା ସମ୍ମର ଦିନ ପେଟ ନାହିଁ
ସବୁ ଧର୍ମଶାକ ପ୍ରତି ସେ ପ୍ରାୟ ଲକ୍ଷ ପ୍ରତିରେ ହୋଇଥିଲା
ତାହା ମୁହଁ ପରମତ ନ କରିବାର କିମ୍ବା କଲେ । ସେ ଏହା
ବନ୍ଦର ସବୁର ଅବେଳାର ଓ ଅଭ୍ୟବାଳ ପ୍ରଥରିତ
ହୋଇଥିଲା ।

ବାଲେସ ଜାମର ମନ୍ତ୍ରାଜିର ଏକ ବିବରଣ୍ୟକଥାହେତୁ
ନୂତନ କର୍ତ୍ତରମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟାୟ ହୁବ କରିବାର
ଫେରୁ ମେନିଂଗର ତାଙ୍କୁ ବରଶାସ୍ତ୍ର ବନ୍ଦିତ କରିଛନ୍ତି । ସେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକାର ଅପ୍ରେସ ଦେବ ଲାଇସ ରହେଗରେ
ଇହିଅନ୍ତରୁ ।

ହୃଦୟଟିଙ୍କ ଲେଖିଅଛି ଅନୁଭବ ଡାନେ ନମନୀ
ପଞ୍ଚମାତାରେ କରିବା ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ ରଙ୍ଗରୁ ଅଧିକ
ଆଜି ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରେରଣାପତ୍ର ।

ପ୍ରେରଣାପତ୍ର ମରାମତ ନିମିତ୍ତ ଆମ୍ବେମାନେ
ଦାୟୀ ହୋଇଥିଲା ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତ ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧକ
ମହାଶ୍ୱର ମାନ୍ୟବରେ
ମହାଶ୍ୱର !

ଆପଣଙ୍କ ନାମର ଅଳ୍ପାଜିର ମାସ ତା ୨
ରଖି ପଢ଼ିବାରେ କଣେ ପଢ଼ିପ୍ରେରକ ଖୋରଧା
ବେଳ୍କୁର ପରାମାର ପ୍ରତ୍ୟେ ବିଷୟରେ କେବେଳେ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ
ଦୁଇ ପ୍ରାବ ଅନ୍ୟାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କୋହିବାରୁ
ପଡ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କର କାମକା ସଫଳ ହୋଇ ପାରିଲା
ନାହିଁ । କିମେ ତୁସ୍ତିରେପାୟ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ
ଥିଲେ ସେ ମହାଶ୍ୱର କେତେବେଳେ ପରିମାଣରେ
କୁରବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଆନ୍ତେ, କମା ଆକଷମ
ଜଣେ ଉତ୍ତରଲେବ ନିୟନ୍ତ୍ର ଦୋଷଥିଲେ କାହା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରମୁକ୍ତ ସମାଧାରେଥାନ୍ତା । ପଦ୍ମ-
ପ୍ରେରକ ଅପଣା ସ୍ଵାର୍ଥ ନିମିତ୍ତ ସେ ଏତେ
ଅଭିନ୍ଦର ଦେଖାଇ ଥିଲେ ଏହା ଦେଖି ଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ହେଲୁ ଏହି କ ଦେଖିପରିବାର
କାର୍ଯ୍ୟ, ସମ୍ବନ୍ଧକମହାଶ୍ୱର ! ଅପଣା
ଏ କଥାରେ କିମେ କରିବାର କାହିଁ କାହିଁ
ନାହିଁ ।

ଅଧିକାରୀ } । ୧ ।
ଅଧିକାରୀ } ଅଧିକାରୀ
ଖୋରଧା } ଜଣେ କଜା—ଖୋର ।

ମହାଶ୍ୱର !

ଏ ସବ୍ରିଦ୍ଧିଜକମ୍ପୁ ବଦାନ୍ୟବର ବ୍ୟକ୍ତିମା-
ନକ୍ଷର ଉତ୍ସାହବର୍ଷନାରେ ଏହି ପଢ଼ିଖଣ୍ଡିକ
ଆପଣଙ୍କ ଦୁଇନବିଷୟାକ ପଢ଼ିବାର ଏକାର୍ଥର୍-
ରେ ସ୍ଥାନଦାନ କଲେ କାହିଁ ହେବୁ ।

କଲିକଲା ପ୍ରଦର୍ଶନୀୟ ସରର ଅନୁଷ୍ଠାନି
କଟକ ଲୋକଙ୍କ କମିଟି କାର୍ଯ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥୀ

ଏ ଯାଜମ୍ବୁର ସବ୍ରିଦ୍ଧିଜକମ୍ପୁ ନିମ୍ନଲେଖିତ ଜ
ମଦାର ମହୋଦୟମାନେ ଶୁଣା ପ୍ରଦାନ କରି-
ଥିବାରୁ ଏ ସ୍ଥାନର ଡିପୋଟୀ ମେଜମ୍ବୁର ଶାସ୍ତ୍ର ବାରୁ
କମଳନାଥ ଗୋପ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀମତ
କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ଅନୁମତ ଅନ୍ୟାରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିଦ୍ଵାରା ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଥ-
ଇଲୁ । ଭାବ ।

ଶା ବୟ କେତେବେଳେ ପଣ୍ଡିତ ବାହୁଦାର କମିଟାର ଟ ୧୫
ଶା ବକେ ଉପରିଦ୍ଵାରା ନିମିତ୍ତ । ସହବୋକ୍ତ ଟ ୧୫
ଶା ବକେ ଦୁଇକଟି ପାଇସରେ ମହାଶ୍ୱର । କା ।

ନିମ୍ନଲେଖ ତଥା ପାଇସରେ ମହାଶ୍ୱର ।

ଶା ବାହୁ ପରଶ୍ରମ ମାନ୍ୟବର ।

” ଜଳଦର ଦୋହାର ।

” ଜଳମର୍ଦ୍ଦ ଦୋହାର ।

” ବସନ୍ତ ପତ୍ର ।

” ଶାମମର୍ଦ୍ଦ ଦୋହାର ।

ଶା ଚନ୍ଦ୍ର ଜଳଦର ମହାଶ୍ୱର ।

” ରମାନାର୍ଦ୍ଦ ମହାଶ୍ୱର ।

ଶା ମହାଶ୍ୱର ଦୋହାର ।

ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠନ ଲାହା ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ ଥିଲୁଣ୍ଠନ
ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ

ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର ନିମିତ୍ତ ପ୍ରେସର ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ମହାଶ୍ୱର

ଦେଇବାରେ ବ୍ୟାୟ ଦେଇ କ ଏଥାନ୍ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଦେଇ
ଦେଇ କେ, କ, କୁଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର ନିମିତ୍ତ ଦେଇ
ଲକ୍ଷ । ବର୍ଷର ସମ୍ଭବ ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରେସର
ଦେଇବାରୁ ଅଳେକ ଅବଧାନ ଅପର ଏହି ପ୍ରେସର
କୁଣ୍ଡର

ଅକାଲର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

EMPERESS Vrs. RAGHUNATH SING AND 14th OTHERS.

Case under section 4 Act III of 1876. This is a case in which Defendants Raghunath Sing and 14 others of Mouza Kantalo are charged with having constructed an earthen bund across the drain cut situated between the distributaries Nos. 9 and 11 in Mouza Kantalo Pergunah Asureshar with a view to stop rain water in their paddy fields. The complainant Maguni Mahanty alleges that "had this water been allowed to pass off, the Defendants would have been under the necessity of taking canal water", that the Defendants did not execute Kabulyat to the Irrigation Department for the payment of water rates for supply of water, that he went to cut this bund in company with Jagu Mallik and some coolies, but the Defendants did not allow him to do so. From the sketch filed by the accused, it is seen that the *bund* was constructed at the mouth of the drain cut (A) for the purpose of preventing the rain water, which accumulated in their paddy fields from passing through it into a neighbouring Jore or a depression containing water which belongs to the local Zamindar Anna Purna Debya. From this circumstance, it seems to me that the drain was cut for the purpose of constraining the Defendants to canal water. It is proved that the *bund* was constructed at a certain distance from the mouth of the cut. No damage is, I see, caused to the drain. The real object of this drain I think is to drain off the unusual quantity of water which may destroy the paddy plants but not to drain off the scanty water which may accumulate in the paddy fields. The Defendants admit that they constructed the *bund* on their own lands for stopping rain water in their paddy fields, but that when the Police went to the spot they allowed him to cut it. I think that the Defendants can stop rain water

in their own paddy fields. The *bund* was made on one Sadu Singh's land. Sadu is a relative of Raghunath Sing defendant. The witnesses for the prosecution Jagu Mallik and Karuni Mallik say that at a distance from the drain the *bund* in question was constructed. If, owing to a drought, the defendants had constructed a *bund* for stopping scanty rain water in their own fields I do not see that the Defendants have committed any offence under the provisions of Act III of 1876. The witnesses for the prosecution deposed that the Defendants did not execute Kabulyats for the payment of water rates and that the drain which was closed last year was opened this year for the purpose of draining rain water. The obstruction or alterations meant by the Act does not in my opinion occur in this case. The intention of the accused persons should be taken into consideration and the case should be tried according to it. Under these circumstances I think I shall not be justified in convicting the accused and I must therefore acquit them.

Baradakant Mazumdar
16-11-1883. } Deputy Magistrate.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ହୃଦୟପୂରହୃଦୟ ଚାତିର ରଣ୍ଜା କବିତା ।

ରତ୍ନପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପନ

ଲକ୍ଷମୀଶାହୀ ।

ଏହି ଦିନେ ଅଭିଷ୍ଟ !

ତାତିର ଶକ୍ତି !

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ପ୍ରକାର ସେଗରେ ଆକାନ୍ତ୍ରିକ କୁଆନ୍ତି ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି କବିତ ଧାରଣ କଲେ ନିଷ୍ଠିତରୂପେ ନବରତି ଓ ଉପମର ହୃଦୟ ।

ଏ କବିତ ନାନା ପ୍ରକାର ଧାରଣାର କୌଣସିମେ ନିର୍ମିତ । ଦେହରେ ଲବିଥିଲେ ଶୁଦ୍ଧର ଲବଣ୍ୟକୁ ଓ ଅମୁରସ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ ମୁହଁ ତାତିରଶକ୍ତି ଦ୍ୱୟାଦିନ କରଇ ପିଲମାନଙ୍କ

ପରେ ବିଶେଷ ଉପକାରୀ ଓ କାନ୍ତ୍ରିକ ଅବଶ୍ୟକ ।

ଏହାକୁ ପିଲାଲେ ନମ୍ବରେ ବେଗ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ନବାରଣ ହୃଦୟ । ସଥା—ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁ, ରକ୍ତାମାଶୟ, ସବୁତ ସେଗ, ମୁଢାବାର, ହୃଦ୍‌ବିନ୍ଦ, ବାତ, ସନ୍ଧିବାତ, ବସ୍ତ୍ରିଶୁଳ, ସମୁଦ୍ରିଶୁଳ, ଧାରୁଦୋଷିଲ୍ଲା, ସାଧାରଣ ହୃଦୟଲବା, ହୃଦ୍‌ବାହ, ପରାବାତ, ସବ୍ରାପକାର ବେଦନା, ବାତାଧିକ୍ୟ, ଅଗାମୀଶ୍ରୀ, ମୁଢାବାର ହୃଦ୍‌ବାହ, ବିଷ୍ଣୁଶ୍ରୀ, ପିତ୍ରେନାବ, ନଦ୍ରାନାଶ, ଶିରବେଗ ମୁଦ୍ରିନ, କେଶକର ସ୍ଵପ୍ନ, ବାକ୍ସେଥ, ଶ୍ଵାଲେବମାନକର ହର୍ଷ ମର୍ତ୍ତ୍ତା, ମୁଢାବେଗ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ, ବିଷ୍ଣୁଶ୍ରୀ ଦୃଢ଼ବନନ୍ଦବୋଧ ଏବଂ ଶର ଶାଶବାଦ, ସ୍ଵପ୍ନ ଏହି ଶୋଣିତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପ୍ରେଷଣ ।

ଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟର ତାତିରର ହୃଦୟ ହେଲେ ରକ୍ତର ଦୋଷ ଜନ୍ମିଯାଏ, ଏହି ଦେହ ପରିମିତରୂପ ତାତିର ରହିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତାହା ଉଚ୍ଚ ତାତିରକବତ ପିଲାଲେ ସାଧିତ ହୃଦୟ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ତର୍ତ୍ତରୀୟ ଗୋଟିଏ ରେଣ୍ମ ସ୍ତ୍ରୀଦ୍ୱାରା ଗଲଦେଶରେ ପିଲାକାରୁ ହୃଦୟ, ଦିନା ଶୁଦ୍ଧର ସେ କୌଣସି ସ୍ନାନରେ ପିଲାଯାଇ ପାରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ କବିତ ଓ ରେଣ୍ମର ମୁଦ୍ରିଟିଏ ଦେଖିଯାଏ ଅଟେ । ତାଦରେ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଦୂରଥାର ମାସ୍ତଳ ଲାଗିବ ।

କଟକ ଜଳରେ ଅମ୍ବେ ଏଥର ଏକ ମାତ୍ର ସବ୍ଦେଶେ ଅଟୁ ।

ଆମୁ ନିକଟରେ ଏକ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଦୋକାନରେ ଏହା ବିକ୍ଷେପ ହେଉଥିଲା । ଏହି କଟକଦ୍ୱାରା ବିପ୍ରକାର ଫଳ ଦେଉଥିଲା ତାତିର ଜଣାଇବା କାରଣ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ପାଇସାପତ୍ର ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ କଲି ।

ଶ୍ରୀ ବିଜ୍ଞାପନ କଟକରୀ ।
ତେଜାକାଳ ଅନ୍ତିଶ୍ଵର ସର୍କଳ

ପ୍ରକାଶ ପତ୍ର ।

ଆମ ରେଇ ବାଟ କଥେ କେଣିର ମାତ୍ରର ରେଖି ଅଛନ୍ତି ଏ ଅପରାଧକର ପ୍ରେହର କବିତର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଶାବଦ ଏ ତାହା ବ୍ୟବହାର କର ସେ ମହା ଉତ୍ସବର ସବ କରିଅଛୁ ସେଇ ପାଇଁ କଟକରେ ରଣ୍ଜା ଅଟୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କୃତଜ୍ଞତା ବହୁତ ରଣ୍ଜା ଅଟୁ ଯେ ଅନ୍ଧର ଦେଖିବାର ଦେହରେ ତାତିର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱୟାଦିନ କରଇ ପିଲମାନଙ୍କ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ପାଇଁ ଅନ୍ଧରେ ଦେହରେ ତାତିର ଶକ୍ତି ଏବଂ ତାତିର ସେ ରହିବାର ପାଇଁ ଅନ୍ଧରେ ଦେହରେ ତାତିର ଶକ୍ତି ଏବଂ ତାତିର ସେ ରହିବାର ପାଇଁ ।

ପାତ୍ର କାହାରେ

ସାଧୁଦ୍ଵିଜସମ୍ମାଦପତ୍ରକା ।

७५८

ପ୍ରାଚୀ

ବନ୍ଦାରିଷ ଓ କଟକ ରେଳକାଟର ଉତ୍ତିମ-
ସୁର ସାହେବ ଅଗ୍ନିଲ ଓ ଖଲହି ଉତ୍ତାବ
ସହି ଏଠାରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବାର ଲତ ସେମ-
ବାର ଦିନ ମହାନୀଯ ସେବାର ମହୁଧରାତାକୁ
ସାଇ ଜୀବବ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲାଣ୍ଟି ।
କ୍ଷାଇଲେବଳ କାଳର ପ୍ରଥମ ଭାଗର ପଢ଼ିମି
କମ ତଥାବ କର ମାଲଜଙ୍ଗ ଅଭିଜ୍ଞାନିବେ ।
ଏଥିରୁ ଏ ରେଳକାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ଆଶ
ଦେଖାଯାଏ ।

ଅମ୍ବୁଦ୍ଧାନେ ହୃଦୟର ସହିତ ଥକଗଲ ହେ-
ଲୁଁ ସେ ଲେଖିଥାର ମହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛି ଏ-
ଠାରୁ ସେ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଧତା ଯାଇଥିଲ କହିର
ଅଧିକାଂଶ ଫେରି ଆସିଥିଲା । ବୁଝିର ଭାବରେ
କର୍ମ ପରିଚ ଯାହା ପ୍ରଥମ ଦିନାଙ୍କ ଏଠାରୁ
ଯାଇଥିଲ ତଥା ସମସ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସକଳେ ଗୁରୁ-
ତ ବୋଲିଥାର ମାତ୍ର ଦେଉଥିଲ ସାଇଥିବା ।
ବାହୀ ଜିନିଷ ପଥା ସମୟରେ ଉପରୁଚି ନ
ଦେବାରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନର କାର୍ଯ୍ୟାଧିକାରୀଙ୍କାନେ ବେ-
ଶମସ୍ତ ଲେଉଖାଇ ଦେଉଥିଲା ଏହି ଶୁଣାଇ-
ଏ ବେ ସମସ୍ତ ଲୁଦିଗାଲକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲୁ
ସୁରଧିଂ ଅଛି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେବାର ଉପାୟ
ଲାଗିଛି । ଯୁଗମ୍ୟ କମିକିଙ୍କ ଶିଥିଲପଣିଆରୁ ବୈ
ଲାଗିବାର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଏକଥା ବୋଲିବା ବାହୁଦିନ
ଏଠାରୁ । ଏଠାରୁ କାନ୍ଦାପ୍ରକାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ
ବୋଲିଥିବାର ଅମ୍ବୁଦ୍ଧାନେ ଆଖା କରିଥିଲୁ

ଯେ ତେଣୁ କାରଗର୍ମାନେ ଏଥର ସୁଖାତି
ଅଳ୍ପ ସମୟକ ଜ୍ଞାହିବ ହେବେ ମାତ୍ର ସବୁ
କିମ୍ବଳ ହେଲୁ ପ୍ରାୟ ଦିଶାଥିଲି ।

ବାରୁ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଦିତ୍ ଲମ୍ବାକୁରଙ୍ଗ
ମାତ୍ରପିଟ ମୋଦିମା ଗଇ ସୋମବାର ନିଷତ୍ତି
ହେଲା । ପେଣ୍ଠି କଣ ଏ ଆସାମୀ ଉପରେ
ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ରହି ମଧ୍ୟରୁ ଗ୍ରାଜିଣୀ
ସଥାହ ଖଲ୍ଲସ ଘରକେ ଅଳ୍ୟ ହୁଏ କଣ
ସିଂହାଲୁ ବର୍ଷେ ଲୋହୀଏ ଏବଂ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ସିଂହାଲୁ ଦେଇ ବର୍ଷ ଜାଗବାସ ଦ୍ଵାରିଥାକ
ଚାଲିଥାନ୍ତି । ଅସମିନାଳେ ସେହିଦିନ କିନ୍ତୁ
ସହେଳିତାରେ ଜୀମିନରେ ଘହବାର ପ୍ରାର୍ଥନା
କର କୁତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଅପିଲର
ଶତାବ୍ଦୀରେ ତ ହେବ ଦେଖିବାରେ ଅଧିବି ।

ଯାକପୁର ମୁଦ୍ଦନସିଧଳ କିରାନର ମୋକଳ-
ମା ମଥ ଏହି ତିନ ନିଷଟ୍ଟି ହୋଇ ଘବା ଉପରେ
ଯେହିଁ ତିନ ଅରଥୋଗ ହୋଇଥିଲ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଅରଥୋଗରେ ଏକ ବର୍ଷ ଲେଖାଏ ତିନ ବର୍ଷ
ତାହାକୁ ଦୃଢ଼ବ୍ୟାଳ ହେଲା । ଏ ବର୍ଣ୍ଣି ସୁଦା
ଜଳ ଘାହେବକ ଅନ୍ତରମେ ସମ୍ମତ କମିଲରେ
ଥିଲା । ଅଧିଲ ନିଷଟ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୌଧି ମତାମଂ
ତ ପ୍ରଭାଗ କରିବାକ ଅନ୍ତର ହେଲା ।

ଆମେମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ସହିତ ସ୍ଥିବାର
କରୁଥିଲୁ ସେ ଦୀର୍ଘ ମଧ୍ୟସବଳ ଶର୍ଣ୍ଣକ କୃତ

କାର	<table border="0"> <tr> <td>ମୁଖ୍ୟ</td><td>ଅଗ୍ରମ</td><td>ବିଜ୍ଞାପ୍ତି</td></tr> <tr> <td>ବାର୍ଷିକ</td><td>ଟ ୫୯</td><td>ଟ ୨୯</td></tr> <tr> <td>ଆକମାସିଲ</td><td>ଟ ୦.୫୫</td><td>ଟ ୮</td></tr> </table>	ମୁଖ୍ୟ	ଅଗ୍ରମ	ବିଜ୍ଞାପ୍ତି	ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯	ଆକମାସିଲ	ଟ ୦.୫୫	ଟ ୮
ମୁଖ୍ୟ	ଅଗ୍ରମ	ବିଜ୍ଞାପ୍ତି								
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୯								
ଆକମାସିଲ	ଟ ୦.୫୫	ଟ ୮								

ଅବଧାନକବୁ ଖଣ୍ଡିଏ ଦୂରହାର ପାଇଥାରୁ । ଏ
ସୃଷ୍ଟିକର କଳେକର ସ୍ମୃତିଶ୍ଵା ଏବଂ ଏହି ପଦ୍ଧାଳ-
ୟରେ ମୁହଁର ହୋଲାଥାରୁ ମନ୍ଦିର ଟଙ୍କେ ୨୦୦ ମାତ୍ର ।
ଏଥରେ ଶୁଦ୍ଧଶାଳର ପିଲାମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଦେବା
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହାଯିଶବନ୍ତ ଛତ୍ରାଦି ରାଜୀ-
ବାର କେବେଗୁଡ଼ିଏ ନିମ୍ନ ଅଛି ଚାପୁର୍ବିରୁଧେ
ସନ୍ତିବେଶିବ ହୋଇଥାରୁ । ଶୁଦ୍ଧଶାଳର ପ୍ରତିକଳା
ଶିକ୍ଷା ସାକ୍ଷି ସଥା ସମ୍ମନ ସ୍ଵରକରି ଉତ୍ସମଙ୍ଗେ
ଆଧୁନିକ ଉତ୍ସମ୍ମା ସାତକୁ ନିଶାଇ ବିଶ୍ଵାକାର୍ଯ୍ୟର
ରୁହନି ସାଧନର ଚେତ୍ନା ହୋଇଥାରୁ ଏବଂ
ଆମ୍ବେମାନେ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ସୀବାର କରୁଥାରୁ
ସେ ଗନ୍ଧକାର ଏଥରେ ଉତ୍ସମଗ୍ରୁଧେ କୃତ-
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥାଇନ୍ତି । ଶିକ୍ଷାବିଭାଗୀୟ ଅନୁଭବ
କରମ୍ଭିର ଭବ ଅନ୍ୟହାର ଏପକାର ପୁଷ୍ଟିକ
ରୁଚନା ହୋଇ ନପାରେ ଏବଂ ଏହାହାର
ବିଧାନମାକଙ୍କର ପଥୋତତ ପାନ୍ଧୀଯ ଦେବ
ନେବକ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଧୁତ ଉଚ୍ଚକ ଅବ୍ କଲାଟ ଗନ୍ଧମସ
୨୪ ଦିନ ସନ୍ଧା ସମୟରେ ବନ୍ଦାରୁ ମିଶି
ଦିଲୁ ସାହା କରେ । ବାଟରେ ଆହମତା-
ଦରମେବେ ପାଇଁ ସନ୍ଧାନ ଦେଖାଉବା
ଦିଶ ନାଲାପାହାର ଥାଏୟେକିକ କରିଥିଲେ
ବ ସନ୍ଧୁତ ଘୋରେ ଗୋଟିଏ ଦଳ ରହି-
ବ କୋଇ ଅଧିକ ଆଜନ୍ତା ଥିଲେ ମାତ୍ର
କଲ ଏକଦିନ ତାଙ୍କର ଦରନାହିଁ ହେଲା ।

ସେଠା ଅଦ୍ୟର୍ଥନା ପାତରରେ ତଡ଼କ ସାରଶବୁ
ଆଜିନାହିଁ କରିଥିବାର ବ୍ୟଲ୍ କର ବେଳ ଏ
ଘରୀ ସମୟରେ ସେଠାରୁ ଫଢ଼ା କଲେ ।
ଭିଲବାର ସଙ୍କଳନ ଟକା ଖର୍ଚ୍ଚ କର ଯେଉଁ
ବେଳବାଟ ନରୀଏ କରିଥିଲେ ଘାଡ଼ାକୁ ଖୋଲ
ପ୍ରାଣି ଗୋଜନ ଦିଯୁ ସମେପନ କଲେ । ତପ୍ତ-
କର ମହାଶବ୍ଦା କେତେବୁଦ୍ଧି ବାପୁରମ୍
ଭିଲବାର ଓ ନାସିକର ଉତ୍ତମ ପ୍ରାକର ପଟ-
ଗ୍ରାମ ତଥା ଏକ ସବର୍ତ୍ତିହାର ଓ ମୁଖ୍ୟବିଦ୍ୟା
ନଷ୍ଟତା (ସଦବ) ତିରୁକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପହାଙ୍କ
ଏବଂ ସବର୍ତ୍ତିହାର ଦେଇ ଦେଇ ବିଦ୍ୟାଯୁ ଦେଲେ ।
ବାଟରେ ଦଶାତାରେ ସଥାବନ୍ଧୁ ସମ୍ମନ
ହୋଇଥିଲା । ଅବଶେଷରେ ସେହିମାତ୍ର ତାଙ୍କ
ଦିଶ ଅପରିହାତ ଏ ଏ ଘରୀ ସମୟରେ ମିରି-
ତାରେ ପହାହ ବିଶାମଳାହ କଲେ ସମୟ ବାଟ-
ଯାକ ବଜାପୁର ସମ୍ମନଳାହ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ
ସମୟ ସବର୍ତ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଥାନା କ୍ଷେତ୍ରମାନ
ଅଲୋକତ ହୋଇଥିଲା ।

କଟିବରେ ସେହି ଦଂସକ କର୍ମଗୁଣ
ଅଛିନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟରେ ବାରକମାସୁର ମାତ୍ରେ-
ଲିଙ୍ଗ ସାହେବ ଏବଂ ସବ ଜଳ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାହେବ
ସୁରକ୍ଷା ପାଇବା । ଏ ବର୍ଷ ଏ କୁଟୀ ପେନସନ
ଶ୍ରୀରାମ ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ ଘାସ କରି ଏଠାରୁ
ବିଦାୟ ଦୋଷ ଯିବାର ଶ୍ରୀ ପ୍ରିଯ ଦେବାରଥକୁ ସୁତ-
ବଂ ପୁରୁଷ କର୍ମଗୁଣ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ ।
ମାଜମେଲାନ ସାହେବ ସନ ୫୦୦୦ ଟି ଟଙ୍କ
ସାଲରୁ ଏଠାରୁ ଅଧି ସମାଜଦାତାଙ୍କ ବଡ଼
ଭାବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିଠାରେ କଲେ ଏବଂ ୩୦
ବର୍ଷ ଏଠାରେ ଭାବନାଦାର ଦେଖିଲୁ ଘେରି-
କି ପ୍ରତି ବାହାକର ବିଶେଷ ମମରା ଛିନ୍ଦିଥିଲା ।
ବାରକମାସୁର ମହିମାର ନିୟମକିମେ ସେ
ଯେହନେନ ନେବାକୁ ବାଖ ଦୋଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଆମ୍ବେମାନେ ଆଜନ ସହିତ ଅବଶର ହେଉ
ଯେ ବକ୍ରମେଷ ଭାବାକ ପ୍ରତି ସଦୟ ଦୋଇ
ମଧ୍ୟର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଜିସ୍ଟରେ ବର୍ମରେ ନିୟମ
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥର କେବ-
ଳ ଟ ୫୦୦ ଟା ଥିଲା ଏବେ ଟ ୨୦୦ ଟା
ହେବ ବୋଲି ଶୁଭାୟାବ । ଏହାଙ୍କ କର୍ମରେ
ଯେ, ଏହି ଟ୍ରେନି ସାହେବ ଗ୍ରେ ଗ୍ରେବାର
ଏବଚକ୍ରମିତି ରଜିସ୍ଟରେ ସାନ୍ତତରୁ ବଦଳ
ଦୋଇ ଅସାଧ୍ୟ । ଶ୍ରୀ ଶିରଟ ସାହେବ

ଏହାରେ ପ୍ରାୟ ୨୦ ବର୍ଷ କଟାଇଲେ । ସେ
ଅଗମ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ଘେନ୍ଦରଳ ନେବେ
ବୋଲି ଗବ୍ରୀମେଘରୁ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଥାଏ ।

ଗର ସୋମ୍ୟବାରତାରୁ ରୂପବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏଠାରେ ବିଲଷଣ କଲନଦିଅ ହତ ହୋଇଥିଲା ।
ଶେଷ ଦୂର ଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବପାତ୍ର ସହିତ
ଆହୌଁ ମାଧ୍ୟାହ୍ନ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ନ୍ୟାନାଥଙ୍କ
ସହିମାଣରେ ବାର ପରଳ-ପ୍ରାୟ ବନ୍ଦ ନ ଥିଲା ।
ସବ୍ୟତି କି ଦୃଷ୍ଟି ଘେମନ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ଯହିଁରେ ବିଲ ଖାଲରେ କଳ ଜମା ହୋଇ
ପାରନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଫିମାଗରି ବିଲ ପଢନ ହାତ ମାଝ
ରିକ ଯାଇଥିଲା ଏହି ଦେଲେ । ପିତାରୁ ପାତ୍ରୀ
ଏତିନ୍ତିକ ପର ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । ମେଘ ସଙ୍ଗ-
ରେ ଉତ୍ତର ଏବଂ ଉତ୍ତରପୂର୍ବେଳ ବରାଏ
ସହଜବେଗରେ ହୋଇଥିବାରୁ କୌଣସିଠା-
ରେ ଗୋପାଳ ଦୋଷଥିବାରୁ ଅନୁମାନ
ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଚୁରରେ ବୁଦ୍ଧ ସଙ୍ଗବୀନ୍ୟ
ଗବ୍ରୀମେଷକ ପ୍ରଗ୍ରହର ରିଷୋର୍ତ୍ତରୁ ଜଣାଯାଏ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଏହି ଅଗ୍ରବାନ ଉପକୁଳମାନଙ୍କରେ
ଏହି ଦଙ୍ଗ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଉତ୍ତରପୁର୍ବରେ ମଧ୍ୟ
ସାଗନ୍ୟରୂପ ଗୋପାଳ ଅନୁହବ ହୋଇଥିଲା ।
ନିରାପାଠକ ଅଗ୍ରବାନ ପରତ ପ୍ରାକରେ ଏହି
ଦଳକାର କେତେ ପ୍ରାକରେ ନ୍ୟାନାଥଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏଥୁ ଦୂରକୁ ଏହି ଗୋ-
ପାଳର ସବିଶେଷ ବିବରଣ କଣାଯିବ । ସମେ
ଧରେ ଏହି ହତ ଠକ ଗର ମାସର ହତ ପ୍ରାୟ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଥାଇରେ କହିଗଲା ଏହି ଅମ୍ବେସନ୍ଦେଶ
ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅବାରଣ ଥିଲ ଦୃଷ୍ଟି ଲାଗି
କାହାର ପାଦର ଦୂରବର ଦେଲୁ । ଏହିକାଂ
ଶାକବାଲ ରହିଁ ସଙ୍ଗେ ମେଘ ଓ ବରାଏ
ଦେବାରୁ କେମନ୍ତ ପାଗ ହୋଇଥିଲା ସମେତ
ଅନୁହବ କରିଥିଲା । ଅବଳ ପଣ୍ଡରେ ବହାନ
ମୋଟରେ ଅଗ୍ରବାନ ଦଳ ଉପକାଶ ଦେବାର
ଯାଇ କି ପାରେ କାରଣ ଥାନ ଗଲ ଏହି
ଅମର ଆଶା ଗଣିବାର ଜଣାଯାଏ । ତେବେ
ଏହିକି ରମା ଯେ ବଢ଼ି ଦେପାଳନ ଦେବାର
କଲିବାକା ପ୍ରଦୀପମାର ବୌଣସି ମତ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ଦେଲିବର୍ତ୍ତ କିମ୍ ନିଜାକୁ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ହେଲେ
ମେ ଏବ ମଧ୍ୟରେ ନାଗାପବାଳୁ ପରାୟ ତିର୍ଯ୍ୟ

ନେବେ ଦେଖାର ଦେଇଥିଲା । ହରୁକବାହା
ମାନେ ସେପରି ଏହା ଉତ୍ତ କରନବା କାରଣ
ବ୍ୟକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ସମ୍ପଦକେ ସେହିପରି କେବେ
ଏହା ଅକଳ୍ପନରେ ପରିଶର ହେବ ତାହା
ଦେଖିବାରୁ ବସି ହୋଇଥିଲା । ହରୁପୁଷ୍ପର
ଦିଲଖା ପରାର ଉପରୀତ ଦିଗରେ ସମ୍ପଦରେ
ଲାଗିଥିଲେବେ ବରୁନବାହକ କିପ୍ପାରେ
ଅତି ଶୁଣ ନାହିଁ । ପ୍ରତିଷଠା ପ୍ରତିଷଠାର୍ତ୍ତ ଓ
ପ୍ରତି କଥାରୁ ଅଳାଇ ବସି ଅଛନ୍ତି । ଲାଗ
ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଅକର୍ଣ୍ଣିତ ସମ୍ବାଦ ତାଙ୍କା
ମନକରେ ଏହି ଜୀବରେ ପ୍ରତିକରି ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଖ୍ରେଟ ସେହିତେଣ ତକୁ ବିଲ କମ୍ବିତ୍
ସମ୍ପଦରୂପ ଲାଗୁଥାର କର୍ତ୍ତୃମେଧ୍ୟ ପାଇଁପୁରୁଷ
ଧର ଅଛନ୍ତି । ସାବକଳ ଏ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଅମ୍ବେ-
ମନେ ପ୍ରମୋଦ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ତା
ଦିବାରୀ ଜ୍ଞାନକର ଏ ବିଭିନ୍ନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଗୋଟାଏ ଉପବାର ଦେଇ ନୁହେମା ଏହିର
ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବାଦ ଆଜା, ଦିରାବା, ଓ ସର୍ବ
ନିହିତ ରହିଥାଏ । ବିଂଶକ ଗର୍ଭମେଦ୍ୟକ-
ହାର ଭବାରମାତମାନଙ୍କରେ ଜାରି ହୋଇ
ସେପରି ଜାରିଯାଇଲା ବାର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତରେତ୍ତର
ଦିନବାରୁ ଅଗ୍ରବର ହୋଇ ବନ୍ଦ ଦେଖିଲେ
ପରିଚିତ ହେବୁ ଅଗ୍ରବର ସେହିଥେ ଜୀବାର
ମନୋମନ ପ୍ରଦ ହୋଇ ଅଗ୍ରବର ପରିପୁରୁଷ
ଦିନରେ ଶମିତ ଏବନ୍ତ ପ୍ରୟୋ ପାଇଁ ଅଗ୍ରବର
ଏବି ଅମ୍ବନ୍ଦ୍ୟ ସତରଦ୍ଵି ପ୍ରଦାନ କର ଅହରଦ
ବ୍ୟାସର ଅମେଶା କରୁଥିଲା । ଭାବିତକାହା
କେବେବୁ ମୁଦ୍ରପାଳ ଲିଂସକାନଙ୍କ ପତ୍ର
ଦିବିଲେ ଲିଂସକାଳ ତମ୍ଭକ୍ ଭୂତାରବାର
ପରିଚିତ ଦେବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ପାଠକେ ଶୁଣି ଯାଇଥିଲୁ ଦୟାଖୁ କହିବା ଯେ
ଖ୍ରେଟ ସେହିତେଣ ହରୁ ହର ବବ ଦେବା ଓ
କଂସକ କର୍ତ୍ତୃମେଧ୍ୟକର ଯେଥିରେ କୋଣିପି
ସମ୍ବନ୍ଧ ନ ଥିବା କି ଯାହା ସେ କହୁଥିବା ମର୍ମରେ
କହିପ୍ରବାଦ ବିଟିର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ତାହା
ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଆନା ଓ ଗ୍ରାମଜ ମହାବଜୀବ ଗର୍ଭ-
ମେଷ ଉତ୍ତର ଦିନର ଏବାନ୍ତ ପଞ୍ଚବିଲମ୍ବା
ହୋଇ ପ୍ରେସ କରିଯାଇବାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେସଜୀ ଦେବ ପରିପୁରୁଷ । ଅମେଶାନେ ପ୍ରଦ-
ମନରେ ଆଜା ହୁଅଥିରୁ ଯେ ଯାହା ଶାଶ୍ଵତ
ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଶର ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶାଶ୍ଵତ
ଦେଖିବା ହୁଅଥିରୁ ହୁଅଥି ପରିପିତ ହୁଅଥି ।

କମଶଳରଙ୍ଗର ରିପୋର୍ଟ ।

ପ୍ରାୟ ଅତେବକର୍ଷ ଅନସନାଳ ଓ ବିଗ୍ରହ
ଭାବରୁ ଏହି କମିଶନ ଅଧିକା ରିପୋର୍ଟ ଲଣ୍ଡିଆୟ
ଦିବ୍ୟମେଣ୍ଡ୍ସଙ୍କ ଅର୍ଥଶ କରିଥାଏନ୍ତି । ରିପୋର୍ଟଟି
ମାନ୍ୟ ନୁହଇ ଏକା ତହିଁର କଲେବର
୩୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅଟଇ ଏପର ସେମାନେ ଯେତେ
ଲୋହର ସାଂକ ନେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେ
ଆବେଦନପଦ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାୟ
୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରତ୍ୟେ କରିଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ଆଲୋ-
ଚାନ୍ଦୋ କରିବିଲେଇ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରି-
ପାଇଁ ଏହି ବିଜ୍ଞାର ଉଦ୍‌ଦିନ ସାଧନ ନିମିତ୍ତ ଯେ
ସମସ୍ତ ପରମର୍ଶ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତାହା ୨ ଅଧୀ-
ଯାରେ ବିଦ୍ୱାଳ୍ ହୋଇଥାଏ । ଯଥା—୧ମେ ନିମ୍ନ
ଅଳ୍ପ, ୨ୟ ଟୁଲ ଓ କଲେଜ, ୩ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ପରମର୍ଶର ପଦାଳା ଇତ୍ୟାଦି, ୪୰୍ଥ ସ୍କୁଲ୍
ବିଦ୍ୟାଳୟ ସହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟର ବିଦ୍ୟ-
କଲ୍ପା, ୫ମ୍ ବିଦେଶ ଶ୍ରେଣୀର ଜିଗ୍ନାସଙ୍କର୍ତ୍ତ୍ଵୀୟ
ବ୍ୟାକ୍ସା, ୬ୟ ଶିଖୀପଦାଳ୍ୟ ବଜ୍ରାୟ ବିଧାନ ।
ପ୍ରତି କି ଜୀବରେ ଯେତେ ପରମର୍ଶ ଦିଅ
ପାଇ ଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ବର୍ତ୍ତନା କରିବାକୁ ଏହି
ପ୍ରତି ପଢ଼ିବାରେ ସ୍ଥାନ ନହିଁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାଳ
ପହିଁର ବାହୁଦ୍ୟ ବର୍ତ୍ତନା ନଈ ପ୍ରଯୋଜନ ନାହିଁ
ଏହାକୁ ବରେକନା କରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
କି ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରୂପ କରିବାକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବେ
ତାହା ଯଥାକାଳରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଏବଂ
ବ୍ୟବେବେଳେ ତହିଁର ପରିଚୟ ପାଠକମାନେ
ପାଇଲେ କାର୍ଯ୍ୟର ସମସ୍ତ ପରିଧି ହେବ
ଏବଂ ଏତିବ କହିଲେ ସଥେଷ୍ଟ ହେବ
ଦୁଇଶିଶା ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଯେଉଁ ଅଧି-
କା ଥିଲ ରିପୋର୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହା ଦୁର୍ବୁଲ
ହୋଇଥାଏ । କମିଶନମାନଙ୍କ ପରମର୍ଶର ମନ୍ତ୍ର
ପାଇଁ କି ନିମ୍ନଶିଖ କୁ ସାଧାରଣରୁ ପେ
ନ୍ତର ପାଇଁ କାଳକୁ ପ୍ରଳିଳ ଉଚ୍ଚତାବି
ନ୍ତର ନାହିଁ ଏବଂ ନିମ୍ନଶିଖ କାଳକୁ ହେବ
ଦୋଷମାଳ ସମ୍ବନ୍ଧର କରିବାକୁ ହେବ
ଏପରିକାର କରିବେ ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ
ରଥାକୁ ହେବ ଯେ କମେନ୍ଟରିହାର ଭାଇ
ଲୋହ କରିବାକୁ ଲେବେ ସମର୍ଥ ହେବେ
ଶେଷରେ ସମାଜନାର ଓ ରଜନାର
ପାଇଁର ଉଚ୍ଚଶିଖାର ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗ
କରିବାକୁ ହେବ ।

କଲିବନ୍ଧର ଉତ୍ସବ ।

ଗର ସ୍ପୁଦରେ କଲିକତାରେ ସେ ସମୟ
ଉତ୍ତର ହେବାର ଥିଲ ତହିଁର ବାର୍ତ୍ତା ପଠକ-
ମାନଙ୍କ ଜଣାଇ ଅଛି । ସମ୍ଭବ କଲିକତାର
ସମାଦଧିମାନଙ୍କରେ କେତେବେ ଉତ୍ତର
ଦିବରଶ ପାଠ କରି ତହିଁର ସମେପ ଦିବରଶ
ପାଠମାନଙ୍କ ଜଣାଇ ଅଛି ।

ପ୍ରଥମ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରିତ କଲିକତା ପ୍ରବେଶ—ଗର ଶନିବାର ସାବେଳ
ମହୋଦୟ ସକାଳ ଆଠୁପଞ୍ଚ ସମୟରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ଶାଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ଏବର୍ଷ
ଯେପରି ସମାଜେହରେ ହୋଇଥାଇ ଏମନ୍ତ
ପ୍ରକ୍ଷେ କେବେ ଦେଖା ନ ଥିଲା । ଦେଶୀୟ
ଲେବମ'ନେ ଏଥରେ ଅଧିକ ଉତ୍ସବ ଦେଖାଇ
ଥିଲେ । ହାବଡ଼ା ବୈଲଗରଠାରୁ କଲିକତାର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କୋଠିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନଭାର ସୀମା
ନ ଥିଲା ନଗରବାସୀ ଧନଠାରୁ ଦରବୁ ଏବଂ
ଦୃଢ଼ଠାରୁ ବାଲକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରଶତ ବଡ଼ ଲାଟ
ମହୋଦୟରେ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ନିମିତ୍ତ ବାହାର
ଥିଲେ । ଶଙ୍କ ଘଣା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଦ୍ୟ ଏବଂ
ଜୟଧ୍ୟନରେ ନଗର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ରହି-
ରେ ଧାପାକ୍ଲ ଅମାବସ୍ୟା ପରି ଲେବ ଆପଣା
ଘରେ ଅଲୋକ ଦଳ କରିଥିଲେ । ଏ ସମ୍ପଦ-
କୀୟ ବାହୁଦୟ ବିବରଣ ଅମ୍ବୋମାକେ ଏକ
ପଢ଼ିକାରୁ ପ୍ଲାନାନ୍ତରେ ଉଦ୍ଧବ କଳୁଁ ଉହଁରୁ
ପାଠକମାନେ ସମସ୍ତ ଜାଗି ପାରିବେ ।

ଯେତେବେଳେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର କେ-
ନରଲ ସାହେବ ଦାବତୀରୁ ରଜମାର୍ଗରେ
ଲାଟ ହବନକୁ କିନ୍ତେ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଦେଶ-
ୟୁଲେକମାନେ ମଙ୍ଗଳସୂଚକ ବାଦ୍ୟ ଏବଂ
କୁପ୍ରଧୂଳରେ ଚତୁର୍ବିଂଗ ପୃଷ୍ଠା କରୁଥିଲେ ରେ-
ବେବେଳେ କେତେ ମାତମାନ ରଂଘନମାନେ
ପ୍ରାନେ, ସତ୍ତଵପାଖରେ ଭଲେ ଅବା କୋଡ଼ି
ଉପରେ ବସି ନାନାପ୍ରକାର ଟାହୁଲି ଏବଂ ସ୍ତରୀ
ପ୍ରକାଶର ବାକିଧୂଳାର ମନ୍ଦପୁରାର ଲାଟ ସାହେ-
ବକୁ ତଢାଇ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏଥର
ବ୍ୟବହାର ରଂଘନ ସମ୍ମାଦବଳ ମନକୁ ଏମନ୍ତ
ବୁନର ଘେଲାଥିରୁ ଯେ ଇଂଲିସମାନ ଜେଲି-
ନୟସ ପ୍ରତିର ରଂଘନ ଦୈନିକ ସମ୍ବଦ୍ଧତରେ
ତହିଁର ପ୍ରଶଂସାର ସାମା ଲାହିଁ । ଇଲବର୍ଟ
କିଲର ଅବଶାଶ୍ଵା କରିବାରୁ ବଢ଼ିଲାଟ ମହେ-
ଦୟ ଏହି ସମସ୍ତ ରଂଘନମାନଙ୍କ ସାମାର ପାତ୍ର
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ମହି ମହିତଳେକ କି ବାହୁଳ

ବା ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟର ବିନ୍ଦୁପରେ ବିଚଳିତ ହୁଅଛି।
ପବନକୁ ଟେକା ମାରିଲେ କି ଫଳ କୁଆର
କାହା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସାର୍ଥରେ ସେଇଁ-
ମାନେ ଅଛି କାହାଙ୍କର ବିବେକ କେଉଁ-
ଠାରୁ ଅସିବ । ଅମେମାନେ ଇଂରାଜମା-
ନଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ଅଚରଣ ଦେଖି ଅଭିନ୍ଦନ
ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ଦୂଃଖର ହୋଇଥାଏ । ଇଲବଟ-
ଶାଲ ହେଉ ଆମେମାନେ ସେମାଙ୍କର
ଅନେକ ରଙ୍ଗ ଦେଖିଲୁଁ କିନ୍ତୁ ଏତେ ସରବ
ଦେବ ବୋଲି ଜାଣି ନ ଥିଲୁଁ । ସେଇଁ ଇଂ-
ରାଜୀ ସହ୍ୟତା, କିମ୍ବା ଓ ଧରିବରେ ପୁଅସ୍ତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ୟାଲିତ କରିଥାଏ ସେ ସୁଖି ଏପରି
ସନ୍ତୁନମାଳଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ଅଛି ଅଖିରେ ନ
ଦେଖିଲେ ଆମେମାନେ କାଷାୟ କରିନ୍ତି ନାହିଁ ।
ମହାମାଳ୍ୟ ଲଞ୍ଜି ରପନ କାହାର ଭାଇ ବିନ୍ଦୁ
ହେଉ ଏ ଦେଖିଲୁଁ ଅସି ନାହାନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତୀ
ଭାରତେଶ୍ୱରାବସାମ୍ଭାବ ପ୍ରତିନିଧି ଅଟନ୍ତି । ସେଇଁ-
ମାନଙ୍କର କାହାଙ୍କଠାରେ ଏପରି ବ୍ୟବହାର
ସେମାନେ ସେ ମନୁଷ୍ୟରେ ଲେଖା ଏହା
କେଉଁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲେକ କହିବ ? ଏ ସମସ୍ତ
କାଣ୍ଡ ଦେଖି ଅମୁମାନଙ୍କ ମନରେ କେବଳ
ଏହି କଥା ଭବ୍ୟ ହେଉଥାଏ ସେ ରଜନ୍ତର୍ମାତ୍ର
ଏକା ଭାରତବାସିକର ଚରିତ୍ୟସ୍ତ ହୁଏ ଅଟଇ
ପ୍ରାଚୀନକାଳର ସହିତା ସେମାନଙ୍କ ଏଥିପ୍ରାର୍ଥ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଏ ଯାହାଙ୍କର ସହିତା ଗୁରୁଦିନର
ସେମାଙ୍କର ସେତେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥିନଙ୍କ ହେଲେ
ସୁନ୍ଦର ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଶୁକୁ କାହିଁ ହେବ ? କାହାଦି-
ନର ଟେକ ଏହିଠରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦେଖା ଯାଇ-
ଅଛି କାଶା ହଲ ? ଇଂରାଜମାଳଙ୍କର ଏଥିରେ
ସହାନୁଭୂତି ନାହିଁ ।

ଗତ ଶୋମବାର ପ୍ରାତିକାଳରେ ଶ୍ରୀମତୀ
ଭାବୁଦେବଶ୍ରୀଙ୍କ ତୃତୀୟପୂଜା ଉଦ୍‌ବିନ୍ଧ ଅବ୍ଦିକାଳ
ସମ୍ମାନ କଲିବିତାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ଏମାଙ୍କ
ନିଜ ଅଭିଧର୍ଥନା ନିମ୍ନର କଲିବିତର ମେଘନା-
ପିଣ୍ଡର ସର୍ବ ପୁଷ୍ଟର ପ୍ରସ୍ତର ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି
ଉପଲବ୍ଧରେ ପ୍ରାୟ ୧୯ ହଜାର ଟଙ୍କା ହେବା
ଛିଥିଲା । ତହିଁମଧ୍ୟ ଏହି ଦିନ ସକଳକୁମାରଙ୍କ
ସୁରଗମଳ କାଟ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା କାରଣ ପ୍ରାୟ
ପଞ୍ଚହଜାର ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟର ହେତୁ ତହିଁର କାରଣ
ଏକ ସର୍ବ ପ୍ରତି ଅର୍ପିବ ହୋଇଥିଲା ନାନା ବର୍ଣ୍ଣ
ଓ ଗଠନର ପଣ୍ଡାକା ଫୁଲ ବୋଇଖା ପ୍ରତିବି-
ରେ ସକଳାର୍ଗ ଅଧୁବା ଶୋଭା ଧାରଣ କରିଥିଲା
ଓ ବଡ଼ି ମହାକଳମାନେ ଅପଣାଏ କିମ୍ବା

ସନ୍ଧାନ ଥିଲେ । ଏ ଦିନ, ଅହୟର୍ଥନା ସମ୍ପାଦିତ
ରିବେ ଛଂଶକ ଓ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ସମାଜ
ଦ୍ୱାରା ଏ ଉଚ୍ଚି ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ ।
ଗଣ୍ଡାରେ ଥିବା ଜାହାଜମାନ ସୁପରିଚିତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ରଜକୁମାର ଓ ବଧୁ ଲାଲବନରେ ପ୍ର-
ବେଶ ହେଲାରୁ ବନ୍ଧୁମର ଶୋଧ୍ୟନ ହେଲା
ଏବଂ ଛଂଶକ ଓ ଦେଶୀୟ ସମାଜକମାନେ
ବଳମୀ ଦେଲେ । ମିଛିନରେଖାଲିଠାର ସର୍ବପତି
ହିଙ୍କୁ ଓ ଅନେକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିନନ୍ଦନ ପାଠ କଲେ
ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ ମନୋଦୟ ତିର୍ଯ୍ୟକ ସଥେଷାପନ୍ତ୍ରି
କରିବି ପ୍ରଦାନ କଲା ଉତ୍ସାହ କେତେକ ଉତ୍ସାହ
ଦେବକ ସହିତ ଆଳାପ କଲେ ଏବଂ ସେ
ଦିନର ଅହ୍ୟର୍ଥନା ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

ମଙ୍ଗଳବାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେଲିବାର ଏବଂ ଗୁରୁ-
ବାର ତିତ୍କକ୍ଷା ଅର୍ଥାତ୍କାର ଅନୁସରଣୀକ
ନଗର ରେଷନାର ଏବଂ ବାଗପୋଡ଼ା ଭୟବ-
ମାନ ହୋଇଥିବ । ଏ ସବୁର ବିଶେଷ ବିବରଣ
ଆଗମୀରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଛେତ୍ର ରଖିଲ ।

ଜାବାହୁପର କଥାର

ଏହି ଉତ୍ସାହର ସମେପ କବିଶଳ ଅଗ୍ନେମାନେ
ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଜଣାଇ ଥାଇଁ । ସମ୍ମର ଏଥର
ହୃଦୟର ବିବରଣ ବିଲୁପ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧପରିମାଳକୁରେ
ପାଠ କର ଅର୍ଥଦିବୋଲାଇଥାଇଁ । ଦେବ ଉତ୍ସାହ
କେମନ୍ତ ଉପର୍ଦ୍ଧକର ହୃଦୟ ବିଶେଷରେ ଅଗ୍ନେମାନ
ଶିଖ ବିଦ୍ୟୀ ହେଲେ କି ଶୋଭନାୟ ଫଳ
କାର ହୃଥର ଅନେକ ପାଠକଳ୍ପ ସେ ସମସ୍ତ
ଜଗା ଜଥୁବାରୁ ଛଳଲବିତ ବିବରଣଟି ଉଚ୍ଚ
ଧରିବାମାନଙ୍କୁ ସଜ୍ଜନନ କଲୁଁ ।

ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମାସ ରା ୨୫ ରାତ୍ରି ଶନିବାର ପ୍ରଥମେ
କଢ଼ିରବିଧାରୀ ମେଘ ଗର୍ଜନେରୁ ଗମ୍ଭୀର ଶବ୍ଦ
ଶୁଣାଗଲା ଏହି କେତେଥାତି ଭାଷାରୁ ପଥର
ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସମସ୍ତ ସତ୍ତା କିମାଗଲ
ମୋହପର ପ୍ରବଳ ଚାପେ ଏମନ୍ତ ଶିଳା ହୁଏ
ଦେଲ ଯେ ସବାଳକୁ ବାଟ ଘାଟ ଦିନ ହେଲା
ଏବଂ ଶକ୍ତିମାତ୍ର ଭାଙ୍ଗଗଲା । ସତ୍ର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱୀପର ଜଳ
ଶ୍ରଦ୍ଧାଲୀର ନିମ୍ନ ଭାଗ ଘର୍ଷଣ୍ଟ ବିରକ୍ତ ହୋଇ
ଥେବା ଜଳ ଉପର କଳ ପ୍ରାୟ ଫିଲ୍‌ଫିଲ୍ ଏବଂ
ସେ ସେ ଗର୍ଜନ କଲା । ପାଞ୍ଚଶତ ମାଛଙ୍କ
ଘର୍ଷଣ୍ଟ ସମ୍ମତ ଲଦ୍ଦତ ଅଛି ଉଚ୍ଛରେ ଧାରିବା
ହେଲା ଏହି କହିଁ ଉପରେ ପଦତାକାର ଫେରା
ଶବ୍ଦ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଲା । ଗର୍ଜନ ଶବ୍ଦ କିମନ୍ଦଃ କୁଣ୍ଡ
ଦେଲ ଏହି ଅଗ୍ରେ ପୃଷ୍ଠାରେ ମାନ୍ଦାରୁ ହସିବା

ବେଗରେ ଅଗ୍ନି ରାଶି ହଜୁ ରହ ହେଲା । ସନ୍ଧାର
କିମ୍ବା ପୂର୍ବେ ଏକ ଦୃଢ଼ ଦ୍ଵାଳ ମେଘ
ସୁନ୍ଦରଙ୍ଗନ୍ତର ସ୍ଥାନର ଉପର ଭାଗରେ ଦେଖା
ଗଲା ଏବଂ ସେଠାର ଅଗ୍ନେୟରିରୁ ଶୁଣ
କର୍ଦମ ଏବଂ ପ୍ରସାରଗକିର ପ୍ରସାରର ଏକ ପ୍ରଶାସ୍ତ୍ର
ସ୍ମୋର ବହୁବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
ଦେଲେ । ଦ୍ୱାଳକ ଶବ୍ଦ ସହି ବୋପର
ଶବ୍ଦ ପ୍ରାୟ ଦୃଢ଼ ପଥରମାନ ଅଛି ଡାଳକୁ
ଦୃଢ଼ଥାଏ ଏବଂ ଫାଟ ଯାଇ ଖଣ୍ଡ ହେଉ
ଗୁରୁଥାତେ ଛାତର ପଡ଼ୁଥାଏ । ଏଥିରେ ଦରା
ମାନ ଥର୍ବ ହୋଇ କରୁଛି ପଞ୍ଚଲ ଏବଂ
ଶ୍ରୀ ପୁରସ ବାଲକ ଘର ଛାତ ମହା ଚିହ୍ନାର
କିମ୍ବା ଉତ୍ତରପୁରି ଦୌତ ଦୂରିଲେ ଏବଂ ଦେଇଲେ
ଲୋକ ସର ମଧ୍ୟରେ ପଦା ପଢ଼ିଗଲେ । ସବୁ
ହିପରେ ପଦଗାକାର ପଥର ଓ କାରୁଥ ଜମା
ହୋଇଗଲା । ପଦାର ମାନ ଫାଟିବା ସବେ
ତୁମିକଷ୍ଟର ଦେଗ ବୁଦ୍ଧି ହେଲା ସମ୍ବୁ ଦ୍ଵାଳ
ଧରି ବହୁବାକୁ ମାତରଗଲ ଏବଂ ଅନେକ
ସୁନ୍ଦରେ ମଟ ଏମନ୍ତ ଫାଟଗଲା କି ପେମନ୍ତ
ଦର ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦରସ୍ତ କରିବା
ଏହି ବକବାର ଅର୍ଦ୍ଧ ବନ୍ଦରେ ଥିବା ପେନ୍ଦ
ଦୟାକ ଦୂଃଖ ଘଟ ଥିଲା । ଅକମ୍ପାତ୍ର ପୂର୍ବ
ସହିରୁ ଅନୁଭବ ଦ୍ଵାଳ ଏବଂ ବହୁବାକାର
ମେଘ କାନଦଳ ପଦଗମାକା ହିପରେ ଦୂରପର
ହେଲା ଏବଂ କମରାଙ୍ଗ କାପୁ ବିପ୍ରାର କର ନାହିଁ
ବର୍ଣ୍ଣର ଗୁରୁଥୁପର ଦୃଢ଼ ଭୂମି ଖଣ୍ଡର
ଦୋହାର ପକାଇଲା ପଦଗମାନରେ ।
ପ୍ରସାରର ହୋଇ ଅଧିକ ଦେଗରେ ତୁମ୍ଭ
କର୍ଦମାଦି ବହୁବାକୁ ଲାଗିଲା । ରାତ ଉତ୍ତରପୁରର
ସରବ ଛାତ ମେଘ ଅବସ୍ଥାର ଖଣ୍ଡ ହୋଇ
ଅନୁର୍ବାନ ହେଲା । ସେମବାର ସଜାଲେ
ଦେଖାଗଲ ସେ ପଶ୍ଚବର୍ଗମାରଙ୍ଗ ଭୂମି ଖଣ୍ଡ
ଅଦୁଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ପଦଗମାଲା ଥିଲା ତାହା ସ୍ଵର୍ଗ
ଅତୁଗ୍ରୁ ହୋଇଥାଏ । ସେମବାର ବୁଝିଲେ
ପଦାଦୟଃ ପଦଗମାର ଏବଂ ଆଗ୍ନେୟ ମନ୍ତ୍ରପାଦ
ବାହାରଙ୍ଗ ଏବଂ ତର୍ହେତୁ କୁଳକୁ ପ୍ରସାର ଉତ୍ତରପର
ଦ୍ୱାଳ ହୋଇ ଗୁରୁଥାତେ ଅଧିକୋଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପଦଳ ଦେଗରେ କରୁଛି ପତିଲା । ଏଥୁ ସଜାଲେ
ଏକ ଶୁଣ୍ଠିପୁ ହାତ ଲାଗି ହୋଇ ଘର ମନୁଷ୍ୟ
ଗଲ ଦୋହା ଲାଭନ୍ତି ଅକାଶକୁ ଭାବି

ନେଇ । ଗୁଣଶ୍ରେ ବହଳରେ ମାଟ ମୁଖରେ
ପାଇଁ ସ ଜମା ହୋଇଗଲା । କଣ ମତରେ
ପଦ୍ଧତ ସାତଙ୍ଗୁହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେଠିଠାରେ
ଏବମାତ୍ର ପଥବିମୟ । ପଦ୍ଧତ ଥିଲ ପାଇଁ
ସେଠାରେ ସାତୋଟି ପୁଅକ ପଦ୍ଧତ ରାତ୍ରାତିର
ଫାଟ ମଧ୍ୟରୁ କ୍ଳଳନ୍ତି ପଦାର୍ଥମାନ ନର୍ତ୍ତନ ହେଲା
ମଙ୍ଗଳବାର ସକାଳବେଳା ସନା କଳ ପ୍ରମାଣ
ମୁଖରେ ଅକ୍ଷୟାହୁ ତୌର ଗେଣା ଲ୍ଲାଙ୍କ ଅଯେନ
ଗିର ଉତ୍ସବ ହେଲା ଏବଂ ଏଠାରେ କାହା
ଦିପ୍ଯେତି ମୃଦୁ ଦୀପ କଳମଗୁ ହୋଇଗଲା ।

ଏହି ଧର୍ମପୁରୁଷରେ ବିପ୍ରକାର ସତ
ବୋଲାଅଛି ତହିଁର ସଂଶେଷ ଭାଲିଖା ଏହି
ଏବା ବିଭାବିୟ ନଗରରେ ୨୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେଖିଯୁ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲେ କହି ମଧ୍ୟକୁ
ବେବଳ ଧାର ୫୦୦ କର୍ତ୍ତି ଅଛିନ୍ତି । ୨୫୦୦୦
ଜମ୍ପୁରସୀମା ଏବା ଅମ୍ବାରାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ୩୦୦୦
ମର ପଡ଼ି ଅଛିନ୍ତି । ବାମମ ନଗର ସମ୍ମର୍ମିତୁ
ଜଳମନ୍ଦିର ଦେଇ ଏବା ସେଠାରେ ବାଟ କରୁ
ଥିବା ୫୦୦୦ ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟରୁ ଦେଇ କର
ନାହାନ୍ତି । ଚିମ୍ମାକ ନଗରରେ ସାଧିକ
ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ କେତେବୁଦ୍ଧିବ ଆଂଶିକ ଏବା
କେତେବୁଦ୍ଧିବ ସମ୍ମର୍ମିତୁ
କମ୍ବରାରେ ୫୦୦ ଲୋକ ଜାର
ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଧା-୩ ଲୋକ
ଧର୍ମବହୁବୀ ବିନାୟ ହୋଇଅଛି । ଅନ୍ୟପରେ
ସମୁଦ୍ରାଧୃତ ହୀପରେ ପ୍ରାୟ ୨୫୦୦୦୦ ଲୋକ
ପ୍ରାଣୀ ଜାଗ ହୋଇଅଛି ଏବା ମଧ୍ୟକୁ
କେତେବୁଦ୍ଧି ଦେଇ ଅଛି ତହିଁର ବସନ୍ତରେ
କପବ ।

ପ୍ରକା ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁକ ଅନ୍ତର
ପ୍ରଭବାଦ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

କୁଳରୁଷେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଗାହା ପଠକ-
ମାନେ ଜାଣାନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ପ୍ରଦେହ ଜାତ
କରିବା ପଞ୍ଚରେ ପ୍ରଥାନ ଟଙ୍ଗରୁଷ ପ୍ରଦୁଷ
ଦେଖିବିବ ବେଳ ପ୍ରତିବ ଏହି ସମ୍ବରେ ଉପତ୍ତିର
ହୋଇ ବିଶ୍ଵାମାନ କର ଥିଲେ । ଏ ଦିନ
କଳା ଧଳା ଭାବର ସେଇ ଏକ ଏ ଏକଦିଗରେ
ଆବତ ହେବାରୁ ଟାଉନ୍ ହଳଟି ପ୍ରଥାଗ ଫର୍ଥ
ଫର ଜଣା ଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଦିର୍ଘନ କର
ଏ ସମ୍ବର ସମ୍ବାଧର ଡକୁର ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାନୀ ମନୀଷ
ଏବଂ ଜମୀବାର ହିଲୁ ହନ୍ଦୁପେଣ୍ଟୁ ଥର ସମ୍ମାଦକ
ଦୃଢ଼କୁତ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ସମ୍ବରେ ସ୍ତର
ହେଲା କି ପ୍ରସ୍ତାବତ ଅଇନ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ଜେନରଲ ଏବଂ ବିନାନ୍ତର ରାଜାଙ୍ଗୟ ସେହିଟିରୁକ
ନିକଟକୁ ଆବେଦନ ପଢ଼ିମାନ ପଠାଯିବ ଏବଂ
ସେହି ଥିବେଦନ ପଦିର ବିଶ୍ଵର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତ୍ୟବସ୍ତୁପଦ ସମ୍ବରେ ଏହି ଆଲାକର ବିଶ୍ଵର
ମନ୍ତ୍ରିର ରାଜିବା କାରାଗ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଯିବ ।

ଜ୍ଞମେତାରମାନେ ମନେ କରୁଥିଲୁ କି ନୂହନ
ଆଜନଦ୍ୱାସ ଗବ୍ରୀନେଥୀ ସେମାନଙ୍କ ସବୁ
ନାହିଁ ନେବୁଆଜୁଣ୍ଟି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି
ପୁରେତନା କରିବାର ଯେ ଅନେକ କାରଣ
ହୁଏ ଏହା ଅମ୍ବେମାନେ ଅଧୀକାର କରୁ ନାହିଁ
ତାରଙ୍ଗ ଅମ୍ବେମାନେ ପୁଷ୍ପରୁ କରୁଥିଲୁ ଯେ
ଏହି ଆଜନଦ୍ୱାସ ଗବ୍ରୀନେଥୀ ପ୍ରତାଙ୍କ ପଥକୁ
ହୁଏ ଅଭିଭାବ ଘରରେ ତଳ ପଢ଼ି ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ତଥା କୁଥିଲ କିଶୋର ବିନିଷ୍ଠର ବିରାଗରେ
ପେ ପକାଇ ଲାଗିଗାହିଁ । ଫଳଟି ଜ୍ଞମେତାର
ମନେ ଅପଣା ସ୍ଵର୍ଗ ବିଜେତା ଯେ ଗୋଟିଏ
ମହିମା ସବୁ କରିଥିଲୁ ଏଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦେବ ଦୋଷ ଦେଇ ନ ପାରେ ବରଂ
ଦେଖିଲାର ଜ୍ଞମେତାରମାନେ ସମସ୍ତେ ଦିଶି ସଭା
କାର ଅପଣା ସ୍ଵର୍ଗ ରଷାର ଉପାୟ ତିନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି
ଏହା ଦେଖି ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତର ହୋଇଥାଏ
ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରେଣ୍ଟର ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ
ଏହିପରି କିମ୍ବୁ ଭାବରେ ଅପଣାଁ ସ୍ଵର୍ଗ ରଷା
କରିବାକୁ ଶିଖି କରିବେ ତେତେବେଳେ
ପୁରୁତର ଦୂରଧା ଅର ରହିବ ନାହିଁ ଏଥରେ
ପରିଚାର ହାତି ନାହିଁ । ଏକବାର ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖିବେଳେ
ଅଛି ଏହା ଦେଖି ଅଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ
ଜ୍ଞମେତାରକର ମିଳନରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଯେଡ଼େ
ଅନନ୍ତର ଦେଲୁ ସେମନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପର
କାହିଁତିବେଳେ ଜ୍ଞମେତାର ଦେଖି ତେହେ ବ୍ୟଥିତ

ହୋଇଥାଏ । ଏହି ରଂଘଜମାନେ ଅଳ୍ପକିନ
ପୁଣେ ଏହି ଟାଉନ ଦଲରେ ଇଲବର୍ଟବିଲର
ପ୍ରତିବାଦ ଛଲେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ଅନର୍ଗଳ
ନିନା କର ଥିଲେ ଏବଂ ମହାମନ୍ତି ଲଞ୍ଚ ରପନ
ଧର୍ମକଥାରୁ ବିଶ୍ୱର ସମ୍ରକ୍ଷରେ କଳା ଧଳାର
ପ୍ରତ୍ୟେବ ଦିତାର ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାରୁ
ତାହାଙ୍କ ଶାସନ କୌଣସି ଯଥେତା ଅଖ୍ୟାତ
ଗାଇଥିଲେ । ଆଜି ସେହି ରଂଘଜମାନଙ୍କୁ
ସଭାରେ ଦେଖି ଏବଂ ସେମନଙ୍କ ବକ୍ତ୍ଵା
ଶୁଣି ଦେଶୀୟ ଜମ୍ଫିଟାରମନେ ମୋହିତ
ହୋଇଗଲେ ବଜ ଦୁଃଖ ଓ ଆସୁର୍ଦ୍ଧର ବିଷୟ
ଅଟଇ । ସ୍ଵର୍ଥ କି ଏମନଙ୍କ ଏଗାଦୁଷ ଅନ୍ତି କରି
ଦେଇ ଅଛି ଯେ ଅପଣା ଶହୁ ମେତ୍ର କାର ପାରୁ
ନାହାନ୍ତି ? ବେଳ ସାହେବ ଅପଣା ବୁଝାରେ
କହିଲେ ‘ ଲଞ୍ଚ ରପନଙ୍କର କୌଣସି ରଂଘଜାୟ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନ୍ତର୍ଥ ଶୂନ୍ୟ ନୁହଇ ଯେମନ୍ତ ଭୂମି-
ମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗ ଦରଶ ହେଉଥାଏ ତେମନ୍ତ
ଆଜିମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗରେ ହେଉଥାଏ । ସେମନ୍ତ
ଭୂମିର ସ୍ଵର୍ଗ ରକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ
ତେମନ୍ତ ଆଜିମକୁ ଧାହାୟ କରିବ ନା ମୁଁ
ବୁଲାଇ ବସିବ’ ଏବଂ ଜମ୍ଫିଟାରମାନେ ଏହା
ଶୁଣି ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟରେ ଦର୍ଶ ପ୍ରବାଶ କଲେ ।
ଏଥିରୁ ଲଙ୍କାକର ବିଷୟ ଅଛି କି ଅଛି । ଲଞ୍ଚ
ରପନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଶୀୟ କମି
ବାରଙ୍କର ମନଙ୍କ ଘେନିଲ ନାହିଁ ବୋଲି
ତାହାକର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ର ନିନା ବାକ୍ୟରେ
ଧେମାନେ ସହାନ୍ତର ଦେଖାଇଲେ । ଏହି
ରୂପେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କହାର ଲଞ୍ଚ ରପନଙ୍କ
ଶ୍ରେଣୀ କାର୍ଯ୍ୟର ନିନା କରିଲାବେ ବୋଲ
ଏହି ରଂଘଜମାନେ ଏ ସଭାକୁ ଅବିଥିଲେ
ଏମନ୍ତ ଆମ୍ବେମନେ କହି ନ ପାରୁ କିନ୍ତୁ ଫଳେ
ତାହା ପଟନା ହେଲା ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ ସେମାନଙ୍କର
ନିନା ବାକ୍ୟମ ନ ସମ୍ଭବ ହେଲା । ମହାମନ୍ୟ
ଲଞ୍ଚ ରଣକ ଏ ଦେଶକୁ ଶୁଭଗମନ କଲା ଦିନୁ
ଆମ୍ବେମନ୍ତ ମଙ୍ଗଳ ଉତ୍ସବରେ ଯେତେ
ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ କର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ପାଇଁ ସମସ୍ତ
ଦେଶ ତାହାଙ୍କ ବାହାର ଧାର୍ଯ୍ୟବାଦ ଦେଉ
ଅଛି । ଏହି ଜମ୍ଫିଟାରଙ୍କ ବିଶ୍ୱରେ ସେ
ସମସ୍ତର କି କିଛି ମୂଳ୍ୟ ନାହିଁ । ଜମ୍ଫିଟାରମାନେ
ଅପଣା ସ୍ଵର୍ଗ ରଣାର ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରିଲୁ
ଚାହୁଁରେ କାହାର ଅପରି ନାହିଁ ମେତ୍ର ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏକବ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ କରୁ କି ସେମାନେ
ସ୍ଵର୍ଥରେ ଅନ୍ତର ଲଞ୍ଚ ରପନଙ୍କର ନିନା-

କରିବ ଦଳଭୁଲ୍ଲ କିମା ସେଉମାନେ ଭାବିବର
ଅସୀମ ଅନଧି କରୁଥିଲେଣି ସେମାନଙ୍କର
ପଦାନତ ନ ଦେଉନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ନୂତନ କିମିଶର ଶ୍ରୀଦେବ ଲକ୍ଷମି ଶାହେବ ଗଠବାଲୁ
ଅପରକ୍ଷରେ ଯଠାରେ ପ୍ରଚେଶ ହେଲେ । ବାହୁ କାଳୀଏତ
ଶାହୁରୀ ପ୍ରତିକ ବେତେବ କମିଦାର ଜଗତପୁରତାରୁ
ଗୋପବାଲ ଖାଶ ଉତ୍ତରବିହାର ଗାଢାକୁ ହର୍ଯ୍ୟାନୀ ଦିଇ
ଆଥିଲେ ।

ପୁରୁଷ ତେଷୁଠି କଲେବୁଟର ବାହୁ ପାଶକୁ ବସୁ ଅନ୍ତରେ
କମଳ ତେବାରୁ ଧଠାର ଅର୍ଥିଷ୍ଠାନ କଲେବୁଟର ଗଲ୍ଲ
ଶାହେବ ପୁରୁଷ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲେକ୍ଟର କୋଷସ ସାହେବ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଖିବା ସବୁଗେ ଏମୀର ଯା ୧୯ ବର୍ଷେ
ଏଠାର ପ୍ରକାଶ କରିବେ କୋଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଠାର
କେତେକ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ବସିଥିବ ଯିବେ ।

ଗୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ପର ଏକାର୍ଥ ମୟ ବିମ୍ବେଣ ଅଳ୍ଲାନ୍ତ ଏକବଳ
ଯାମାକାଳ ଏ ନରକର ଅପି ବିନିଷ୍ଟ ଦେଖାଇବା ସବାଙ୍ଗେ
ଜୀବନଶାଳା ରତ୍ନମ କରୁଥିଲା । ସମାଜକୁ ଯାତ୍ରାର ସାଧା-
ରକ୍ଷଣାମ ମହିମା ଅପର ।

କେବୁ ମାଳିଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରେସର ସାହେବଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରୀୟା
ଏବଂ କାର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସବର ବାର୍ଷିକାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟକ କଦମ୍ବ ଜନେ-
ଥରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥାଏ । ଏକ ପାଇଁ ପ୍ରେସର ସାହେବ
ଏଠାରୁ ଗଲେ ମନୀ କନ୍ଦୁରୀର ପାଇଁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଖିଲୁ
ଜାରି ଏଠାରୁ ଅପାରିବେ ।

ଅଧ୍ୟେତାରେ ଏହି ପଦରେ ଏ କଣ୍ଠର ସୁନ୍ଦର ସାହେବଙ୍କ
ଶାମରେ କଣେ ଚକ୍ରବନ୍ଦ ତୌଳିଗାସରେ ବାଲଶ
କଥାରେ ଏହି ଲୋକଙ୍କୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତର ମନ୍ଦିରମା
ନିଜାତି ହୋଇଥିଲା । ସୁର୍ଯ୍ୟ ମ ଦେବକୁ ମାତ୍ରକୁ ସାହେବ
ମନ୍ଦୋଦରୀ କଥାରେ କଥାମାତା ବନ୍ଦିଷ୍ଟ କବେ ସାମାଜିକ
ବୈଜ୍ଞାନିକରୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କର୍ମକଳୀ ସହିତ କଥେ କହୁଛି
ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏ ହେବାକର । ଏ କିମ୍ବା ତୌଳିଗାସରେ
ମନ୍ଦିରମାରେ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ହେବା ଏହି ପଦରେଖନ୍ତି ସେଥି ସକାଳେ
ପୁଣି ତୌଳିଗାସ ଅଗାଲକରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ି ହେବା କି ଉଠିବି ?

ସୁଧାର ଉତ୍ତର ଦେଖିବାରେ କୌଣସି, ସମୟରେ ଦେବେ
ମନ୍ତ୍ର ଦକ୍ଷ ହୋଇ ଥାଏ । ତୁରାଶାରେ “କାର୍ଯ୍ୟି”
ମାମକ ହେଉ ପଦାର୍ଥ ଆସ, ମୂର୍ଖ ତାହା ବନ୍ଦରେ ବଜାରୁ
ଆସି ପାଇଁ ଲାଗୁ, ପାଇଁର ଉଅହି କି କୁଳ ତାହା
ଦିବାହେଲେ ମୁହଁମୁହଁ ନିଷ୍ଠା ସହିତ ଏହି ପଦାର୍ଥ ମିଳାଇ
ଦିଲେ ଘୁମେଇ ତମିଯାଏ ମେହି ବରେ ମୂର୍ଖ ଲାଗି ପାଇଁ
ଥାଏ । ଏହି ପଦାର୍ଥ ଗନ୍ଧରେ ମେଲେଇସ୍ଥା ଓଡ଼ିବି କଥା
ମନ୍ତ୍ର ପାଇବାର ମଧ୍ୟ ଉପଗ୍ରହ ହୋଇ ଥାଏ ।

ସ୍ଵାମୀ ଏହି ସେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷରୀ ଯୋଗୀ ଅମେଦାବାରେ
ଅନୁଭବରେ କମପାଇ କରୁଥିଲୁଗୁ । ଅଳ୍ପ ଦିନ ଚଲେ ତାଙ୍କ
ଅବସାରୀ ହନେବ ଝାଁର୍ଣ୍ଣ ସୁରକ୍ଷାରେ କରିବାର ଅନୁଭବରେ ଏହି
ବୟକ୍ତିରେ । ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ପୂର୍ଣ୍ଣତତ୍ତ୍ଵ ବିଶ୍ୱ ଏହି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର
ଆରମ୍ଭ କରି ହେଲାବୁ ତେଣୁ ହେଲେ ଏହି ଉତ୍ସବମାଳେ
ଠାରିବ ସାଧାରଣ ଘରର ସମେଷକ ପ୍ରସାଦ କରି କାହାର
ଥିଲେ ।

ଗୁପ୍ତାଠାରେ ସେଇ ମହାଜନମାନେ ଦୋକାନ ଦଳ
ବିଦୟାଲେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚମାୟ ତା ୧୫ ବର୍ଷରେ ଦୟି
ଦଳୀ ଦୋକାନମାନ ଘେରିଲେ । ମାତ୍ରକୁ ଟଙ୍କ ଅଳ୍ପ
ଦିଲ୍ଲିକ୍ରେ ଶାୟ ଉଚ୍ଚମାୟ ତ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ
ଦୟିତା ଉଚ୍ଚମାୟରେ ଅବେଦନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ
ପାଇଥିଲା । ଶାୟ ବି-ଶ୍ୱାସହୃଦୟ ଟଙ୍କାରୁ ଅଥବା ଗୁଡ଼ା ଉଠି
ଥିଲା ।

ଦଖଳତ ବୁଦ୍ଧିମ୍ର ସାକଷ ଶାରୀ ଦେଖିବନ୍ତରୁ ସେଇ
ହେଉଥାଳ ହେଲ ବୁଦ୍ଧିମ୍ର ବିବରେ ଅନ୍ଧାକୁ ହୋଇ
ସୀତାର ପଲେ ବର୍ଣ୍ଣାକ ଘେଗିବ କିମ୍ବା ଉପରେ ଯୋଗାଏଇ

ପଣ୍ଡକ ହୋଇଲେ ଅର୍ଥ ଏବଂ ଗୋଟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତତ୍ତ୍ଵଙ୍କ
ମୋକଦ୍ଦମର ଅବିଭାଗୀ କରିଥିବୁ ରତ୍ନ ପଠିବାର
ପଣ୍ଡକାଶାରେ ସେଠୋ ଦେଇଛି କବିତାର ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସାହେବ
କୁହ ପଣ୍ଡ କବିତା କେଇ ପଣ୍ଡକାଶା କବିତା କଲ
ସେହି ହସାବ ନିଜାପ କବିତା ବାରଣ ତାଙ୍କ କବିତେଷ୍ଠ
ଯାଇ ସାହେବ ନ ସବା ବାଲରେ ତାଙ୍କ ଅମ୍ବର ସଙ୍ଗେ
କଥାବାରୀ ହେଉଥିଲା । ଏମତି ସମସ୍ତରେ ସାହେବ ବେ-
ତାରେ ପଢ଼ିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା କବିତା ପଣ୍ଡକାଶାର ହସାବ
କବିତା ବସିଥିବା ବାରଣ ଅଧିଖିତାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି କଲା । ତାଙ୍କ
ଯେତା ପିଲା କ ବହାରେ କବିତା ଏଇ ଉଚିତକିମ୍ବା
ଅଧିକ ଦେଇ ଶାହେବ ପଲୁଇଲେ । ବସିମ ବହାର ସେ
ଦେଇବା ରାତି ଅବିକାର ଜାରିଥିଲେ ସେ କବାତି ମତି ସାର
କ ଥାରୀ ଓ ବ୍ୟଥି ସବାପେ ସାହେବକାଠରେ କିମ୍ବା ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ ମଧ୍ୟ ସାହେବ ମାନରେ ଲାହୁଁ ଏବଂ କିମ୍ବାକ
ମୃଦୁକ ପ୍ରାର୍ଥନରେ ପାରୁ ବାହାର ବର ଦେଇଲେ ମାତ୍ର କ
ବସି ଗଲା ଅବିନନ୍ଦ ଗାରୁ ସୁନ୍ଦରୀ ତକାର ଅନ୍ତର
ଶୋଠା କେବେ ଅର୍ଥାତା କବାତାର ଦେଇ ସବରପି ଯୋଜନ
ମନ୍ତ୍ର କବିତାକାର ଅଧିକାରୀ ବାରଣ ନିଷେଧ କଲେ ।
ସମୀକ୍ଷା ସରୁଳିତିଠାରେ ଏହାଠ ତ କେତୋ ବେଳେ
ଅହିରେ କବାତା ଶୁଣୁ ହେଉଥିଲା । — ହୃଦୟେ ଅତି
ବିଶ୍ୱାସିତ କରିବାକ ଅନ୍ତ କହାଟ ମହୋତ୍ସବ ଦୁଇ ଅବଦି
କର କରିବାକଠାରୁ ସହି ଉପୋର୍ଚ୍ଚ କବିତାର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଅନ୍ତରୁ । ଅନ୍ତମାକହାର ମଧ୍ୟ ଏହି ନନ୍ଦ । କଣେଖ ବଳିଦାନ
ଦ୍ୱାରା ଦେଖିଯି ବେଳେ ତୁମ କ ପ୍ରାୟ ଅମାନଦେଖ
କବିତାର ଦେଖାଇ ଆମ ଏତ୍ତୁବ୍ୟାପ କରିପାର ଦେବେ ।

ବନ୍ଦୁଳାକରାର କଳାଶିର ଜନିତାର ବାବୁ ଲକ୍ଷଣେ
ବୁ ସ୍ଵର୍ଗାହ ସ୍ଵର୍ଗ ଦସାଇ ସେଥିରେ ବନ୍ଦାବେନରେ
ତ ୫୦ ଏ କଳାକାରୀ ଶିଖାଟାଙ୍କ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଅକ୍ଷୁଧନ
ତଳେ ଲକ୍ଷ ସ୍ଵର୍ଗ ନାମେ ଜପନ୍ତି ପ୍ରକାର ପାଇ
ପ୍ରବେଶିବା ଯତକାରେ ଦଶାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ବାବୁ ତାଙ୍କ ଦେ
ବୁ ଶରୀ ଓସ ପ୍ରେରିଯେନ୍ତି କଳେକ୍ଶନେ ପଡ଼ିଅଇଛି
ଏଇପାଇଦାର ସମ୍ମନ ଧରିବାକୁ ଲୋକମରୁ ଅନ୍ତରେ
ଆଜିକରାଯାଏ ।

କୁଣ୍ଡ ଶରୀରରେ କାଢି କଲ କମ ଜୀ ଏହି
ଶରୀରପଦ୍ମ ତଥା ଏହି ବିଶ୍ଵାସୀଯକେ ଏଲୁ, ଅରୁ, ମେ,
ଦୂରସଥ ପାଦ ମନ୍ତ୍ରର ଶିଖକ କରଇଲୁ ଚୋଟ ନି
ଦୂରସଥାଳାରେ କେବିତିକି ଉଚ୍ଛବିକ ହୋଇଥିବା
ପାଦଶରୀର ମାତ୍ର କଲେବ ଦେବେ ଏହି ।

ବ୍ୟାପ ଏହିଏ ସେ ଖାଲୀରୁ ମହାବଳୀ କଷ୍ଟସେବକ
ନାହାନ୍ତି ଏହିଏ ଅଭିନ୍ଦି । ଜଣେ ରଂଗଜ ବାତୁରାତୀ
ଶିଥିର ହେଉଥି ।

ପାଞ୍ଚର କଣ୍ଠରେ ଅଦ୍ଵୟତା ଭାବନାକର ପ୍ରକାଶ ୫

ତୀନଦେଶ ସଙ୍ଗେ ପୁଣି କବିତା କାରାଏ ପ୍ରାଣୟ ଖବର୍ମନେଥ
ହୃଦୟକଷେ କଙ୍କା ମନ୍ତ୍ରର କହିଅଛୁଟୁ ଏହି ୧୦୦୦ ବେଳୀ
ଯାଥି କବିତା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରତିକ ଅଛି ।

କୁଳନ ଅବକାଶ କମିଶନରେ ବନ୍ଦୋତ୍ତମ ବାହୁ ବେଶକ-
ଚନ୍ଦ୍ରସେନ ବ୍ରାହ୍ମ ଉପାଧ୍ୟେକ୍ ଗ୍ରହତା ବାହୁ କୃଷ୍ଣବିହୀନ୍ଦ୍ରସେନ
ସବୁ ସ୍ଵରୂପ ନିଯମ ଦୋଷାନ୍ତରେ ।

ବୁଦ୍ଧେ ତେବେ ଶୀଘ୍ରକମାନେ ଅପଥା ଜାଗାୟ ଯୋଗାକ
ବୀର କର ମୁଖେଣୀୟ ଆପଥ ବନ୍ଦହାର କରିବାର ସେଇ
ବନ୍ଦହାରେ ମୁଳାକ ଅଦେଶ ପ୍ରଗର କରିବାକୁ ସେ ଏହିକ
ବାବି ଅଧିକ ବୌଧିକ ଶୀ ଚାହୁଁର ଉପରକ ବାର୍ତ୍ତ ବଳେ
ବୁଦ୍ଧି ଅର୍ଥଦ୍ଵାରେ ଦେଖିବ ହେବେ । ଏଥର ହିଂଦୁପେଣ୍ଟାଙ୍କ
ଲେଖିଏହନ୍ତି ସେ ଭାଇରେ ମୁଖେଣୀୟ ଧର୍ମପ୍ରସ୍ତୁତ ତମନ
କରିବା ପଢିବ ହେବାକୁ । ମହି ବ ଭାଇରକାମୀ ଅପଥ
ଅମ୍ବଳ କାମ୍ଯୁ ଦେଖିବ ହେବେ ?

ମାତ୍ରାକ୍ଲିନେଲ କଣେ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକର ସମ୍ବନ୍ଧ ଛାଡ଼ି
ଅହୁରୁ । ସେ କଥ ଠକ୍କୁ ବରମା ତା ଓ ରମନେ ଏହାରେ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟମୁଖ ଉଦ୍‌ବିର୍କ୍ଷ ହୋଇ ଏବେଇରଖଣ୍ଡ ମର୍ମରେ ପଦ
ପଦ ବଳେ । ଯୁଦ୍ଧର ତାଙ୍କର କହୁ ସଜ ୫୩୮ ମୀଟିର
ଅକ୍ଷ ବରମା ତା ଓ ରମନେ ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ବିଶ୍ଵ
ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବନ୍ଦରୁଣ୍ଡ ଅନେକେକର ସାର୍କିଟିକ
ଅଛି ଏହି ଶକ୍ତ ଲୀନର ଗତ ପଢାକାନ୍ତିର ବୁଝନ୍ତିରେ
କମେ ଲୋକର ଏବାଦେଳଟି ମହୋତ୍ତବର ବିଦ ପାରିବା

ବୌଦ୍ଧିକ ପ୍ରାଚୀନତା ସହିତ ଜୟନ୍ତୀରୁ ଉପରେ
ଆମଙ୍କ ପ୍ରଦେଶର ଅଳ୍ପ ମାମକ ଏକ କଣ୍ଠ କାହାର
ପାଇଁ ଥୋଳାଇ ବଢ଼ିବା ଦୂରକିମ୍ବ ବର୍ମିଲିଓ
ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାଚୀନ ଏକ କାହାର ପରେ ଖଲ୍ଲି କେଉଁଥେ
ସାରବନ୍ଧିତ । ଏ ହେବାର ପରେ କମ୍ପନ୍ୟୁଲେଟିକ୍ ହେବା
ପରେ ବନ୍ଦକରି ଚରଣଗୁରୁରୁ ପାଇଅଛନ୍ତି । କମାଲ ବି
ବେଦେବ ଅଗ୍ରାଂତେର ଜିମ୍ବନ ପ୍ରଧାର ଦୂରବାନ୍ତି
ଯଷ୍ଟ ପ୍ରାଚୀନ କଣ୍ଠାୟ ।

ଲୁହଙ୍କ ସେଇବା ଶିଖି ମିଳଇ ଦେଖିବୁ ବାହୁଦି
ଧେଇଁ ଅଜ୍ଞାନିତିରେ ପରିପଥ ହୋଇଥିବ ବି
ବେଳାରେ ସୁରି ଖୋଲିମାଳ ଲପଟୁଛି ତ ହେଉଥିବ
ପ୍ରତିବାଦିର କ ଗୋଟିଏ କିନ୍ତୁ ଯାଇ କିମ୍ବା

ବ୍ୟାକର ସେଇ ଧର୍ମ କ୍ଷତି ଖାତୀଦରଙ୍ଗ ସହାୟ
ଦାରୁଆଳ ନିର୍ମିତ ବ୍ୟାକ କରିଲୁ ଟେକ୍ୟୁମିନ୍ ଦାର
ବନ୍ଦରଲେ ସେ ଅକ୍ଷୟ ଟେକ୍ୟୁମିନ୍ ଫିଲ୍ମାଜିକ୍ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା
ବନ୍ଦର ଚିତ୍ରର ଦେଖାଇ ଦଶା କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଦେଖ
ଦେଖେ ପାହାଇ ।

ବ୍ୟକ୍ତିର ସମାଜଦାତା ତେବେଷ୍ମୁଣ୍ଡର ଲୋକିଶ୍ଵର
ଯେ ମେଠା ବ୍ୟକ୍ତିର ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟର ଅବସର ପ୍ରଦା
ଦିଲାଇ ପ୍ରାଣୀ ଲଭ୍ୟ ସମ ସହାୟ କରୁ କାହା
ପୂର୍ବାପର କଳେପନାବ୍ୟ ସେବଦିକୁରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦାଖାଏ
ଅମିନାହର ଭବତେଷ୍ଵତ୍ତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଶ୍ୟ ପଦ୍ଧତି କାହା
କାହା ହେବ ଏଠାଇ ପଠାଇବାକୁ । ଏ ନିଃଶବ୍ଦ ଦେଶ
କଲୁବରେ ଉତ୍ସନ୍ନ ମାନ ଧର୍ମକୁ ଉତ୍ସନ୍ନକାର କରୁଥିବାକୁ

ବାର୍ଷିକ ଉପରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ

ତେବେ ମାତ୍ର କାହିଁଏବୁ ଏକ ପୋକ ଅଧିକ କଥାକାଳୀ
ଦିଲ୍ ଛାଟ ତିକଟରେ ଖୋଲାଯାଇ । ଏଥିଲେ ସେବନ୍ତ
ଦିଦେଶୀ-କଳେବ ଲୋକଙ୍କ ଉପକାଳ ହେବ ଏହିପରିଧି
କାହା ବଜାରର ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିବ ଅର୍ଜନ ହୋଇ ଥିବା ଗଲାରେ
ସମ୍ପର୍କ କିମ୍ବାରେ ସାହାରୁ ମନ୍ଦ ହେ ।

ଦୟତ ସାମରଣ ହେଉଥି କୁଠିଦିନାମୟରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ବନ୍ଦମାତ୍ର ଶୀଘ୍ର କାରଣ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତା କାମ ଏ ପ୍ରାଚୀ
ହୋଇ ଥିଲେ ସେ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୁଠି କମର ବୈଚାରି
ଅନ୍ତିକ୍ଷର ଗୋପେତ୍ର ବାଗୁ ଦେବବ୍ରତମାତ୍ର ମୁଖ୍ୟମାତ୍ର
ବାହୁ ଫଳିତୁଷ୍ଟର ହୋଇ ମନ୍ଦମାସକ୍ଷତ ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରଥମୋତ୍ତ କର୍ତ୍ତା ପାତ୍ର କର୍ତ୍ତା ରଙ୍ଗେ ଏଠା ରେଖିବ୍ୟା
ବଲେହିଲେ ଲାଗୁଳା ବଜାର ଗୋପେତ୍ରର ସମ୍ମାନ
କରିଥିଲେ ।

ଗ୍ରାୟ ଦସତନ୍ତ୍ର ଅନ୍ଧକ ରହ ଯେତିବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ନିରବତୋଣୀୟ ବର୍ଣ୍ଣାଳ ସୁନ୍ଦାଳ ହବଳ ପାଇମାଳରେ
ମାସ ପଢ଼ିପାଇ ସାହାତ ମିଠା ।

ବସ୍ତୁରକାରୀମାନଙ୍କ ସେଇପର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଦିଲ୍ଲି
ଅଛି କହିଲୁ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ବନ୍ଦିରେ ବନ୍ଦ ଥିଲେ ତାଙ୍କ
ଯେଉଁରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକାହିଏ ବନ୍ଦୀ ହେବାରେ କାହାରେ କାହାରେ
ବସ୍ତୁରକାରୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ ଅବେଳା କହେ ଏହା ସମେତରେ ଏହା
ଅବେଳା କହେ କଷ୍ଟପରେ ମାତାର ଶୁଣୁ । ଏହିରେ କାହାରେ
କଷ୍ଟପରେ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କରେ ଯେ “କହିବ ଏ ତାଙ୍କ
ସହିତରେ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତି ଦେବେ ବୃଦ୍ଧତାର ବହୁ ଯେତେହୁ ଜ୍ଞାନରେ
ବନ୍ଦିରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତି ଦେବେବୁ ତେଣାରେବାର ଏକାକ୍ରମିତ୍ୱରେ
ହୋଇଥିଲେ ସେହିପରି ଫେରାଇବି ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଏକାକ୍ରମିତ୍ୱରେ
ଥିଲା ଅବାର ତେଣାରେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତି ଦେବେ ହୋଇଥିଲେ
ତେହିର ଜ୍ଞାନରେ ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ପରମାତ୍ମା ପରମା
ବାହାର ଅବାର ଏହିରେ ଏହାର ମଧ୍ୟ ଦେଇବାର ସୂଚିରେବାରରେ
ମଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କରେ” ଏହି କହିଲୁ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଅବାର
ବସ୍ତୁର କହେ ଏହାର ସମେତରେ ବନ୍ଦିରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର କାହାରେ

ଏହି ମାର ଭାଗ୍ୟରେ ଅପ୍ରକଟ ଦୂର ଘଟିବା ସମୟରେ
ଦଢ଼ିବଳ ବିଷକ କହାଇଲ ଅବଶ୍ୟାନାପରମ୍ପରାରେ ମହେନ-
ତୀର ଥାଣା କରେ । କହିବ କୁଏ ସେ ଉଲବ୍ଧିରେ
ପ୍ରସରିବୁ ଖୋଲା ହୋ କହି ଆପଣମାରେ ଏ ମନ୍ଦିରରେ
ଯହି ମାତ୍ରକଲୁ ହେଉଛି ଆମେ କହାଇ । ମୋ ମନ୍ଦିର
ଦଢ଼ିବଳ ଘରରେ କହିବିତାହେଉ ହେଲା ।—ଏହା
ପରାମରଶରେ କହିଲାମ କହି ଏହାହେଲେ କୃତଜ୍ଞ ଯେହେଲେ
କାହାକୁ ମର୍ଦ୍ଦ କେଇଲ ?

ଲର୍ଜ୍ ଶାପନ୍କ ଗୁରୁଗମଳ । (ପ୍ରକଳ୍ପିତ ମହିନା)

“ଯେବେବେଳେସିହି ପ୍ରସନ୍ନବଦ୍ଧ ପ୍ରଶାନ୍ତ
ମୁଣ୍ଡି ଉଚ୍ଛପଳନୀପୂଜ କାରାର କାଗଦିଥା
ଦେବତା ଶ୍ଵେତରେ ଅପି ପଦ୍ମମେ,
ଦେବତାଙ୍କ ଶ୍ଵେତର ପ୍ଲାଟଫରମରେ
ଗତ ସହରର ଶିଷ୍ଟବୁଝନ ଯାଦଗାସ ସମ୍ମାନ
ଲୋକ ଏକାବେଦିକେ ହୃଦୟ ଖେଳ କର
ଘାଲା ଦେଇ କୁଠିଲେ—ସେହି କବିତା

ବିଜ୍ଞାନ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକୀସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ଲୁଚ୍ଛା
କାନ୍ଦିଲୁ

୧୯୫୫ ବିଶ୍ୱ ମାହେ ଉତ୍ସବ ସଜ ୪୦୦ ମରିବା । ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଓ ପରିବାର ଶବ୍ଦଗାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅତ୍ୱିମ	ବିଜ୍ଞାନ
ବାର୍ଷିକ	୩ * ୮	୩ * ୮
ଡାକମାସିଲ	୩ * ୫	୩ * ୫

ବିଜ୍ଞାନ ମହା ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦିନ ଦେଖିବା କାରଣ ଏଥାଳରୁ ଅଳେକ ଯାତ୍ରା ଗଲ ମଙ୍ଗଳବାର ଯାତ୍ରା କଲେ । ଏମାନଙ୍କ ଯିବା ଉପରୁକ୍ତରେ ଘୋବର୍ଗ ଗାଠିତାରେ ଯାତ୍ରା ଲାଗିବା ପରି ଦୟାଥୁଲା । ସରକାରୀ ଜୀବାଜ୍ଞ ଓ ତହଁ ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଦା ହୋଇଥିବା କିନ ଖଣ୍ଡ ବୋଟରେ ଝଲାନେ ହୋଇ ପଥ୍ରକମାନେ ବସିଥିଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଥ୍ରକ ମଧ୍ୟରେ ଅସ୍ମାନଙ୍କ କଲେ କର ସାହେବ କଲେକ୍ଟର ଓ କମିଶନ୍ସ କରନ ଅମଲ ସେବାକଳ କହୁ କବକବ, କାଏ ପଶ୍ଚାରୀ ଝରୁ ଓ କଲେକ୍ଟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନେ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଦେଖିଗ ଗଞ୍ଜ ଜଙ୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପାରନ ଶୈମଣ୍ଡି ସଳ ଜେମ୍ବି ଏବା ଜରଢା ଏହ କହୁକାର ରାଜକୁମାରମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଟିକ୍ଟକ ଟେଲର ସାହେବ ଓ ଅଳେକ ଟିକ୍ଟକ ସହି ଖଣ୍ଡିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କୋଟ ଦିତା କରି ଦୂରକ କାରଣ ତହଁରେ କାରଣ ଦିତା କରିଥାନିଟା ୩୭୦୯ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିଥିଲେ ଓ ସାଧାରଣ ହେବା ଛତା ବ୍ୟୟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ସରଦାଗରମାନେ ଅଳେକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରି ଆପଣା କର୍ମ୍ୟାଳୟରେ ଥାଲେକ ଦେଇଥିଲେ ଲାଟବିନଟାରୁ କାଶପତ୍ରୀ ବାଣ ପୋଡା ସ୍କ୍ରାନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ଅଯୁକ୍ତକାମାନ ଅଳ୍ପ ସୁନ୍ଦରିପେ ସେଷନାର ହୋଇଥିଲା ଏବା ଗଞ୍ଜ ନାହାରେ ଜୀବାଜ୍ଞର ଚିନ୍ତନତ୍ତ୍ଵ ଗୁପ୍ତ ଅଳେକ କର ହୋଇଥିଲା । ରାଜକୁମାର ସେଷନାର ଦେଖି ରହ ଏ ଖା ଉତ୍ସବ ରେଲବାଟରେ ନିରଟକୁ ପ୍ରଶ୍ନାକ କଲେ ଏବା ଅନ୍ଧାର ହାବତା ଅଳେକକୁ ଲାଗୁଥିଲା ।

ରାଜକୁମାର ତହଁକ ଅବକାଶଟ ଗଲ ସୋମିବାର ରାତରେ କଲିକାରୁ ଅଧିକା କର୍ମସ୍ଥାନ ମିରଟକୁ ପ୍ରଶ୍ନାକ କଲେ ଏବା ଜାହା କୁ ଅଧିର୍ଥନା ପଛର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସେହିକିନ ଶେଷ ହେଲା ଅଧିର୍ଥନାର ଅନୁସାରି ଶେଷକିନ ଶେଷନାର ଏବା ବାଣପୋଡା ତହଁ ପୁଷ୍ଟ ଶୁଭବାର ହେବାର ଥିଲ ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଯେବୁଁ ବ୍ୟାପାର ହେବାରୁ ସେ ସମସ୍ତ ଏହି ଯୋମବାରକୁ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର ପରିବାର ହେବାର ବସିଥିଲା । ସେ ଦିନ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କରେଇମାନ ଏହି ଉପଲବ୍ଧରେ ବନ ହୋଇଥିଲା ଏବା ସେଷନାର ଓ ବାଣପୋଡା କଥା ସମ ବେହିରେ ସମ୍ଭାବ ହେଲା । ଏହି ବ୍ୟାପାରମାନ କେତେ ବାହୁଦ୍ୟରୁଷେ ହୋଇଥିଲା ତହଁର ପରିମ୍ବ ଏକିକି ଦେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଏକା ଟାର୍କନିକରୁ ଗୁହକୁ ସେଷନାର କରିବା କାରଣ ମିରଟା ୩୭୦୯ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିଥିଲେ ଓ ସାଧାରଣ ହେବା ଛତା ବ୍ୟୟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ସରଦାଗରମାନେ ଅଳେକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରି ଆପଣା କର୍ମ୍ୟାଳୟରେ ଥାଲେକ ଦେଇଥିଲେ ଲାଟବିନଟାରୁ କାଶପତ୍ରୀ ବାଣ ପୋଡା ସ୍କ୍ରାନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଓ ଅଯୁକ୍ତକାମାନ ଅଳ୍ପ ସୁନ୍ଦରିପେ ସେଷନାର ହୋଇଥିଲା ଏବା ଗଞ୍ଜ ନାହାରେ ଜୀବାଜ୍ଞର ଚିନ୍ତନତ୍ତ୍ଵ ଗୁପ୍ତ ଅଳେକ କର ହୋଇଥିଲା । ରାଜକୁମାର ସେଷନାର ଦେଖି ରହ ଏ ଖା ଉତ୍ସବ ରେଲବାଟରେ ନିରଟକୁ ପ୍ରଶ୍ନାକ କଲେ ଏବା ଅନ୍ଧାର ହାବତା

ପୁଲ ଶ୍ରେସନ ଗୃହ ଓ ତହଁର ତରୁପାର୍ଶରେ ଶେଷନାର ହୋଇଥିଲା । ଏହିଦିନର ଶେଷନାର ଏବା ବାଣପୋଡା ଅଭିନ୍ଦନ ତମହାର ଓ ସମ୍ପାଦନ ହୋଇଥିବାର ବିଜ୍ଞାନାଦିପଦିମାନଙ୍କରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ।

ପଲଟକ ବିଦଳ ବାସ୍ତବରେ ଗୋଟିଏ ବିଷବ ଅଟକ ଯେଉଁ ବର୍ଷ ଯେଉଁ ବାଟେ ପଲଟକ ଯିବାର ହୁଅର ସେ ବର୍ଷ ସେଠା ଲୋକଙ୍କର ବର୍ଷର ସାମା ରହିଲ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସ୍କ୍ରାନ୍ ମାନଙ୍କରେ ପଲଟକ ଜିଥାପିଆ କରିବାକୁ ରହିବେ ସେଠା ଲୋକଙ୍କ ସମସ୍ତ ରବଦ ପୋଗାଇବାକୁ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ଗବଣ୍ଟିମେଷଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟମ ସେ ସିଧାହିମାନେ ପରିବା ଦେଇ ଦ୍ରବ୍ୟ କଣି କେବେ ମାତ୍ର ଅଯୋଜନ ପୂର୍ବରୁ କରିବାକୁ ହେବ ଏବା ତହଁପାଇଁ ସେ କେତେ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରକାଳ ଉପରେ କଷ୍ଟ ପତର ତହଁର ବିବରଣ ପ୍ଲାନାରୁରେ ପ୍ରକାଶିତ ପତର ପତର ପାଠକମାନେ ଜାଣି ପାରିବେ ଅବ୍ୟ ଆମେମାନେ ସେହି ପତର ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତ୍ଵ ପରିବର୍କର ମନ ଆବଶ୍ୟକ ଭାବୁଥିଲା । ଏହା ଗବଣ୍ଟିମେଷଙ୍କ ନିଜ ଜମିଦାରୀର କଥା ଏଠାରେ ପ୍ରକାଳର ଏଠାର କଷ୍ଟ ହେଲେ ଅହ ପୁଲରେ କି ହେଲ ନ ଥିବ ? ଅଥବା ଗବଣ୍ଟିମେଷ ଅପର ଲୋକଟାରୁ ଜମିଦାର କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାର୍ବାରେ ଅଧିକର ଅପଟୁ ଅଟନ୍ତି । ପତର

ପ୍ରେରକଙ୍କ ଦେଖାରେ ଅଗ୍ନି ଆଇପାରେ
ମାସ ଅମ୍ବୋଳେ ଉତ୍ତେଷ୍ଠ କର କୁହି ଥାହିଁ
ଯେ ଗୋଧାନ୍ୟର ସହାକାର ବାସ୍ତବରେ
ଦଶ ପାଇଅଛି ଏଥାକୁ ଭାବାର ଦୋଷ ଉତ୍ସପନ
କଥିତ ହୁଅଛି ତାହା ସତ୍ୟ ବେଳେ ତଦନ୍ତରୂପ
ଦଶ ହୋଇ ନାହିଁ ସ୍ଵାକ୍ଷାର କରିବାକୁ ହେବ ।
ଏମନ୍ତ ଲେଳକୁ ଫରିଦାସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗଦ କରିବା
ହୃଦିତ ଥିଲା ତାହା ହେଲେ ସମସ୍ତକ ସନାତେ
ଗୋଡ଼ିଏ ଜୀବନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇ ଆନ୍ତା ଓ
ଅନ୍ୟ ସରବରାକାରୋଳେ ରିବଦ୍ଧ ଛନ୍ଦରେ
ପଣେ ଅର୍ଜିକ ବରବା ପନ୍ଥାକୁ ଦୟ କରନେ ।

ତେବେ ନାଳମନଙ୍କରେ ଦୁର୍ବଧି ଗମନା-
ଗମନ କିମ୍ବା ସେଇଁ ମାସଳ ଲିପ୍ଯାପାଏ ଛାହିଁର
ଦର ପରିବର୍ତ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ପୁଣେ ସେଇଁ
ଦର ଥିଲା ଭାବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ରହିବ କର
ନୁହନ ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର
ଦ୍ୱାରା ବିବରଣୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଗେଜେଟରେ
ଶଥ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଦର ତଳିରମାସ ଆର-
ମ୍ବାରୁ ପ୍ରକଟିତ ହେଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଳର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲକ ନିର୍ମିତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଥିଲେହେଁ ମୁଲରେ ଚିତ୍ରଣ ପ୍ରକରନ କାହାରେ ।
ମାସଳର ଦର ସାଥୀରଣ କୁଣ୍ଡ ପ୍ରକଟକ ଲକ
ସକାଶେ ତଳକେଣିକା ଦୟା ଅନ୍ତର ଯଥା—

ବୋଲାଇ କୌକା ମ ୧୦	ଶତ	୧୦%
ଆଲି କୌକା		୧୦%
କାର୍ତ୍ତିଷ୍ଠହେଲା ପ୍ରତି ଗୋ ୧୦୦ଟାକୁ	ଟ ୦	/
କୁଳ ବା ଖେଳ ଟ ୦		
ହେଲା ଅଥବା କୌ.	ଗୋ ୧୦୩୦୯୫ଟାକୁ	କାର୍ତ୍ତିଷ୍ଠହେଲା ନେନେ
ମୋଟ କାର୍ତ୍ତିଷ୍ଠହେଲା ବା ମୂଲ୍ୟ ଏକଜନ ଟ ୦ ୯୫		
ଏକଟୁଟୁ ଅଧିକ "	"	୧୦%
ଦୁଇଟା		୧୦୫%
ଚି ପତ୍ର	ଗୋ ୧ ଟଙ୍କା	୧୦୫%

ନୋବା ଛୁମରେ କଠ ବା ବାହି ଯ ବୋ-
ଲ୍ଲାଙ୍କ ଦରି ନେବେ ନୋଗାର ମାଧ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ଯେତେ ମାସିଲ ଦେବ ପହଞ୍ଚୁ ଅଥବା ନିଧି
ଦିଇ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଳର କେବେ ମୁଢିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଜାଳଠାରେ ଏହି ମସ୍ତକ ଅବାୟ ଦେବ କହୁଥିଲୁ
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ ପଢ଼ିବ ତହିଁରେ କହିଲୁ
ଦେବାଙ୍ଗ ଦେବ ନାହିଁ । ସଥା— କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ର
ଜାଳରେ— ବିଜରୁ ମିଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣେ ଜଗତ

ପୁର କେନ୍ଦ୍ର ପାଠଳା ବସଧୂର ଏବଂ ମାର୍କ୍ସାଗାଲ
ଏବଂ ବିଟକକୁ ଅସବା ସମୟରେ ଜନ୍ମ
ମାର୍କ୍ସାଗାଲ ବସଧୂର ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ପାଠଳା ଏହି
ଲିଙ୍କମାନଙ୍କରେ ମାୟର ନିଯାୟିତି ।

ଗୋବିଧା ଲାକରେ କଟକରୁ ଯିବା ନମୟରେ
ଜଗଧିପତି କେନ୍ଦ୍ର ପୁଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଓ ଆସିବା
ସମୟରେ ଗଣ୍ଡବିଧୀୟ ଲୁକର ଓ କେନ୍ଦ୍ର-
ପାଠକା—ଶୁଭରାତାରେ ନୌକାବୋଇ ଉଚ୍ଚ
ମାସିଲ ମୁଁ୦୭ଶଙ୍କୁ ଟୁୠ୫୭ ଏବଂ ଖଲ
ନୌକାର ମୁଁ୦୭ଶଙ୍କୁ ଟୀୱୀ ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ହାଇଲେବଳ ନାଳର ସ୍ଵାମୀ ରେଣ୍ଡରେ
ଗୋଦୁଆର ବୈଶା ଓ ନେଉଲୁଧିର ଏହି ଜଳ
ଲକରେ ସାଧାରଣ ନିୟମରେ ମାତ୍ରଙ୍କ ନିୟମ
ଯିବ ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିଯୁ ଓ ଭୃତ୍ୟ ରେଣ୍ଡରେ ଗୋଦୁଆର
ନାଳର ଗୁରୁ ଲକପର ଟ ୦ ୫୭ ଓ ଟ ୦ ୧
କେବୀବ ସଂକଳ ନିୟମ ଯିବ ।

ତାବଦିଶ୍ଵା ନାକରେ କେବଳ ଯୋବଦ
ହେଉ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ଫିରବାଟି ଲକ୍ଷରେ ଟିକିବି
ଯିବା ସମୟରେ ଧାଖାରଣ ଦରରେ ମସନ୍ଦ
ଲଗିବ ।

ଏ ପ୍ରଦୃତ ଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁଣ୍ଡଳୀ ହୋଇଥାଏଇଲୁ
ଏହି ଦିଇଯା କୁଞ୍ଚିତ ଏହାହାଜୁ ନାହିଁର ବାବିର
ପାଇଁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦକ୍ଷି ହେବ ।

ଅଧ୍ୟବଦୀପର ପୁକସାର ।

ଅଳୁଦଳ ହେଲା ଅମେମାନେ ଶୁଣି ଥିଲୁ
ଯେ କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠକାଥ ଦେ ଶାଶ୍ଵତ ବଜାପୁ
ବନ୍ଦିଷ୍ଟ ପକ ମରାର ଜୀବେ ସହମୁକୂଳ ନିଯନ୍ତ୍ର
ହେବେ । ଏଥରେ ଗର ସପ୍ରାଦୂର ପେଟ୍ ଅଟକୁ
ଆଗର ହେଲୁ ଯେ ସେ ସମାଦ ସାଧାରଣ
ଅଛନ୍ତି । ବଜାଲାର ଲେଖିଛନ୍ତି ଗବର୍ନ୍ମର ଭାବ
ବାବୁ ଏହି ପଦ ନମେତି ମନୋମାନ କରିଥିଲୁ
ଏବଂ ଏଥରୁ ବରସ ଦୁଆର ଅବଳମ୍ବନ
ଗାହାର ନାମ ଶକେଇରେ ବାହାରିବ । ପ୍ରା
କୋତୀଏ ବର୍ଷ ହେଲା ବଜାପୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ
ସଙ୍ଗ ସ୍ଥାପନ ଦେଇଅଛି । ଏଥର ଅଧୀନ ପ୍ର
ଥାନ ଉନିବିରାଗ ବଜାଲା ବେହାର ଓେ
ନିଧିରୁ ପ୍ରଥମ ଦୁଇହଙ୍ଗର ବହୁତର ନେଇ
ସଙ୍ଗର ସହ୍ୟ ହେଲେ ମତ୍ତୁ ତୁତିଗା ଏତେକି
ଉପେନ୍ଦ୍ରିୟ ରହ ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ନ୍ମରେ
ଜୀବ ସହୃଦୀ ପଢିବାରୁ ଅମେମାନେ ଅଛି
କୁହଞ୍ଜ ହୋଇଥିବୁ । ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ କୁ

ଏବଂ ତେଣା କୁରୁପୂର ମନ୍ଦିରବାହ କରୁଥିଲୁ ।
କୁମାର କେବୁଶୁଗାଥ ଦେ ବାତଳାକାର ଲକ୍ଷମୀ
ମାତା ପିତାମହଙ୍କ ହେଉ ସମ୍ମାନ ପାଇଲା

ବାଳ ବାଲେଶ୍ଵର ମେତୁଳିପତ୍ର ଏବଂ କଷାଯା
ଦେହ ସ୍ଵାମୀନାଥର ସହବାସ ସଜ୍ଜଣକ ନେ
ଶ୍ରୀ ସ୍ଵାମୀନାଥର ସହବାସ ସଜ୍ଜଣକ ନେ
ଅବେଳାକ ମାତ୍ରମେତୁଳିପତ୍ର ଏବଂ ଖେଳ
ଅବେଳାକ ମାତ୍ରମେତୁଳିପତ୍ର ଏବଂ ଖେଳ
ଏବଂ ସ୍ଵାମୀ କଲେକ୍ଟର ଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟରଠାରୁ
ଫୁଲିଥୁରେ ପ୍ରଶଂସା ପାଇ ଆସୁଥିଲାନ୍ତି । ଏହର
ବାଲେଶ୍ଵର ଜ୍ଞାନାସ୍ତ୍ର ଓ ସାଧାରଣ ଉଚିତକର
ବାର୍ଷିକେ ଶବ୍ଦାଙ୍କର ଜାମ ନିଷ୍ଠ ରହିଥାଏ ।

ପ୍ରାୟ ତେଣାର ଅଳ୍ୟ ଦେହ ଜମିନାର ଏତେ
ରୂପରେ ଗବ୍ରୁମେଧିକତାରେ ପରିଚି ହୋଇ
ନାହାନ୍ତି । ସୁତ୍ରଃ ତେଣାବାହିକ ମଧ୍ୟରେ
ସମ୍ବଲ୍ପ ଗବ୍ରୁମେଧ ଯହାଙ୍କୁ ଏହି ଉଚ୍ଛବିତ
ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁଥାରେ ଯୁଦ୍ଧବେଚନାର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଅଛନ୍ତି ସମେତ ନାହିଁ । ଆମୁଶବ୍ଦର ଆମ୍ବା
କରୁବ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖି ତେଣାର
ଜମିନାର ଓ ଧନିମାଳକ ଭାବାହିତ ଦେଖି
ଏବି ଦେବନ ଆଳ୍ୟ ଓ ବୃଥା ଆମୋଦରେ
କାଳକ୍ଷେପ କରିବା ପରିଭାଗ ପୁରୁଷ ସାଧା-
ରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗବ୍ରୁଦା ଯୋଗଦାନକୁଥାରେ
ପରାଇ ସମ୍ମନ ଲାଭକାର ଯତ୍ନବାନ ହେବେ

କଳବତୀରେ ପଦମାର ଧନ୍ଦିକା ।

ଅମ୍ବାକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ସହିତ
ଅବଶର ହେଲୁଁ ସେ ମହା ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଖିବା
ନିତି ଡେଣାରୁ ଘେରୁ ସଜ୍ଜା ଓ ଅନ୍ୟ
ସମ୍ମାନ୍ତ ଲେବମାଳେ ଯାଏ ଅଗ୍ରନ୍ତ ସେମାନଙ୍କରୁ
ସଜ୍ଜାଧାରି ବେଳେ ବହିରୁ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠକଟକୁ
ତାରେ ବିଶେଷ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦୋଷାପତ୍ର । ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ
ପ୍ରକିଣ୍ଟା ଉପଲବ୍ଧ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ ଦେଖା
ଅଧ୍ୟବକ୍ଷ ଯର ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟାର ମୃଦୁମାନଙ୍କ ପରିପ୍ରେସ
ମେଅରୁ ଆମନ୍ତର ଦୋଷଥିଲା । ସେ ତାର
ବହିରେ ବିଭିନ୍ନକି ବୁବଳରେ
ଦେଇବ ଦୋଷଥିଲୁଁ ରହିବେ ନୀତି କେବେ
ଅନ୍ତରୁ ଲେବକ୍ଷ ଅମ୍ବାର ଦୋଷଥିଲୁଁ ଏମନ୍ତ ଏ
ବିଲ୍ଲକ୍ଷାବାଧୀ ଆଜିବ ତ ତ ଗତେଖିବୁ
ଦେଇବ ଅଧିକ ଜ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟାରୀ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅମ୍ବାର ଦୋଷଥିଲୁଁ ଏହି ଦେଇବରେ
ସନବଧ୍ୟକୁ ମହୁର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏବଂ ସହ ଦୂମ
ବଳ ସହିତ ଦେଇବ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟାରୀ ଅଳାପ
ହେଲା । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉତ୍ସମିତିଧାରେ ସନବଧ୍ୟ

ଭବତାରେ ପରିଚିତ କଥାଙ୍କିତ ହେଲେ ଏବଂ
କଣ୍ଠେଲ ଦେଖିଯାଇନ ବାବୁ ନନ୍ଦକିଶୋରମାସ
ରେ କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠନାଥଙ୍କ ରାଜବନ୍ଧୁଙ୍କଠାରେ
ପରିଚିତ କଥାଙ୍କିତ ହେଲେ । ତାହାଙ୍କ ଅରଦିନ ସମୟେ
ଖେଟ ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ ସାଥୀଙ୍କ ଲାଇ କଲେ ।
ଏହି ତଳ ଶକ୍ତରେ ବଜା ଲାଟକର ଲେବି
ବେଠକ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ କୁମାର
ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ହେ ଏବଂ ବାବୁ ନନ୍ଦକିଶୋର
ଦସ ଥମଲମତେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ।
ଉତ୍ତରପତ୍ରମ ପ୍ରଭାତ ଜଣ୍ଣର ଦେଶୀୟ ଅଧିପତି-
ମାନେ ଏହି ବେଠକରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଆନ୍ତି
ନାହିଁ ଓଡ଼ିଶା ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ଗବର୍ନ୍ମିମେଷ୍ଟରୁ
ସେହି ମର୍ମଦାବା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା ପୁରାମଂ
ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପତିଲ ନାହିଁ । ପୁନଃ
ରହି ଥାର ଦିନ ନନ୍ଦକିଶୋର ବାବୁ ରାଜା-
ମାନଙ୍କ ସହି ବଜାଲାଟଙ୍କ ବବନଙ୍କ ଘାର-
ଥୁଲେ ଏବଂ ବଜା ଲଙ୍ଘାହେବ ଏବଂ ତହକୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକୁମାରଙ୍କଠାରେ ଏମାନେ ପୁଥକ୍-
ଚୁପେ ପରିଚିତ ହେଲେ । ବଜା ଲାଟ ଏବଂ
ତହକ ଏକଢ଼ରେ ବନ୍ଦ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଅପଣା
ପାର୍ଶ୍ଵର ବସାଇଲେ ଏବଂ ବାବୁ ନନ୍ଦକିଶୋର
ଦାର ମଧ୍ୟକରେ ଛାତା ହୋଇ ପରାପରର କ-
ାର୍ଗାର୍ଗା କହାଇ ହେଲେ । ଏ ଦିନ ବିଦ୍ୟାର

ଲୁହତର ଶୁଣୁଳକାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ସାହେବଙ୍କର ବୈଠକ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାକୁ
ଧରନ ଦିଲୁଙ୍କ ଏକ ବେଣ୍ଟୁ ସମ୍ମାନିତ ଦିଲୁଙ୍କ
ହୋଇ ଥିଲେ । ଶେଷାହାରୀ
ଛି ଅମରିତ ଦିଲୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପ-
ଦେଶ ଯୋଗଥିଲେ । ଶେଷାହାରୀ

ସବୁକାଳେ ତଥା ପରିବହନ କରିବାରେ ଏବଂ କାହାରେ
ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ

ଶକ୍ତିମାନେ ସାମାଜିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବିଧି
ପାଇଁ ସେମାନେ କରିବ ଅଧିପତି
ରେ ଛାତ୍ରଙ୍କର ପ୍ରତିକୁ କ୍ଷମତା
ମେଣ୍ଡ ଏମାଜିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବା ଦୁଷ୍ଟି
କରିବ ଶକ୍ତିପଦ ଚିରବ୍ୟାୟୀରୂପେ

ଏ ଏମାନ୍ଦିଅଛନ୍ତି । ସୁତର୍କ ଏମାନ୍ଦିର
ପ୍ରାୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହେବ ଏଥିରେ
ଦେବ କି ? ଦୂରେ ଦୂରେ ଯେ ଏମାନ୍ଦି
ପଣା ଦୂରେ ମଧ୍ୟରେ ଚିରକାଳ ଥବନ୍ତି ଏହି

ଜ୍ଞାନ ଓ ବିବେକ ଓ ସୁମାତ୍ର ଶିଖା ଏବଂ
ସୁଧାସବନର ଯଶଃଲୁହରୁ ବହୁତ ରହ ଅପଣାକୁ
ଆପେ ଚିହ୍ନ ବାକୁ ଅନ୍ତମ ହୋଇଥିଲୁଛି । ଏହି
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଉପଳବ୍ରେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କେବେଳଙ୍ଗ ବଜ୍ରଧାମାକୁ ଯିବାରୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ପାଇବାହୁରୁ ଯେମନ୍ତ ଚରିତାର୍ଥ ହେଲେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଁ କି ଯେଉଁମାନେ ଯାଇ
କାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁକୁ
ବଜ୍ରଧାମାକୁ ଯାଇ ତଦ୍ୱୟ ସମ୍ମାନ ଲୁହ କରିବେ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଆହୁର ଆଶା କରୁଁ କି ଯେଉଁମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜ୍ରଧାମାକୁ ଯାଇଥିଲୁଛି ସେମାନେ
ଯେମନ୍ତ ଏକବିରେ ବଜଲଟ ଓ ଶୈଠଲଟ
ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ଆଳାପ କଲେ ତେମନ୍ତ
ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ସବ୍ଦବା ଆଳାପ ଓ ସତାବ
ରଜ୍ଜିବାକୁ ଶିଖା କରିବେ । ଏକ ରଜ୍ଜାର
ଅନ୍ୟ ରଜ୍ଜା ସଙ୍ଗେ ସାଥାରୁ ହେବାର ବିରଳ
କିନ୍ତୁ ଏଠାରୁ ଭକ୍ତ ରଜ୍ଜା ଏକହିରେ ଏକ
ଜ୍ଞାନାଳ୍ଜରେ କଲିବତାକୁ ଯେମନ୍ତ ମିଳ ମିଶି
ଗଲେ ତେମନ୍ତ ସବ୍ଦବା ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ
ଶିଖା ମିଶି ହେଲେ ବଜ ସୁଖର ବିଷୟ ହେବ
ଏବଂ ଆମ୍ବେମାନେ ଏବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରଦର୍ଶନର
ଏକ ଉତ୍ତରଣ ଏବଂ ଥାନନ୍ଦନଙ୍କ ଫଳସ୍ଵରୂପ
ସବ୍ଦବା ସରଣ ରଖିରୁ ।

କେନାଳ ଗୁଣସ୍ଵର ବିଜ୍ଞାପନ
। ବା । ସନ୍ଧା ୧୮୮୫୮

ସମୟ ବଜାଲାରେ ଏହି ବର୍ଷ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସଥି କୁ କୁ ୫,୮୫,୦୫,୦୦୫ ଟଙ୍କା, ଲାଧକ
ବ୍ୟୁତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ବର୍ଷର ମୋଟ
ଆୟ ଟ ୧୩୬୭୭୨୯ ଟଙ୍କା ଅଟେଇ ସଥା—

ଶ୍ରୀ ନାଳ ଟ ୩୧୦୦୭

ମେଦିନୀପୁର ୯୭୩୦୧୦

ପ୍ରକାଶିତ ତାରିଖ ୨୫୦୩୧

ପ୍ରୋକ୍ଟର ଟ ୨୮୪୭୭୭

ଶାଖର ଦକ୍ଷ ହରବର୍ଷର ମୋଟ

Digitized by srujanika@gmail.com

at 800 -

କୁଳା ପରିଷର ଅଧିକାରୀ

ପ୍ରତିକାର ଶାଖା ଜୀବଚର ଅନ୍ଧା
ମହାଜନ ପାଇଲା ମାତ୍ର ସାଦର

— १८७ —

ଭୂତ କଲ୍ପ ସଥା ।—

ଭୂତ କଲ୍ପ ସଥା ।—

ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଏଥେରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଓଡ଼ିଶାରେ କୌକା- କର କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥାଇ ଏବଂ ଜଳକର ମହିବର୍ଷରେ କିଞ୍ଚି ଉଣା ପତିଥିଲା ନରୁବା ତହୁଁ ଆଗ ବର୍ଷଠାରୁ ଗରବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଇ । ମେଦିନୀପୁରରେ କୌକାକର କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥାଇ ମାତ୍ର ଜଳକର ସେପରି ନନ୍ଦି ଏବଂ ସେନାଓ ହିଙ୍କଳିରେ କୌକାକର ଓ ଜଳକର ଉଦୟ ଉଣା ପତିଥାଇ । ସୋଜ ଏଲାକାର ନାଲ ମରୁମଣି ସକାଗେ ତିନିମାସ କରି ଥିବାରୁ ସେଠାର କୌକାକର ଉଣା ପତିଥାଇ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣା ଦିଲ ହେବାରୁ ଜଳକର ଉଣା ପତିଥିଲେହେତୁ ବଜାନାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁଣାନୀରୁ ଏଠାରେ ଅଧିକ ଜଳକର ଅର୍ଥାତ୍ ଟ ୫୨୭୫୭୫ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ହୋଇଥାଇ । ପଢ଼େ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଉପରି ହେବାରୁ ବାବା ରହି ଯାଉଥିଲା ଏଣିବ ତାହା ସଂଶୋଧନ ହୋଇ ଅସିଥାଇ । ତଥାର ଗତ ବର୍ଷ ଛଳିଖିଛରୁପ ବାବା ଥିଲା ଯଥା- ଓଡ଼ିଶାରେ ଟ ୧୯୭୪୭୯ ମେଦିନୀପୁରରେ ଟ ୧୪୭୪୭୯ ସୋଜରେ ଟ ୩୧୬୭୭୫
--

ଯଦ୍ୟପି କି ଗତବର୍ଷର ମୋଟ ଅୟ ପୂର୍ବର
କୌଣସି ବର୍ଷଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା
ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କେନ୍ତାଳ ମରମଣ
ଇତ୍ୟାଦିରେ ଅଛିଗଲୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ପଢ଼ିବାରୁ ନିଟ
ରଜ୍ୟର ଗତବର୍ଷଠାରୁ ଉଣା ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ମଳ୍ଲ
ଧନର ସୁଧ ସହିତ ହେଉଥାବ ଦର ଦେଖାଯାଏ

ଯେ ପୂର୍ବ କର୍ଷ ହେଲା ୧୯୨୧ ମୁହଁ ପତି
ଥିବା ପ୍ରକୟକ୍ଷେ ଗଲଦର୍ଶ ଟେଲିଫୋନରେ ପତି
ପତିଥିଲୁ । ଦୂରବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କରେ ଯେତେ ଜନିର
କବୁଳିମୁହଁ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର ପରମାଣ ବୃଦ୍ଧି
କ ହୋଇ ବରା ଉଣା ପତିଥିଲୁ ।

ଉପର ଲାଗିଥିବ ଫଳରୁ ଏତିବି ଜଣା ସାଥେ
ଯେ ନାଲକ୍ଷାର ଗବ୍ରୁମେସଙ୍କର ଆୟୁ ହେବାର
ତେଣିକ ଆଉ ପ୍ରତିବର୍ଷ ତୁଳୁ ପତ୍ରାଥୁଣ୍ଡ ଏବଂ
ଦୀର୍ଘ ପରିମାଣ ଭଣା ହେବାରୁ ନାହିଁ । ଜନ-
କର ଅଛନ୍ତି ଅନିଶ୍ଚିତ ଏବଂ ଜୋକାକର
ଆଶାପଦ ଥୁଲେହେଁ ଏବା ତାଦାକ୍ଷାର ନାଲର
ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ ନିଷାହ ଦୋର ନ ପାରେ ତଥାର
ଗର୍ଭମେସଙ୍କ ବତାଣ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ମାନ୍ୟ-
ବର ଖେଟଳଟ ସାହେବ କହି ଅଧିକୁ ବି ବର-
ନାଲ ବିପ୍ରାର କରିବା କାରଣ ବିଲାପର ସେତୁ-
ଟଥା ମଞ୍ଜୁର କରିଥାନ୍ତି । ଏହି କରନାଳମାନ
ଦୃଢ଼ି ହେଲେ ଅନେକ ଷେଷକୁ ଜଳ ଦିଆ-
ଯାଇ ଘରର ଏହି ବଦ୍ଧାର ଆୟୁ ଦୃଢ଼ି ହେବ
ଅଥବା ଗର୍ଭବର୍ଷ ଯେତର ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ପତ୍ର-
ଥିଲେ ସବୁ ବର୍ଷ ଭାବା ହେବ ନାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟାମଃ
ଦୀର୍ଘବର୍ଷରୁ ନାଲର ଆୟୁ ବୁଝିଦ୍ଵାରା ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଲାଭକଳାକ ହୋଇ ପାରେ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ
ଦୂର୍ବଳ ସହିତ କରୁଥିବ ଯେ ଯଳ ୧୮୮୩ ମା-
ନୀଠରୁ କମାଗର ସମସ୍ତ ଖେଟଳଟ ସାହେବଙ୍କ
ମୁଦ୍ରିତ ଏହି ବିଦ୍ୟା ଶୁଣି ଅଧୁଥିରୁ ମାତ୍ର ଆର୍ଦ୍ଦ-
କାଳରେ ଭାବା ପ୍ରତ୍ଯେ ହେବାର କିମ୍ବା ମାତ୍ର
ସହେତ ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ ଏବଂ କୌଣସି
ବାଲରେ ସେ ଭାବା ପ୍ରତ୍ଯେ ଦେବ ଏମନ୍ତ ଆଶା
ନାହିଁ । ଗବ୍ରୁମେସ କାହିଁକି ତୁମରେ ପତ୍ର
ଏହି କାଳର ବାର ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଅକା-
ରଣ ସାଧାରଣ ସଜ୍ଜର ନମ୍ବୁ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଦୂର୍ବଳି
କୁଠିନ୍ଦା ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ ଆଶା କରୁ ଯେ ଏତେ-
ବେଳେ ସବୁ ଗବ୍ରୁମେସଙ୍କର ବିବେକ କାଳ
ହେବ ଏହି ନାଲ ବଦଳରେ ରେଲ ବାଟ
ଧାଇ ଅମ୍ବେ ତେଣାବାରିମାଙ୍କେ ଅଭିନାନ୍ୟ ସବୁ
ଦେଶପର ଦୂର୍ବଳ ଓ ସମୃଦ୍ଧିର ଫଳ ଭୋଗ
କର ।

ବିଜୁକତା ମହାପର୍ଦ୍ଦଳକ

ପରିଷା କିମ୍

ଅମ୍ବୁମାନେ ଗତ ସପ୍ରାବରେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଯେ ବିଗର ହତ ବର୍ଷା ପ୍ରଦର୍ଶନର କୋଣସି ଜଣ
କର ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ

যে কেবল পরমাণুরে নাই হোলারহু।
প্রবর্ণনা যের পময়েরে পিছন এবং পেরে
কাল বহুবার পুর হোলার বহুরে
বর্ষা দিশে দুথের নাহু বোল অনমান
দুথের প্রবর্ণনার পুর জল রশা কল
করবাকু কর্তৃপক্ষমানে দিশে মনোযোগী
হোল ন থলে এবং তাহুরে এহু ফল হেল
যে শুভাটে বর্ষাকল গলষত কেবল
বুধ ভজার দেল এবং বহু শুভ মধ
কল। এ দিশয়ের লক্ষাবধারকমানকুর
চুষ হোলার বোলবাকু হেব। কারণ
দিশমুর ও জানুবসরে সুন্ধি রিয় ন
থলেরে মাঘ পালুনজের মেপর ন হয়।
প্রবর্ণনা প্রায় পালুন মাঘ দেশ পর্যন্ত
বহুব এবং মাঘ পালুনজের চুষি হেব।
ধারাবণ বিধুপুরন্ত প্রবর্ণনার পুর জল
নিবাজ করবার ভূতি থলা বৰসা দুথে
বে চুষ এখ মধের পঞ্চাখু হোল পিব
বিষ্ণুকু পুষ্টিহাস বকু মুর হেব বা ন
হেব প্রতিষ্ঠা দিন এবং হাস বিলঘু কথা
আর হোলারহু। তজির মাঘ তা ৪ রিয়
মঙ্গলবার প্রবর্ণনা পেটিবার দিন পুর
হোলাম্বল ৩২ ১০৪০০০০০ জন্ম কর্তৃ
কেবল আম্ব হেল। এথন পাদুবৰ
অগৱারে প্রতিষ্ঠা কিয়ুর পুর রতনা হোল
থল এবং কেবল শোক নিমত্ত এক প্রচু
নজিকলাট ও ধানু লুগাৰ গৃহু ধৈ
বোলহুল। গুড়ৰ বর্ষারে তাহা উকিয়াৰ
কোথা জল বলবার অৱসূ হেল এবং
মঙ্গলবার দিনস্থান অক্ষিজ থাসরে বর্ষ
হেল ধুবৰ্ষ গৃহু আবাটে কুড়ু জল
কল পত্রসংগ্রহ আসন পত্রজ সকল উকিয়া
হেল। পথাত কেবল বর্ষা ন মান এ
থকিব বোধুর দেশিবা যকাষে অপৰা
ন ৪ থা পুতু কিয়া প্রজে ভুপু
হেলে। মাত্র বর্ষা যোগু পময় বহোব
যথা নময়ের শেষ হোল ন পারকা
আকুর অথবা কলম অর্থাৎ এ ৪ রিয়
সময়ে কিয়ু অবসূ হেল। পারকানে
শেষদিন তেবেনেকন্ত শেষ পাদুম্বল
একে শেষদিন তাহুরে মেবু এখনে
অগৱারে বর্ষ যোমন্ত হোলাম্বল অনায়াস
হে তুল যাব পাবে। প্রবর্ণনাবৰ্ষণ কেবল

ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କାର ହେଉ ଅଥବା ଅଳ୍ପ ପ୍ରକାଶ
ରେ ବୈଦୁତିକ ଅଳ୍ପର ଗାର କାହିଁ ଯିବାରୁ
ଅଳ୍ପର ଉତ୍ସମ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କଗଜ ଗଲୁ ଏବଂ
ଦୃଶ୍ୟକ ଉତ୍ସବୁ ଅଳ୍ପପ୍ରକାର ଅଳ୍ପ ଜାଇବା-
ହାସି କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାହ୍ତ ହେଲା । ଏତିବେଳେ ଏ
ଦିନର ଦୂର୍ଦ୍ଵିତୀୟ ଗେଷ ହେଲା ନାହିଁ । ମାନବ-
ବର ଛେଟିଲେଖ ଟାମସକ ସାହେବଙ୍କର ଶରୀର
କିନ୍ତୁ ଅସୁର ଥିଲୁ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣ ପଦଗରେ ବାବା-
ଗଲେ ପାତା ଦୁଇ ଦେବାର ସମ୍ମବନା ଥିବାରୁ
ତାତ୍ତ୍ଵବଳ ନିଷେଧ ମନେ ସେ ଉତ୍ସବୁ ହୋଇ
ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଶେଷ ଲଟିପାଦେବ ଏହି
ପ୍ରଦୀପଙ୍କର ମୂଳ କାରଣ ଏହି ଏଥି ନିରା-
ନିସୁଲ୍ଲବ୍ଧ ଦୋଷାତ୍ମକ ବିମିଳାର ସମ୍ପର୍କ ଅଫିନ୍ତି
ବାହାର ଅଳ୍ପପ୍ରକାର ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ରିତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପ-
ବର କାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହୁବେଳେ ନାଲାପ-
ବାର ଅସୁରଧାରେ ପ୍ରଦୀପଙ୍କ ସମାଧି ହେଲା
ପ୍ରତିଶ୍ଵାର ପାରମ୍ପରେ ମଦାମାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃଭାବେ
କରିଲ ଲର୍ଦ୍ଦ ସାଧକ ବାହାର ସହଧର୍ମଙ୍ଗୀ ରୂପ-
ବୂମାର ତିରକ୍ର ଅବ୍ଦ କନାଟ ଓ ବାହାର ପର୍ବାତ
ଆପଣା କଲେବଳ ଏହି ପ୍ରଦୀପଙ୍କ କିମ୍ବାର
ମେମରକ ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ
ଆପଣା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନ୍ତରେ ବନ୍ଦିଲାଭ ପ୍ରଥମେ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମେଲି ଏହି ଅମୟ ଜିମ୍ବାର
ଲାଟାଲାସ୍ତ ଘାସରେ ଉତ୍ତର ଗୋଟିଏ ମଙ୍ଗା
ଗାନ୍ଧି କଲେ କହି ଉତ୍ସବୁ ପ୍ରଧାନ ମୁଦ୍ରାକ୍ଷର
ଅର୍ଥିଭାଲର୍ଦ୍ଦ ବିଷ୍ପ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ପାତ୍ରଙ୍କ
କବ ପ୍ରଦୀପଙ୍କର ମହାଲ ତ୍ରିଦେଶରେ ହେଲେ । ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନ୍ତେ କମିଟାର ସମ୍ମାନ
ସମ୍ମାନ କରେଣ୍ଟିଲ ଟ୍ରେବର ସାହେବ
ପାଠ କଲେ ଏବଂ ହହଁ ଉତ୍ସବୁ ମହା
ରିଧନ ଗୋଟିଏ କୁନ୍ତଳକୁତୀ ପ୍ରଦାନ
ପ୍ରଦୀପଙ୍କ ଦିଦିଗାହର ଦେବାର ଘେ,
ଦିଲେ ଏହି ଉତ୍ସବଙ୍କ ପୁଦ୍ର ।
ଦିଲେ ଏହି ଗୋପଧୂର ଓ ବାହାର ମ
ଗଲ ହହଁ ଉତ୍ସବୁ ମଦାମାନ୍ୟ କ
ଅମନ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସଂଗ୍ରହ ଦେଇ
ଦେଇଲେ ଅଂଶ ଦୂର ହେବି କବା
ଗଲେ ।

ବିଜ୍ଞାପନର ସାର ମର୍ମ ଏହି
ସୁବାର୍ତ୍ତ ପ୍ରାଦେବ ଏହି ପ୍ରତର୍ଣ୍ଣକାଳ ଓ ଯୁଦ୍ଧ
ସନ୍ତ ଏଟାର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ମାଧ୍ୟରେ । ୨୩
ଦେଖୁକଣ ଗବ୍ରୀରଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ଏହି
ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ଏହି ଦେଖୁକଣ ଗବ୍ରୀରଙ୍କ ଲାଗି

ଅନୁମୋଦିତ କର ଗର୍ଭମେଘ ଉଣ୍ଡିଆଙ୍କ
ଅନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଗର ଉପମର ମାସ-
ରେ ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ତହିଁର
ଅବ୍ୟବହର କାଳରେ ଜାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ହେଲା ।
ଗୋଟିଏ କମିଟୀ ଗଠିତ ହୋଇ ଶ୍ରାବନ୍ଧବର୍ଷର
ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଗର୍ଭମେଘ ଓ ଶାଶ୍ଵତ କର୍ତ୍ତୃବର୍ଗ
ଏବଂ ଦେଶାଙ୍କ ରଜା ପ୍ରଭୃତିଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ
ଲୋତିଲେ ଏବଂ ସୁୟୁହ ଯୁବାର୍ଚ୍ଛ ସାହେବ ଉତ୍ତର-
ଦେଶ ଅଣ୍ଟଲ୍‌ଲିପ୍ତା ପ୍ରଭୃତି ରଜ୍ୟ ଦ୍ରୁମଣ କରି
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଆୟୋଜନ କଲେ । କମେ ସକଳ
ରଜ୍ୟରେ ଏଥର ଅନୁଶ୍ରାନପଦି ପ୍ରକାଶ ପାଇ-
ବାରୁ ମହାଜନମାନେ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପଠାଇବାକୁ
ତୁମ୍ଭର ହୋଇ ଯଥୋତ୍ତର ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ
କଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହ ବୃଦ୍ଧ ଆୟୋଜନ କିମି
ଲୁଧ ବର୍ଗପୁଣ୍ଡ (ମାତ୍ରା) ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ୨୫୦୦
ରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଆପଣାଁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କେତୁଳ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟଙ୍କ ଏକ ଲୁଧ
ପରିମାଣ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଧ୍ୟାନିତ ହୋଇଥାଏ
କୁ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ହେଉ ଅନେକ ଦ୍ରୁବ୍ୟ କମିଟୀ
ଲୋତିଲେ ଦେବବାକୁ ବାଧ ହେଲେ ମେ
ସମସ୍ତ ନେଇ ସକଳ ରଜ୍ୟବାକୁ ହେଲେ ଦୁଇ
ବର୍ଷ ବାର ଲଗନ୍ତା ଏବଂ ଦ୍ୱିଗୁରୁ ଅଧିକ
କର୍ଷ ବାର ଲଗନ୍ତା ।

ମହାମାନ୍ୟ ଲର୍ଜ ଗପନଙ୍କ ବକୁଳାର ସଂଶେ-
ଘ ମର୍ମ ଏହି କି ପ୍ରଥମେ ଏହି ମହା ସମୀକ୍ଷେ-
ଦର ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସମକ୍ଷାତ୍ମା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲଟି ଟାମସନ
ଆମେବଳ ଅଳ୍ପପ୍ରେତି ହେଉ ସେ ହୃଦୟ ପ୍ରକାଶ
କରିଲେ । ତହୁଁ ଉତ୍ସାହ ଅଳ୍ପ କାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଏବେ ଦୁଇତି କାପାର ଘାୟତ ହେବାରୁ ସେ
ଅଳ୍ପମୁଁ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରି ସେହିମାରକର
ପଣ୍ଡମ ଯହୁ ଓ ଉତ୍ସମରେ ଏପରି ପଟଖା
ଗୋଟିଏ କବି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମତ୍ତ୍ଵା

କଲେ । ସେ କହିଲେ ବି ଶ୍ରମଜୀ ଭାବରେ-
ଦୁଇତାରୁ ବର୍ତ୍ତମାଳ ସେ ତାର ଯୋଗେ
ହିଂକାର ପାଇଥାନ୍ତରୁ ସେ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ସେ
ଅଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚାଦତ ହୋଇ ଏଥର ମଙ୍ଗଳକା-
ମନୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୁ । ମହାରାଜାର ସ୍ତରୀୟ ସାମୀ
ପ୍ରତିକୁ ଅଲବଦ୍ଧ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଗୁରୁ ଅଟକୁ । ସେ
ପ୍ରଥମେ ସନ ୧୯୧୧ ସାଲରେ ବିଲବରେ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ତାହାର ଦେଖିବା
ଦେଖି ବିଦେଶରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେଲା ଏବଂ
ଏଥର ମଙ୍ଗଳ ଫଳ ସମସ୍ତକର ତୁଳଣିତ
ହେଲା । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଶ୍ରମଜୀ ମହା-

ଶାଶ୍ଵତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରାଚି ଏବଂ ଆଜି ତାହାଙ୍କ
ଛୁଟିଯୁ ସୁତ ତରିକୁ ଏଠାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହେ-
ବାରୁ ଆହୁର ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ କେମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗନ୍ତ ହୋଇଥିଲା
ପୂର୍ବରୁ ଦେଖି କି ଥିବାରୁ ତହିଁ ପରରେ ମର
ବ୍ୟକ୍ତ କରି କି ପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେବେଦୂର ସେ
ଅବଗତ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ କୃଷି ଅଛନ୍ତି
ଯେ ଭାବିତବର୍ଷୀୟ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅଂଶ ଅଛି
ଭାବିତବର୍ଷୀୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହାହାର ଏଦେଶର ବି-
ଶେଷ ଭାବର ଦେବ ଏବଂ କଦିଶୀୟ ନୋକ-
ମାନେ ଏଠାର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଏହି ଶିଳ୍ପ ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦ
ପେ ଜାଣି ପାରିବେ ଏବଂ ତହିଁରେ ବାଣିଜ୍ୟର
ଶାବ୍ଦି ହେବ । ଅଞ୍ଚୁଲିଯୁ ସହିତ ଭାବିତବର୍ଷୀୟ
ର୍ତ୍ତର ବିଶେଷ ବାଣିଜ୍ୟ ବୁଝି ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନର
ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଧଳ ହେବ ।

ରେ ଅନ୍ୟ ମନ୍ଦିର ତୋଳି କାହାର
ପାଷାର ରହିଥିଲେ । ସହୁ କିମ୍ବା ଶେଷ
ହେଲା ତରକର ହୋଇ ସମସ୍ତେ ଘରର
ଜାହାଗ ଅଧିକାରୀ ତେଣୁ କଲେ । ଏ ସମ୍ପଦ
ଯୁବେ ସେ ଯାହା ଗାତ ଖୋଲ ନେବାବ
ବ୍ୟସ୍ତ ଦେଲେ ମାତ୍ର ଗାତର ବୀର ଦେଖି
ହେଲା ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ ଗଣ୍ଡଗାଳ ହୋଇଗଲା
ସେ କେହିଁ କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧ ପଦବୁଜରେ ଘରର
ଆସିଲେ ଏବଂ କେହିଁ ଗାତ ଅପେକ୍ଷାଚିନ୍ତା
କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ । ଏଥରେ ସେମାନ
କିମ୍ବା କେମନ୍ତ କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲ ପାଠକମାନେ
ଆମମାନ କରନ୍ତି ।

ଅନ୍ତର୍ମାନ କାହାରୁ ଏବେ ସୁବିଧା ଓ ଏବେ ତରବରରେ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ଖୋଲ ଦେଲୁ ସବୁ ମାତ୍ର ତହିଁ
ମଧ୍ୟରେ ସ୍ବର୍ଗ ଦ୍ୱାୟ ସେବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଥା
ନିୟମରେ ଶୁଣିବ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସମସ୍ତ ସଜ୍ଜାର ରଖିବା କାର୍ଯ୍ୟ
ଲାଗିଥିଲା ଏବ ଆମ୍ବମାନେ ଆଜନ ସହିତ
ଅବଶଳ ହେଲୁ ଯେ କମିଟୀ ପ୍ରଥମରେ ଯେବେ
ଦ୍ୱାୟ ଲେଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ

କେତେକ ପୁନଃ ପ୍ରଦଶ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଏଥି-
ରେ ସାଧାରଣକର ଅଳନ ଜାତ ହୋଇଥିଲା ।
ଆମେମାନେ ଉଚ୍ଚସା କରୁଁ କି ଏହି ସ୍ଵୟାମଗରେ
ଡକ୍ଷାର ସେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଲେଖଟାର ଦିଆ
ସାଇଥିଲୁ ସେ ସମସ୍ତ ପୁନଃ ଗୁଣ୍ଠାର ହୋଇଥିବ ।
ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ-
ଅଛି କି ଏଠା କଲେକ୍ଟର ଏବଂ କମିଶନର
ମାଦ୍ଦେବମାନେ ଛାଇ ଦ୍ରୁବ୍ୟମାନ ନେବା ସକା-
ଶେ କମିଶକୁ ବିଶେଷ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି
ଏହି ଦ୍ରୁବ୍ୟମାନ ଅବଧି କଲିବଢାରେ ଥିଲା ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ର ସଂବାଦ ।

ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଶ୍ରୀସୁକ୍ର ଲଭନିର ବାହେବ କିମ୍ବା ରହିଲା
ଜଗତସ୍ଥଳାରେ ସେଇ ଅକ୍ଷରଣା ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା ର
ପ୍ରଧାନ ଅମ୍ବେଳନ ବର୍ତ୍ତୀ ବାବୁ ବାଚିପଦ କାଳିର୍ଥୀ ଓ
ତାହାର ସଙ୍ଗେ ବାବୁ ଗୋଲକବିଦ୍ୟ କୋଷ ଓ ବାବୁ
ଖାନାପ୍ରକାଶ ଉପର ଏଠାରୁ ଯାଇଥିଲେ । ଜଗତସ୍ଥଳର
ସରକାର ଅମ୍ବ ଓ ସେ ଶକ୍ତିର କେତେକଙ୍କ ବାଏବ
ପ୍ରତିବିଧୀନ ହୋଇଥିଲେ ।

ଦୁଇ—ଏହିକଷ୍ଟ ଲାଭ ଅନୁମାରେ ବିବନ୍ଧିତ କର ଦୁଇ
ଏବଂ କଶରଙ୍ଗ ହେଉ ଏହି ଫେଳକ ଲମ୍ବାରେ ଯା ୨୦ ଦିନ
ବିଭିନ୍ନ କିଣ୍ଡପୁ ହୋଇଥାଏ, ବରଂ ପାରିବର୍ଷା ହେବାର ସେ-
ହୃଦୟରେ ହେଉ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଦେଇବାରେ ହେଉ,
କାହା ଥିଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇ କାହାର ଲାଲେ
ତଥାମୁକ୍ତ ଯା ୨୦ ଦିନରେ ରକ୍ତ ଫେଳକ ହେଲୁ ସେହିବନ
ଅନେକ ପ୍ରକାର ଫେଳକ ହେଲୁ କି ୨୫ ଲା ସ୍ଵର୍ଗାର
ତଥା ପରି ।

ଦଶ ମୂଲ୍ୟରେ ବନ୍ଧର ଦଷ ଲକ୍ଷ୍ୟହାର ଅନ୍ତର
ଯାଏ—ଯାହାରୁ ଦଷ କାମ୍ପିକ ସେ ସହ ଅପରାଜିତ ବାଣୀ
ଉତ୍ତରିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁର୍ଦ୍ରିତ ତେବେ ବନ୍ଧର ଦଷ ଉତ୍ତରିତ
ଯକ୍ଷମ । ସବ କାମ୍ପିକା ଶାକ ଗୋଡ଼ବ ତେବେ
କରଇ ପାଇଁ ପାଣିରେ ଖୋଲାର ଲଗାଇଲେ କବାଚି
ଯୋଗିବ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଅପରାଧ ସହ କାଳ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବ ଏବଂ କନ୍ଦମ
ଚିତ୍ତ ଲାଟିଲୁ ସମେ ଦେଖିଲୁ କାଳକା ବଦ୍ୟାଳସ୍ଥିତୀ ଯାଇ
ଥିଲେ । ବଦ୍ୟାଳସ୍ଥିତୀ ନାରାଯଣପ୍ରଭାର ପଢାବା ଓ ଦୟାଳସ୍ଥିତୀ
ସୁନ୍ଦରବୁଝେ ସୁଷଳୀଭୂତ କର ହୋଇଥିଲା । ପାହାବର
ଶରୀରରେ ସମ୍ମରିରେ ଲାଜକାମର ଲଙ୍ଘନ କରିଛା ଏହି
ନାରାଯଣ ହୋଇଥିଲା । ବନ୍ଦୁଦୁଇ ବରତର ଦେଖାଯା
କାଳକାମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାର ଉମ୍ମତ ଦେଖି କରେଥ ସମ୍ମୋହ
ପଢ଼ି ଶବ୍ଦ ଅଛିଲା ।

କୁଳ ବହୁତବାର ସନ୍ଧା ସମୟରେ ଉପସୂଚନ ମହା
ଶଙ୍କା କଢ଼ିଲାଟ ବାହାରୁର ଓ ବଳବ୍ୟମାରଙ୍ଗ ସହି ସାଂଶ୍ରାନ୍ତ
କଥାଦିଲେ । ମହାବ୍ଲକୀ ଘରଦରବାରେ ଉପରେ ଦେଖ
ଉପରୁ କଢ଼ିଲଟ ବାହାର୍ଲ ସବସାଜରେ ଅପରାକ୍ଷଣିକ
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବସାଇଲେ । ମହାବ୍ଲକୀ ପାର୍ଶ୍ଵ ବାହାରୁର ସାଥେ
ଶୀଘ୍ର ଓ ଅନୁଭବିତ ବର୍ଣ୍ଣନାମାନେ କମିଲେ ଉପରେ କଢ଼ିଲାଟ
ବାହାରୁର ଓ ବଳବ୍ୟମାର ସର୍ବାଭାବକ୍ଷ ସମେ ଅଳାପ
କଲେ । ସର୍ବାଭାବକ୍ଷ ନନ୍ଦି ପ୍ରକାକ ବର୍ଣ୍ଣିତ କଢ଼ିଲାଟ

କାହାର ତ ସବୁମାର ତାହା ହର୍ଷ କର ଫେରି
ଦେଲେ । ଅବଶ୍ୟକ, ପାଇଁ ପରିବେଶକାରୀ ମନ୍ଦାରିକା
ସବୁକରେ ଚେତି ଅସିଲେ । ଯେମନିବୁଝି ଅବଶ୍ୟକ, ସମ୍ବନ୍ଧ
ରେ ଗୋଟିଏ କୁଠା ହୋଇ ଲାଗୁ । ଜୟନ୍ତର ମନ୍ଦାରିକ
ଫେର ଅସିଲାର ବରତ୍ପୁରକ ମନ୍ଦାରିକ ନଥ ବିଜ୍ଞାନ
କାହାର ଏହି ସବୁମାରକର ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ ନାଲେ ସେ
ପୂର୍ବ ପଦ ସମ୍ମାନ ହେଲେ ।

କେବଳ ମଧ୍ୟରେ ଅସିଥରା ଏକ ଭାଇ ସମାଜରୁ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଲେ ତେଣର କର୍ମମାତ୍ର ମୋଳମାତ୍ର ନିକାଳରୋ
କେବଳ କେତ୍ରମାତ୍ର ସେଇଥି ମହିନେ ୨୦୦ ଦିନରେ ମୁଖ୍ୟକ
ମଠରୁ ପଠା ଯାଇଥରା । କହି ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କ ଗ୍ରାଜ୍‌କ
ମଳକାଳର ବ୍ୟାପାରକାରୀଙ୍କ ଯାଇଥିବାକୁ କୌଣସି କରୁଥିଲେ ସମାଜ ଅଧ୍ୟ
ମିଳି କାହାରୁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବରାର ଅନ୍ତିମବାବୁ ଏକ ଭାଇମୟାତ୍ରା ଜାଗାଯା
ପେ ସେଠାରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଜଳେ ଯୋକ ଦିନକ
ଜମୀନଠେଣାରୁ ହୃଦୟ ବାହୁଦିଵ୍ୟାପ ଉତ୍ତାପ ଦେବକାନ୍ତି
ହୃଦୟର କରୁଥିବ ମଧ୍ୟରେ ଧୟାପାର ମେଳେଖୁବରେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ହେଉଥିବ ପାହାର କଥା ସଙ୍ଗ ଶାଶ୍ଵତ ପଦିକର
ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ ହୃଦୟର ପେ ବାହୁଦିଵ୍ୟାପ ଉତ୍ତାପ
ଦେବାର ଉତ୍ତେଷ୍ଠାତ୍ର ଦେଉଥିବ ଯଥାର୍ଥ ମାତ୍ର ସୁନ୍ଦର
ମହିର ସମ୍ମାନ ଦେବ ସୂର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିକର ବରାର ଦାହାର
ମୁଣ୍ଡ ଉଦେଶ୍ୟ ସବୁ ! କି ବମଜାର ! ବିଅଶ ହେଲେ
ଉଠି ଏଠେ ସବଳ ସବଳ ମୁଖ୍ୟାବୁ !
ଶୋଭା ପାହାର

ବୋଲ୍ଦାର ଚାହିର ପ୍ରୋଟ ହେଲୁ ପ୍ରୋଟ ଅନେକ ଟଙ୍କା
ଆସାଇ କରିଥିବା କର୍ମ୍ୟ ପାଠକ କରିଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ସେ ପ୍ରୋଟ ମନ୍ଦିରେ ୫ ୯୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଆସାଇ କରିଥିବା କର୍ମ୍ୟକ ଏକ ଧରିଗୋପରେ ଯାହାପରି
ଯାଇକର୍ତ୍ତ ବିଳି ପରିମଳ ସହି କାନ୍ଦାର କରିବ କରିବ
ବିଳା ପୋରିଥିଲୁ, ହେଉ ଯୋଟ କାନ୍ଦିରେ ୫ ୯୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
ଆସାଇ କରିବା କର୍ମ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକ ପୋରିଥିଲୁ । ମାତ୍ର
ଆସାମି ନିଜାର କରିବାର ହୋଇଥିବାର ମୋକଦାର କରିବ
ହେବା ଏବଂ ବହାର କା ୫୦ ଟଙ୍କା (ଅନ୍ଦର) କା ଏବଂ
ଯାଇଥିଲୁ । ଏହାକାର ନାମ ହରମୟକରିବାର ମାତ୍ର ।
ମିଶ୍ରାର ପରିବହିତ କରିଛି ସେ ମିଶ୍ରାରବେଶୀୟ ମୃତ୍ୟୁକରିବା
ବୋଲ୍ଦାର ଉପରେ କରିଲେଇ ବାରଣ୍ୟ ବରଗ୍ରମ
ମେଠାରୁ ଦେଇ, ଯେହା ହେଲେ କାରି ବରାକାରୁ ମିଳି
କାରିଶ୍ଚ ଅମ୍ବମନ ପ୍ରଥାର କରିଥିଲୁ । ଏ ଏହି ମୁନ୍ଦର କଥ
ମାତ୍ର ଅମ୍ବମନର ବୋଲ୍ଦାର ଲିଳିଥାରତୀ କହେଲେ ହେଲା
“ଅମ୍ବମନର କଥମନ୍ତ୍ର ସାହେବ ପଢ଼େଇବାରେ ଏହା
ବାରିନ ବାହିର ଅମ୍ବର ଅପରା ଲୋକହାରୀ ଯାହେବ
ମହୋଦୟକ ସମ୍ମାପନ ଖୋ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବାର ଦେଇ
ଦେଇ ପଠାଇଥିଲେ । ଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଅଟେ ।
ଅମ୍ବର କା ଏହି କହି ଶୁଣି ଧନରଙ୍ଗାରକ ଅପେକ୍ଷା
କରନ୍ତୁ ।

କୋରାଟେ ଏହି ଲୁଗାରଙ୍କ କାରଖାନାର କାରଖାନାର
ମାମକ କଣେ କରିବାରଙ୍କ କେ ୯୭୦୦୦ ଲା ଅଧିକାର କରି
ପକାଧର କରିଥିଲାର ତାକୁ ଧରି ଧରି କରିଲାମାର
କେ ୫୦୦ ଲା ସୁରକ୍ଷାର ପଢା ଘାରଥିଲା । ସୁରକ୍ଷା ସାହାର
ଅବିଶେଷ ଯେ ତାକୁ ସୁରକ୍ଷା ପରିଷେଷ୍ଟେରେ ଆହେନ ହୁଏ
କେବଳ ଧାର କରି ଧରିଥିଲାକୁ । ୧୦ ହେବ ଗେଲେ ସେ
ଏହି ଲୁଗା କୋପ ମଧ୍ୟରେ ଚାହାରିବା । କୋପ କୋପ
ଦିଲେ ସବ ତ ତାହିଁ ଉପରେ ଅଛେତ ବାସନ କବା
ହୋଇଥିଲା ।

ବ୍ୟାକ ହୁଏ ଯେ ପଞ୍ଜାବ ଚନ୍ଦିଆଳସ୍ବ ପେନ୍‌ମାରେ
ଲଗାଇଛି (ଡଂଖାରେ "ତପ୍ତି") ଥାରେ ବର ପାହାରୁ
ଅଛାଇ ବେମାନକୁ ଘେବେ "କିପ୍ପିହାର" ଦୋଷିତହୁବୁ ।
ଘେବେ ଏମାତେ ବଦ୍ୟା ହାସିଲ କିବକା ମେହଦିମାରେ
ଚନ୍ଦିଆଳସ୍ବରୂପ ଅଗାଲାରୁ "କହା" ପ୍ରାୟ ହେଲେ ।
ବିଲକ୍ଷ୍ଣ କରି ଯେପରି ପାହାରୁ

ପ୍ରକାଶ ମହିନାରେ ଏପ୍ରିଲ ମାତ୍ରରେ ସଂଖ୍ୟାଧିକ କରି
ଦିନକର ବରାବା ବାରା କରିଲାଟି ମାତ୍ରେକ ଅମାନବିଜ୍ଞାନ
କରନ୍ତିର କ୍ଷେତ୍ର ସେବଣେଟିଲାଙ୍କ କରିଲା ଲେଖିବାରେ କ୍ଷେତ୍ର
ସେବଣେଟିଲା ଗାଁରା ଅଭିମାନିତ କରି ପାଇଁଥିର ଦିନକର
କରିଲା ଯଥେ କରିବାରେ ମେଲାକର ଯକୁଣ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କର
ମନ୍ତ୍ରରେ ପଡ଼ି ଲେଖିଯୁବା ସମ୍ବନ୍ଧିତମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଉଥିଲା । ଏହା ଏକ ଲିଖନ ଅଛି ।

ପାଇଁ ଏହି ମନ୍ତ୍ରରେ ଅଗ୍ରଗତ କୋ ୧୯ ଟଙ୍କରେ
ତ ଲିବରାଶ ସମ୍ପୋଷକଜଳରୁ ଥିଲା ତେଣିବାର
ସେଠା ଚିତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ହୁଣ୍ଡେଟ୍ ଅଟ୍ଟ ଅବଳକ ହେଲୁଁ ସେ ହେଲାଗୁଣ୍ଡ ଗାନ୍ଧି
ହରଣ ବଦଳା ଅପ୍ରଥମରେ ଜନଶ ଅପରାଧିକୁଁ ଧାରାଇ
ଠାରେ ଦୟାରୀ ହେଲାଯାଇଲେ । ସେମାନେ ଅଧିକାଂଶ ତଥାବେ
ଏ ବାହାରକ ଦୟା ସାଧକା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥାନ କାର୍ଯ୍ୟ ।
ଗାନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାନ ତୁଳନା ଫିରୁଟ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ପୂର୍ବ ବାର୍ଷିକ କର ପାରେ । ଏହାରୁ ଜଳକଳୁ ବୋରିଲେ
ଅଛିକୁଁ ହେବ ନାହିଁ ।

କୁ ପଦିତା ସୁନ୍ଦରତା ଯେ ବଜ୍ରପୁଣ୍ଡ କିମ୍ବୁ ଅଧିକତଃ
ଅଧିକା ବଳାନ୍ତ ଜାହାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦେଖାଯୁ ସାଧା ଏଥା
କରି ଅସୁଲୁଣେ ।

ଶାକବୁଦ୍ଧି ବନ୍ଦ

(ପରିଚାର କଳେଖ)

“ଏହାକୁ ପ୍ରକଳନ ନାମ ଆର୍ଥର ଦେଇଲି।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଶୁକ ଏଲବାର୍ଟ । ଏହାକ ଛିତାଧ
ତତ୍ତ୍ଵ ଅବ୍ୟକ୍ତ କଲନକ ଓ ଷ୍ଟ୍ରୀଥ୍‌ପୁରାଣ । ଏହା
ଜଙ୍ଗାଆହୁର ମଧ୍ୟ ଭିପାଥ ଅଛି ଯଥା;—ଆରଲ
ଅବ୍ୟକ୍ତେତ୍ତେ, ତତ୍ତ୍ଵ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସାକସନ, କୋ-
ବାର୍ଗ ଓ ଗାନ୍ଧାର ସକଳୁମାର ଲଭ୍ୟାଦ ।
୧୯୫୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁକର ଶା ୧ ଜାନ୍ମ ମରାଗେ ନାହିଁମ-
ଦିମ ପ୍ରାୟଦରେ ଏ ଜନ୍ମପ୍ରଦତ୍ତ କରିଥିଲେ ।
ଏ ମହାରାଜାଙ୍କର ସ୍ତର ସନ୍ତ୍ରାନ, ସମ୍ମାନକ
ମଧ୍ୟରେ ଏ ଦୁଇଯୁ । ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଲେଖୋଲିଯାନ
ଦିକ୍ଷୀ ତତ୍ତ୍ଵ ଅବ୍ୟକ୍ତେତ୍ତେତ୍ତେତ୍ତେ ମଧ୍ୟ ମନମାସ
ତ ୧ ଜାନ୍ମରେ ଜନ୍ମପ୍ରଦତ୍ତ କରିଥିଲେ । କଲ-
ଦବର କଲ କଲାରୁ ଓ ପ୍ରେଲିଂଟନର ବ୍ୟସ
୧୯ ବର୍ଷ ଦୋଇଥିଲା । କଲଦବର ପିତା
ମେୟେଲିଂଟନର କନ୍ଦରିଥର ଉତ୍ସବରେ ପାଇ
ସହି ସାନ୍ତ୍ରାତ କରିବାକୁ ଯାଇ ଥିଲେ । କବ-
କୁମାର ହେବାର ସମାଜର ଦେଲେ । ମେୟେ-
ଲିଂଟନର ନାମ ଆର୍ଥର ପିତା ଆଲମାର୍ଟଙ୍କ
ଅନୁଷେଧ କିମେ ମେୟେଲିଂଟନ କବକୁମାରଙ୍କ

ନାମରେ ନିଜକାମ ଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି
କଲେ । ବଦ୍ଧନୁସାରେ କଳାଦକ୍ଷର ନାମ
ଅର୍ଥର ହେଉ ।

କୁମାର କନଦଳ ଉଣ୍ଡିଦ୍ୟାରେ ସତିରିତ
କରିବା ପ୍ରଥମ ବର୍ତ୍ତତ୍ୟ ପ୍ରିର ହେଲ, କବିନ୍ଦୁ
ସାରେ ତାହାରୁ ବୌଧି ବିଦ୍ୟକଦ୍ୟାଳୟରୁ
ପଠାଇଲାର ନାହିଁ ୨୭ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାହାରୁ ଦୂ
ଲେଇତର ସାମରକ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଶିଳ୍ପାକାରୀ
ନିମନ୍ତେ ପଠା ଗଲା । ମେଠାରେ ତାହାରୁ
ଅସାମାଳ୍ୟ ଅଖିବସାୟ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଚମଳାତ
ବୋଲିଥିଲେ । ୧୯୭୮ ଜୁନାକରେ ସେ ଛାତ୍ର-
ପୂର ବିଜୁଗର ଲେଖନକୁ ପଦିଶ ଲାଭ
ଲେ । ମେଠାରୁ ଅଟିଲାର (ଗୋଲନାଳ)
ବସନ୍ତ ଗମନ ବିଲେ । ୧୯୭୯ ଜୁନାକରେ
ପ୍ରେଲ ପଦିଶ ପାଇଲେ । ସେହି ସମୟରେ
ଏ ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣିକୁ ପ୍ରମାଣ ଦିଲାବା ନିମନ୍ତେ ଗମନ
ଲେ । ତହିଁ ବିଶ୍ଵାରୁ ଅମେରିକା ଓ ବାନୋ-
ବାରି ଯାଇ ଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ସେ
ହୃଦୟରେ ହେବାରୁ ମହାବିଦ୍ୟାତାଙ୍କ ନିଜ-
ଯ ନିମନ୍ତେ ସଜବୋଷରୁ ବର୍ଷକୁ ୧୫୦୦୦
ଟଙ୍କା ଅର୍ଥାତ୍ ୧୫,୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବସନ୍ତ ବିଲେ
। ତହିଁ ବିଶ୍ଵାରୁ ବିଶ୍ଵାର ବଥା ଛାତ୍ର-
ମହାବିଦ୍ୟା ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣିକାରୀ ପରାମର୍ଶ-
ନିମନ୍ତେ ଖୋଲାକର ଭାଇଙ୍କ
ଦାନ ବିଲେ । ବେଳେକି ବିଦ୍ୟା ଦିଶ-
ସେ ପାର୍ଲିମେନ୍ଟରେ ଲାର୍ଜର୍ସିଵିଲାର ସହି-
ପରିଗଣିତ ହେଲେ ।

ପୁରୀର ସାମାଜିକ ଉଲଳିପୂର୍ବବର ବାହୁଦ୍ଧି-
ଦର ବୃଦ୍ଧବରା ଓ ଗ୍ରାମୀ ବ୍ୟାପାର କୁନ୍ତିବ
ମାରବାରେକଟ ନାମ୍ବା କଣ୍ଠା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧମ-
ରହିବ ବିବାହ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲା । ୧୯୭୫ ଶତା-
ବର ମରମାସ ଶାଖ ଉପରେ ବିବାହର ସ୍ଥିତି
ହେଲା । ବିବାହର ଅବସ୍ଥା ନିମ୍ନେ ବିବରିବା
ବକର ଅଧିକ ଅର୍ଥର ପ୍ରୟୋଜନ ହେଉ
ଥାର୍ମିନେଶ୍ୱରର ଅନେକ ବାପାନ୍ତବାଦ ହେଲା ।
ଶେଷରେ ବାହୁଦ୍ଧି ୧,୦୦୦ ଥାର୍ମିନ୍ ଦେବାର
ପ୍ରିୟ ହେଲା । ୧୯୭୫ ଶତାବ୍ଦୀର ମାର୍ଚ୍ଚ ଫାଇ
ରଖରେ ଏହି ବିବାହକିଷ୍ଟା ସମ୍ଭବ ହେଲା ।
ଗପଦର୍ଶ ନିଶ୍ଚରରେ ସୁଜ ସମୟରେ ଉପରେ
ଥିବ କଳିତ ଶେଷ ସୁଭବରେ ଘେନାଙ୍ଗର ହରି
କେଇ ଜମନ କମ୍ପିଲେ । ଶେଷ ସମୟରେ
ଭରମ୍ବୁ ଦେଲାଦଳର ଦର୍ଶନ କରି ବରି ବରି
ପ୍ରତି ପାଦାବର ସହ ହେଲ ସେହି ସମୟକୁ

ପ୍ରେରଣପଦ୍ମ ।

ପ୍ରେସ୍‌ର ପତ୍ରର ମାଗାମତ କମିଟ୍ ଅମ୍ବେଲାନ୍ଦେ
ଦେଖିବାକୁ ହୋଇଛି ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର ପାତ୍ରକାଳୀ ସମ୍ମାନକ ମହାଦୂ
ସମିପେଷ୍ଟ ।

१८५

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଶ୍ରୀମାନ୍ ପ୍ରଦେଶ କଳାପଥର
ଯାହାଙ୍କ ଲେଖନର ଦଳ ପଲଟଳ ଯାଉଥିଲା
ମେହୁ ଯାଏ ବାକିର ନିତାନ୍ତ ତଥାଳ ପଥର
ପଲଟଳ ଯିବା ଅସିବାରେ ଏବେ ଆୟୋଜନ
ହେତୋରେ କେବେ ଦେଖା ନା ଥିଲା । ଏହି
ପଲଟଳର ମଧ୍ୟ ଖେଳରା ଲଳକାରେ ୩୨
କାମ ଦେବ କୌଣସିଠାରେ ବାକି ପର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟର କାହିଁ । ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ସ୍ଵଦେଶୀୟ ଦୂର
କଳାପଥରଠାରେ ରହଥିଲା ।
କଳାପଥର ପାଇବ, ଶଥର, ବାଉଶ, ବାଡ଼,
ମାତ୍ର, ଫେରା ସବ୍ୟକ୍ତାର ତମେର ଗତ ଶବ୍ଦ
କେବଳ ଯାହକରେ କମ୍ପନ୍ତ ଅଛନ୍ତି ବେ-
ଦିଲାକର, ଏ ପ୍ରଦେଶ ଶାଷନରେ ଅଗାଧ-
ତମ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲା । ସେମାନ୍ ଅବାର,
ଏହି କଷ୍ଟରେ ଚନ୍ଦ୍ରହୋଇ ଦିନରାତିର
କାହାରେ ରହି ଉପରେ ପୁଣି ଅଧିନ ପ୍ରହାର
କରିବାର ମଧ୍ୟ ଅଭିନ୍ଦନ ଦୌରୟମ୍
କରିବାରେ । ଆମାମ୍ବ ଉପରେ ହିଲା

ପାତ୍ର କମଳାର ଥୋଇ ପ୍ରକାଶିତାକୁ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ
ପାତ୍ରରେ ନିମିତ୍ତ ଅସୁନ କରିଅଛନ୍ତି । ପାତ୍ରର
ପାତ୍ରରକାଳ କରେ ଲୋକଙ୍କୁ କଟୋରମୁଖେ
ଏ ମେ ପ୍ରାଦୀର୍ଘାତିକୁ ଶବ୍ଦାଗରି
କାହାର କାହାରକୁ । ମନ୍ତ୍ରୀ ନ ଦେଇ ମନ୍ତ୍ରୀ
ଅବଳରେ ଏବେ ଅସ୍ତରାର ଲଞ୍ଚକରାଜିତରେ
ଅନ୍ତରେ କାହାରକାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ । ସବତେପଦ୍ଧତି
କାହାର କାହାର ସମ୍ବନ୍ଧକାରକୁ କେବଳ ୧୧୦ଟା
ଲୋକଙ୍କାର କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେ ଯେପରି
କାହାରକାର୍ଯ୍ୟ ଅପରାଧିତ, ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶକର୍ତ୍ତା

ବେଠିରେ ଲଗାଇଥିବୁ ତାହାର ବିଶ୍ଵାସୀୟ
ବିଶ୍ଵର ନ ହୋଇ ଫୌଜଦାରୀ ଅଦାଳତରେ
ବିଶ୍ଵର ଦେବାର ହିତିର । ଆହୁମାନଙ୍କର କି-
ଦେଲ୍ ? ସହ ପ୍ରଜାମାନେ ଜଣ ଜଣକେ
ଆଂଥଣା, ବାରଥଣା, ଏକ । ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରୂପଦ ଖଣ୍ଡା ଦେଲେ ଏହି ତାହା ସହ ତାଙ୍କୁ
ଓେପସ ନ ମିଳିବ ଛେବେ ଗଡ଼ିଜାଇର ବଜା-
ମାନଙ୍କ ମାଗଣୀ ପ୍ରଥାକୁ ନିନା କରିବାର
ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ପ୍ରଜାମାନେ ସେ ଓେପସ
ପାଇବେ ନାହିଁ ତାହା ସୁନ୍ଦର ଜଣା ପଢ଼ି ଥିଲୁ
ଏଥମଧ୍ୟରେ ଯେ ଏକଦିଲ ପଲଟନ ପକ୍ଷୁଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ । ଛେଲ ଓ ମେଘା
ଚାରଥଣା, ତ ଅଣାରେ ବିକିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା
ଦେଉ ଟଙ୍କାର ମାଲ ଛି ଅଣାରେ ବିକିଷ୍ଟ
ଦେଲ୍ ଏକତ ସହ୍ୟକରବ କି ଏ ? ସବୁ ଜୈପାଠୀଙ୍କୁ
ପଲଟନାଥ ସାହେବମାନେ ଉତ୍ତମ ସାର୍ଟିଫିକେଟ
ଦେଇଥିବେ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତିଷ୍ଟାନାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର
ସୋର ସମାନ୍ତେଚନା କରୁଥିଲା । ଆମ୍ବେମାନେ
ଶବ୍ଦିମେଞ୍ଚରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ସମସକାର
ଓଗେରଙ୍କୁ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦିଗ୍ବୟାପାଇ ପ୍ରଜାମାନେ
ସେତେ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲୁ ତାହା ଓେପସ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ହୃଦୟର ହୃଦୟ
ତାତ୍ତ୍ଵିତ ରକ୍ଷା କବିତା ।

ଭାବିତପ୍ରାଣ-ସ୍ଵରୂପ ରକ୍ତର

ଶାବନୀ-ଶକ୍ତି ।

ଦେବ ତିଳେ ଆକାଶ !

କାନ୍ତର ଶହୁ !

ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେ ପ୍ରକାର ସେଗରେ ଆଜାନ୍ତ
ହୃଦୟରେ ସେ ସମସ୍ତ ଏହି କବତା ଧାରଣ କଲେ
ନିର୍ମିତରୂପେ ନିବାରିତ ଓ ଉତ୍ସମେତ ହୁଏ ।

ଏ କବିତା ନାମା ପ୍ରକାର ଥାଇସାଇ
କୌଣସିମେ ନିର୍ମିତ । ଦେହରେ ଲାଗିଥିଲେ
ଶୟାମର ଲବଣ୍ୟକୁ ଓ ଅମ୍ବରସ ସମ୍ମଳି ହୋଇ
ମୁଁ ଉଚିତଶକ୍ତି ଉତ୍ସାହକ କରଇବ । ପିଲାମାନଙ୍କ
ପାଷେ ବିଶେଷ ଉପକାରୀ ଓନିଭାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିଲେ ନିମ୍ନଲେଖିତ ବେଗ
ସମ୍ମଦ୍ର ନିବାରଣ ହୁଏ । ଯଥା—ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ,
ରକ୍ତାମାଶୟ, ଯକ୍ଷତ ବେଗ, ମୁଢ଼ାଦାତ, ହୃଦ-
କଳ୍ପ, ବାତ, ସନ୍ଧିକାତ, ବସ୍ତିରିଳ, ଘୁମୁଶୁଳ,
କଞ୍ଚୁରଜ, ଧାରୁଦୋଷଳ୍ୟ, ସାଧାରଣ ଦୂର-
ଲଭା, ହୃଦବାହ, ପାଣାଦାତ, ସଂପ୍ରକାର
ବେଦନା, ବାତାଧିକ୍ୟ, ଅଳାର୍ତ୍ତି, ସ୍ଵତ୍ତୁର୍ବନ୍ଧ, ବିଷ-
ଦଭା, ପିତ୍ରୋଦ୍ଧାଦ, ନିଦ୍ରାନାଶ, ଶିରବେଗ
ମସ୍ତକ ଦୁର୍ତ୍ତିନ, କେଳିଶକର ସପ୍ତ, ବାକ୍ସେଧ,
ପ୍ରାଣେକମାନଙ୍କର ଦ୍ୱର୍ଷ ମର୍ତ୍ତ୍ତା, ମୁଢ଼ିବେଗ ସମ୍ମଦ୍ର,
ବରସୁଳର ଦୃଢ଼ବଦନତବାଧ ଜୀବର ଜୀବତା;
ମଧ୍ୟ ଏହି ଶୋଭିତ ସମ୍ମାନ୍ୟ ସମ୍ମଦ୍ର ବେଗ ।

ଶଶର ମଧ୍ୟରେ ତାତିତର ଦ୍ରାସ ହେଲେ
ରକ୍ତର ହୋଷ ଜନ୍ମିଯାଏ, ଏହି ହେତୁ ପର-
ମିଳିବୁପ ତାତିର ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ
ତାହା ଉଚ୍ଚ ତାତିତକବତ ପିନ୍ଧିଲେ ସାଥିର
ହୁଏ ।

ପ୍ରଦେୟକ ଉଚ୍ଚିତମ୍ବାକୁ ଗୋଟିଏ ବେଶମ
ସୁଭାବାସ ଗଲଦେଶରେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ହୁଏ,
କିମ୍ବା ଶବ୍ଦାର ସେ କୌଣସି ପ୍ରାନରେ ପିନ୍ଧି-
ଯାଇ ପାରେ ।

ପ୍ରରେଣକ କବତ ଓ ରେଗମର ମୁଲ୍ୟଟିଏ
ଲେଖାଏ ଅଠର । ଜାକରେ ପଠାଇବା ପାଇଁ
ଦେଉଥାରୀ ମାସ୍ତୁଳ ଲୁଗିବ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅମ୍ବେ ଏଥିର ଏକ ମାତ୍ର
ସବାକେଣ ଅଟେ ।—

ଆମୁ ନିକଟରେ ଏବଂ କଟକ ପ୍ରଶ୍ନକଣ୍ଠାନିକ୍
ପୁସ୍ତକ ଦୋଳାନରେ ଏହା ବକଟ୍ ହେଉଥିଲା ।
ଏହା କବଚଦ୍ଵାରା କପ୍ରକାର ଫଳ ହେଉଥିଲା
ଜାହା ଜାରିବା କାରଣ କେତେବେଳେ ଏହା
ଶଂସାପତ୍ର ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ କଲି ।

ଶ୍ରୀ ବିଜୟକୁମାର ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।

ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଣିଷ୍ଟଗ୍ରାହି ସର୍ଜନ

ପ୍ରଶଂସା ପତ୍ର ।

ଅଶ୍ଵାମ ରେଲ ବାଟର କଣେ ହେତୁର ମାହିର ଲେଖି
ହୁକୁ ଯେ ଅପ୍ରଦମାନଙ୍କର ପ୍ରେରିତ କବଚର ଗ୍ରାସ୍ତି
ଗାର ଓ ଗାହା ଦ୍ୱାରାହାର କର ଯେ ମଦୀ ଉପକାର
ଏବଂ କରିଥିଲୁ ସେହି ଧାର ଦୂରକାଳା
ଯାହା ହେବୁ ଅଥେ ଅପ୍ରଦମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଘଣୀ ଅଛୁ
କର୍ତ୍ତାମାନ ଦୂରକାଳା ସହିତ କଣାର ଅଛୁ ଯେ ଅସମ କହ
ଆଜର ବେଦନାର୍ଥ ଶାସନର ଦୁଃଖଗ୍ରାସ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅବେଳୀ
ଏବଂ କରିଥିଲୁ ଏ ତରିହିସ୍ତ ଯେ ଉପରେକୁ ପାଦା ସୂର୍ଯ୍ୟ
ବେଦନେବୁର ଫଳଦାୟକ ଗାହା ଥାରେ ଦ୍ୱାରାହାର କଲେ
ମାଧ୍ୟାରଗ କାହିଁ ପାଇବେ ।

କୁଳ ମାନ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ବିଧାନ୍ୟ

ବିଧାନ୍ୟ

ବା ୩୩ ଇଣ୍ଡିଆର ଉତ୍ସର୍ଗ ପତ୍ର ୬୩୯ ମସିହା । ମୁଁ ପୋଷ ୧ ୧ ୨ ମସିହା ୧୯୬୫ ବାର ଜନବାର

ମଲ୍ଲି	ଅଶ୍ରୁମ	ବିଧାନ୍ୟ
ବାର୍ଷିକ	୨ ୨ ୯	୨ ୨ ୯
ଜାମାସ୍ତଲ	୨ ୦ ୫	୨ ୧ ୯

ଗର୍ଭମଳବାର ମଧ୍ୟ ଏଠା ଯେବାର ଘାଟ-
ରେ କଲିବାର ଯତୀକର ଭଜ ଚୋଇଥିଲା ।
ନିମେ ନବର ଖଲ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଅକ-
ିତାରୁ ବିକଳକୋଟ ଦୂରସ୍ଥିତ ବଜ ହେବ ଓ
ଏହି କଲେଜମାନ ରତ ମଧ୍ୟରେ ବଜ
ଦେବାର ଥିବାରୁ ଆଗମୀ ମଙ୍ଗଳବାର ବହୁବ
ରୁକ୍ଷ ଦେବାର ଅନୁମାନ କରିଯାଏ । ଯେଉଁ-
ମନେ ବା ୧ ୦ ୫ ରିକ୍ଷ ମାନଙ୍କରେ ଭଜ
ଦେବାର ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ତା-
ଟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗଲେ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଅପରା ମଧ୍ୟରେ
ସେମାନେ କିଛି ଅଛି ଯତୀକର ନ ଥିଲେ ।
ଅମ୍ବମାନର ସମ୍ମାଦକ ମଧ୍ୟ ଏହି ବା ୧ ୦ ୫ ରିକ୍ଷ
ଯାତୀଦଳ ରକ୍ତ ହୋଇ ନହିଁ ପ୍ରଦର୍ଶନମାର ଆଜ
ମର ପ୍ରତାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବମାନର ଅନୁମାନକ ବିଶ୍ୱପ୍ରମୁଖେ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ସେ ଏଠାରୁ ପ୍ରେରଣ ସବକ
ଦ୍ୱାରା କଲିବାର ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ମୁହଁକ ହୋଇ
ଅଛି ଏମାନକାରେ ଛଟିଥିଲା । ଏଠାରୁ କଲିବାର
ମଧ୍ୟରେ କିମା ନଥେ । କେବଳ ଶୁଳନଗର
ଲୁଗା ରହି ଯାଇଥିଲା । ଶୁଳନଗର ଥୋତ
ଲୁଗା ରହି ଯାଇଥିଲା । ଶୁଳନଗର ଥୋତ
କୁର୍ରର ବିଚଦାର ବିଶେଷ ଥିଲା । ବିଲ୍‌ଏଟି
କୁର୍ରର ବିଚଦାର ବିଶେଷ ଥିଲା । ବିଲ୍‌ଏଟି
କୁର୍ରର ପ୍ରକଳନ କାହା ଦୁଃଖ ପାଇଥିଲା ଓ
ଶୁଳନଗର କୁର୍ରର ଦୁଃଖ ପାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ନୟମରେ ସେ କଥା ରହିବ ନାହିଁ । କୌଣସି
ପଦ ତାକପରତାରେ ଝୋଲିଲେ ରଷିଦ ଟିକଟ

ଅଳ୍ପ ସଞ୍ଚାରେ ଦେଉଥିଲା । ସେ ଲୁଗା ପ୍ରଦ-
ର୍ଶନକୁ ଯାଇ ଦର୍ଶକବାର ମନୋମାତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ଅବା ଛହିର ବୁକ୍ ପୁନବାର ଦୁଅନ୍ତା ।

ଅଳାଦ୍ୟରେ କିଲିବ ଓ ଅନେକଙ୍କର ରଷିଦ
କେବାକୁ ସମସ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ସମ୍ବାଦମାନକରୁ ଜଣ ଯାଏ ମହାମାନିଧ
ଲଭ ରିପନ ଭରତବର୍ଷୀୟ ସିବିଲସରବିଷ
ପତ୍ରମାର ବୟସ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ପ୍ରସଙ୍ଗ
ଆପଣା ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିଥିଲା । ତାହା-
କର ମତ ସେ ପୂର୍ବେ ଏହି ପତ୍ରମା ସକାଶେ
ଯେଉଁ ବୟସ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ସେହିକୁପ
ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଉଚିତ ତାହା
ହେଲେ ଦେଖିଯୁ ଲୋକଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ
ସେଉଁ ଅସୁଦ୍ଧା ଉତ୍ସବର କଥା ଦୁଅନ୍ତ
ତାଦା ନିବାରିତ ହେବ । ମାନ୍ୟବର ଇଲବଟ
ମାଦେବ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ପ୍ରେସକତା କରିଥିଲା
ମଧ୍ୟ ଅଭିକାଳ ସହ୍ୟ ଏଥରେ ଭାଗ ଆପନ୍ତି
କରିଥିଲା । ସିମଳାରେ ଏ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ସେଉଁ
ଜନରବ ହିଂଥାରୁ ଛହିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଲଭ ରିପନ ବିଲାରର ମନୀ ସଭାରେ ଏ ବିଷୟ
ଆମର କରିବାକୁ ଏକାକ୍ରମ ଲଭ କରିଥିଲା ।
ଖୋବ କରିବର ଟୁଟା ହିଲା । ଲଭ ରିଥଳ
ସେପକାର ଭରତର ମଙ୍ଗଳ କରିବାକୁ ବିଷୟ
ସେ ସେ ଏ ବିଷୟରେ ତିନ୍ମା କରିଥିଲେ
ଏଥରେ ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ ଏବଂ ସହ୍ୟ
ଏହି ଜନରବ ସହ୍ୟ ହେବ ତେବେ ମହାମାନିଧ
ଲଭ ରିପନ ଦେଖିଯୁ ଲୋକକ ବୁଦ୍ଧିଭା
ଲଭ କରିବାର ଯେତେ ପ୍ରକାରେ ଅଧିକାରୀ

ଦୋଷଅଛନ୍ତି ତହିଁ ରେ ଆଜି ଗୋଟିଏ ମିଶିବ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବାସୁଦେବ ଭାବରେ ଭାବରବର୍ଷୀୟ
ଦିକ୍ଷିଲେଖରବସ ପଶୁଧାରେ ଦିଲ୍ଲିତରେ ପରି
ଯୋଗିବା କରିବା ପାଇଁ ଦେଖିଯୁ ଲେବଳ୍କ
ସୁଧିଥା ପ୍ରଦକ କରିବାର ମୂଳ ସୂଚି ସ୍ଥାପନୀୟ
ଆସିଥାଏନ ଏବଂ ଉଲବ୍ଦିକରିବ ତତ୍ତ୍ଵ ସହିତ
କରିବ ରହିଅଛି ଏବଂ କିମ୍ବା ଉପରିଲଙ୍କ ପର
ଉଦ୍‌ବାର ବିଚରଣ ଏବଂ ଦୁଇଦ୍ଵାରୀ ବ୍ୟାକ୍ତି କରି
ଅବଶ୍ୟ ଦିଲକ୍ଷଣଗୁରୁପ ହୃଦୟଗ୍ରହମ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପୁଣ୍ୟ ଦରତଣେ ସାହୁରେ ଗୋଟିଏ ମୃଷିଶୁ
ମାର ଛର୍ବିର ଅଳ୍ପନାଳ ଛପଳସରେ ଜଣେ
ଦୁଲେକକୁ ପୁଲିସ୍ ଯେଉଠ ଅପମାନ କରିଥିଲେ
ହିର ଦୟାନ୍ତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପଢ଼ିବାରୁ ସଙ୍କ-
ଳନ କର ଏଥିଥୁବେ ଧାରମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ
ଥିଲୁ । ସେ ମୋକଦମାର ଆଜି ବିଜୁ ଶୁଣା
ଲାଇଛି ଏବଂ ଅଳ୍ପନାଳ୍ୟ ଦାଖା ଦେଖି ଅନ୍ତମାନ
ପୁଲିସ୍ ଭାଇରେ କୁଜାରୀପଦ ହୋଇ
ଗାହାଇ । ସଞ୍ଚିତ ଅବଶେଷ ହେଲୁ ଯେ ପୁଲିସ୍
କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଯେଉଁ ଶୁଦ୍ଧର ଦରତଳସ
କର କଳ୍ପନାକ ସେହି ପରିବାରରୁ ଜଣେ ଥିବା
ଧରି ନେଇ ଯାଇ ଥିଲେ ସେହି ଶୁଦ୍ଧର କାମରେ
ପୁଲିସ୍ କର୍ମଗୁରୁକୁ କର୍ତ୍ତରିନ୍ଦ କରିବେ ବିଧା
ଦେବାର ଅଭିଯୋଗ କରିବାରେ ବେଳେ ତେ-
ପୁଟା ମାଜିର୍ଜୁଟ ମୋକଦମାର କର୍ମର କରି
ଯେତିମେବାପ ଓ ଭକ୍ତାରମେକାପ ଆସିଲୁ
ଜଣ ପ୍ରତି ଏକମାତ୍ର କାମକାପ ଓ ୨୦ କା
ଅର୍ଥଦଶ୍ରୀ କର ଅଛନ୍ତି । ମୋକଦମାର ଶୁଦ୍ଧ
ଅବଳକ ଶ୍ରାନ୍ତାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ବାବୁ
ମଧ୍ୟବଳ ଦାସ ଡେଲ୍ ଏହି ମୋକଦମା ଚଳା-
ଇବାକୁ ପୁଣ୍ୟ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରୁ କୁଣ୍ଡଳ
ଜଳ ସାଦେବକଠାରେ ଅଧିକ କରି ଅପରିବା
ଆସିମାନଙ୍କ ଜାମିନରେ ଖଲ୍ଲ ଦିଲ୍ଲୀ
ଅଛନ୍ତି । ମୋକଦମା ବିରୁଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଧୂମା
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିକୁ ମହାମର ବିଦ୍ୟକୁ କର ନ ଘାରୁ
ମାତ୍ର ଏକଥା ଆକାୟୁସରେ ହୋଲିଯାଇ ପାରେ
ଯେ ପୁଲିସ୍ ଯେବେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେ
କିନ୍ତୁ କଣ୍ଠ ଦିପାଳିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ପାଇଲେ
ତେବେ ତାହାକୁ ଅଧିକରିଯର ସୀମା ରହି
ନାହିଁ । ପୁଲିସ୍ କୌଣସି ପୁଲରେ ଅଳ୍ପ
କଳେ କାହାର ସାହାପ ଦେବ ଯେ ସେମା
ହିର ନହିଁ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ପ୍ରବଦ୍ଧାଦ କରିବା
ପୁଲିସ୍ ଦାତରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାବିରମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ

ଉରେ ଅଣିମ ଖେମତା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏହିକେ
କର୍ତ୍ତୃପଦ୍ଧତିର ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେମନ୍ତ
ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପୁଲିଷର ଆଧୁପତ୍ର ଛାଇଁବୁ ଆଧୁବି
ଦୂଦି କି ଦୁଆର ।

ବଲିବଜା ଗରେଟର ଅବଶ ଦେଲୁ ସେ
ଜଳକର ମହିକୁମାର ସୁପରଯୋଗ୍ରେସ୍ ଝାୟତ
ସବର୍ତ୍ତ ସହେବ ଜଳକର ଅଛନ ଅର୍ଥାତ୍
ସନ ୧୯୭୭ ସାଲର ଆ ଟ ଲାଗର ୧୩,୫୪୫
୬୫ ଧାରାନ୍ୟାୟୀ ଅପରାଧମାଳକର ବିଶ୍ଵ
ନିମନ୍ତେ ଚାଷୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ମେଜଞ୍ଚୁରର ସମତା
ପାଇଅଛନ୍ତି । ବବର ସାହେବ ସୁଯୋଗ୍ୟ
ନ୍ୟୂପୁରାଜ୍ ଓ ଧର୍ମଶାଳ ଅଟକ୍ରୁ ଓ ଅମେରିକାରେ
ଭାଙ୍ଗୁ ମାନ୍ୟ ବିତୁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବାରର ସମତା
ଦିବେତନରେ ଭାଙ୍ଗୁ ଏ ସମତା ଦେବାର
ରୁଚିର ବୋଧ ହେଉ ଲାହି । ଭାଙ୍ଗୁ ଧାରମାଳକ
ରେ କାଳ (Canal) ଓ ସଫାଇ ବ
ଜଳ ନିର୍ଗତ ନାଲ (Drainage) ପରି ବୋ-
ଣେ ପ୍ରକାର ଅଟକ ବାଧା ଉଦ୍‌ଯତ କରିବା ଏ
ନାଲ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବଳ ଅପରାଧର
ଦୃଷ୍ଟିଧ୍ୟ ଅଛି । ଏ ବର୍ଷ ଜୁଲ ନିର୍ଗତ ନାଲ
ପକାନ୍ତ ସେଇ ମାମଲ ଓ ସେଇ ଲୋକ
ଅନ୍ତର୍ଭବ ତଳାଗ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ମାଠକମାଳର
ବିଦିତ ଅଛି । ଏହି ମକଦମାରେ କିମ୍ବା
ପେଟମେଲ କହିଥିଲ ସେ ଅମ୍ବାରିନେ ଦକ୍ଷ
ପକାନ୍ତ ବଳରେ ପାଣୀ ରଖିବାରୁ ଜଳକର
ବହୁିପୃତ ନ କଲେ । ସେ ମକଦମାରେ
ଡିପୋଟ ମେଜଞ୍ଚୁର ଦରଦାରୀ ବାବୁ ସଥାର୍ଥ
ବିଶ୍ଵ ବଳେ କେଲି ନେଇ ଶୁଭେ ନେଇ
ଦିମା ପାଇ ଗଲେ । ଜଳକରର ଡିନର ସନ୍ତୋ
ସବର୍ତ୍ତ ସାହେବଙ୍କର ବିଶେଷ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀ । ତାଙ୍କ
ଠାରେ ଏପରି ମକଦମାମାଳକର ବିଶ୍ଵ
ହେଲେ ସେ ସୁରଖ୍ୟ ବଳେ ମଧ୍ୟ ଭାର୍ତ୍ତାର
ଲୋକମାଳକର ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧାର ସନ୍ଦେଶ
ଆମ୍ବମ ନର୍ବର କେକଳ ଏତିବ ଅପରି । କିନାର
ମେନେଜଙ୍କର ସେଠା ଖଜଣା ହେଲା ତତ୍ତ୍ଵି
ସଙ୍ଗେ ବିଶେଷ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦୀ ଥିବାରୁ ଭାଙ୍ଗୁ ସେ
ଦୟ ଅଳନ ମକଦମା ବିଶ୍ଵ ବଳଦାର ଜମ
ଦେବା ଅପରି ଜଳକ ବୋଧ ହେଲା, ସମ୍ଭ
ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ଅପରି ବାହୁଦ
ଶକ୍ତି ।

ବିନ୍ଦୁଧାର ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ କୁମରବରଳ

ନାମରେ ଏଠା ଘୋଷିଦିବାରୁକୁ ହେଉଥିଲା
ଅଥବା ତର ମନ୍ଦିରମା ହୋଇଥିଲା । ଯାମ ଏହା
ପ୍ରକାଶ ଅଛିବି ଅଟେ । ତାର ଗାନ୍ଧାରିଯୁଦ୍ଧ
ଫାଣ୍ଟର ହେଡ଼ିକଣ୍ଟୁକଳ ସଜ୍ଜି କରିବା
ସେ ନାଲିଖି କରିଥିଲା ତ ଆମେ ଅନ୍ତରେ
ଜଣେ ନୌଦିଦାରଙ୍କୁ ଦୟାପଥ କରିବାରେ
ଆ ହେଠା ବନ୍ଦୁଷାରେ ତଳାର ଉତ୍ତରାଂଶୀ
ପାତ୍ରଧୂରର ତିପୋହ ମେଳକୁଳରୁ ଏହା ଦେଖି
ଦୃଶ୍ୟମାୟ ହେଲା ତହୁଁ ପରିବ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଏ
କୁର୍ମଚିତ କଲେ । କରନାଥ ଏବା ଯାଦେବର
ସନ୍ନାତରେ ବହିଲେ ସେ ଥିଲେ ମାତ୍ର କାହାର
ରେ ନୈଥିବ ମନ୍ଦିରମା କରି ତାକୁ ନାମରେ
ସବୁଁ ଏହେଲୁ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସନ କରି
ନାମରେ ନାଲିଖି କରିବା ତାର କରିବା
ବେଳେ ନତେହୁ ଅମ୍ବଳୁ କରିବାକୁ ମନ୍ଦିର
ବୋଲିଲେ । କରନାଥମେଳକୁଳର ପାଦ ନାମେ
ବାରାର ଲକ୍ଷଦିଵରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା
ତଥାକୁ ସୁଧାରୁଦ୍ଧେଶ୍ୟ ସାହେବରୁ ଯାଏ
କେଲେ । ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ କହିଲେ ଆମେ
ନିକଟରେ ତେବ୍ରାପତାର ପାଇଥିଲା । କେବେଳେ
ବୋଲିରେ ଆମ୍ବେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରମେଳକୁଳ
ବଦିଥିଲୁଁ । କରନାଥ ବାବୁ ଏମଧ୍ୟରେ ଯାଏ
ଆଏ କରାପଦିକଥନରେ ଏହିଲେ
ହେଡ଼ିକଣ୍ଟୁକଳ ତୋଳିବାର ନାମରେ ଏହା
ମୋଦିବମା କରି ମେଥିବା ସାଥୀ ପ୍ରସଂଗ କାହାର
ତେ ତାହାର ଜୀବି ତାହା ସ୍ରାଦ୍ଧରେ
କରିବା କାରଣ ଅମ୍ବଳୁ ଅନବେଶ
ଆମ୍ବେ ନାୟୀ କରିବାରୁ ସେ ରାଗାନ୍ତର
ଆଗେ ଅନ୍ୟମାୟ କରୁଥୁବାର ନାମରେ
ଉପବେଶ୍ଟ ମନେ ହେଡ଼ିକଣ୍ଟୁକଳିବାରୁ
ବଳେ । ତହୁଁ ଆମ୍ବେ ତାଙ୍କ ବୋଲିବୁଗା
ଯିବା କାରଣ ବହିଲୁଁ ଓ ହେଡ଼ିକଣ୍ଟ
ଆଦେଶ କଲୁଁ ସେ ସେ ଅପରାଧ କରିବା
ପ୍ରମାଣ କରିବା ନତେହୁ କରିବୁଥିଲା
ନାମରେ ମେଳକୁଳର ସାହେବ ଏ ପାଞ୍ଚ
ପ୍ରମାଣ ଲେବୁ କରନାଥ ବହିଲୁଁ
ବଲେ । ଏଥର ତାରଙ୍କ ଏ ମାତ୍ର ଅଟୁବ
ମେଳିବା ବନ୍ଦୁଷାର ସାହେବରେ
ମନ୍ଦିରର ପ୍ରକାଶ କରିବାର କାହାରେ

ଦେଖିଥୁ ମହ ସମ୍ରାଟିଥୁ ଅବହାର
କମ୍ପନ ।